உ

ஸ்ரீ சற்குருவே நம:

வேதாந்த நவநீதசாரம்

மூலமும்-விரிவுரையும்.

அத்துவைத ஆராய்ச்சியாளர்

R. அழகர்சாமி அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று,

மதுரை புத்தக வியாபாரம்

கே. வன்னியக் கோன் அவர்களால்

மதுரை ராஜன் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை] 1948 [ரூ. 1—0—0

ஸ்ரீ சற்குருவே நம:

வேதாந்த நவநீதசாரம்

மூலமும்-விரிவுரையும்.

இது முன்னர் அச்சிட்ட பிரதிகளில் அதிக
பிழையுற்றிருந்தமையால்
அக்குற்றங்களை நீக்கிச் சுத்தபாடமாக
வெளியிடும்பொருட்டு
அத்துவைத ஆராய்ச்சியாளரும்
மதுரை ராஜன் பிரஸ் மானேஜருமாகிய
R. அழகர்சாமி அவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பெற்று.

மதுரை, புத்தக வியாபாரம்
கே. வன்னியக் கோன் அவர்களால்,
மதுரை, ராஜன் பிரஸில் அச்சிடப்பெற்றது.
இதன் விலை] 1948 [ரூ. 1—0—0
(ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்)

பொருளடக்கம்

1-வது வைராக்கியப் பிரகரணம்

2-வது முமுட்சுப் பிரகரணம்

3-வது உற்பத்திப் பிரகரணம்

4-வது திதிப் பிரகரணம்

5-வது உபசாந்திப் பிரகரணம்

6-வது நிருவாணப் பிரகரணம்

உ

ஸ்ரீ சற்குருவே நம:

சுமார் 39 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்
மதுரை இராமாயணச்சாவடித் தெரு,
ஸ்ரீநவநீதகிருஷ்ணனை பிரதிஷ்டைசெய்த அன்னாளிலேயே
தானும் நிருவிகற்பசமாதி அடைவதாக வாக்களித்து
சமாதியடைந்த மகான் யாதவ மடாதிபதி
ஸ்ரீலஸ்ரீ நாச்சிமுத்து சுவாமிகளென்னும்

சிவநாராயணா தேசிகர்.

உ

ஸ்ரீசற்குருவே நம:

வேதாந்த நவநீதசாரம்.

காப்பு பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

ஆரண முதலாய்ச் சொல்லு மாகம மனைத்தும் போற்றும்
வாரண முகவன் தாளை வணங்கின்மூக் கரணத் தாலுங்
காரண வறிவின் கண்ணுய்க் கற்பனைக் கடந்த ஞான
பூரண சுகவ தீத போதமங் கருளுந் தானே. (1)

அருளிறை வணக்கம்.

சொற்பிர காச வகண்டித நிசமாஞ் சோதியாய் நிறைந்த மெய்ஞ் [ஞானத்
தற்பர மான சிவமெனு மிரதந் தானுமே கற்கண்டாய்ச் செனித்தே
யுற்பவ மான சுகதுக்கத் தமிழா தொருப்ப மாறெனக் களித்த
சிற்பர மான வரங்கதே சிகன்றன் றிருவடி சென்னியிற் சேர்ப்பாம்.

நூல் வரலாறு.

வேறு.

கடைந்தவே தாந்த வெண்ணெய்க் கட்டியாய்த் திரட்டி முன்னோர்
திடம்பட வைத்தா ரத்தைச் சேரவே யுருக்கி நன்று
யிடம்பட நவநீ தத்தின் சாரமாய் வகுத்தே னித்தை
யடைந்தவர் மடமை நீங்கி யல்லலற் றினிது வாழ்வார். (3)

அவையடக்கம்.

நாஞெவொன் றுந் தாஞகா நாஞ வான வொருபொருளைத்
தாஞ முளக்கண் ணதஞலத் தன்மை யுணர்ந்தோர்க் கிடைபுகலல்
மாஞ கந்தான் மணிப்படத்தால் வையஞ் சுமப்ப மற்றதன்முன்
பூஞ கந்தான் சுமப்பலெனும் புன்மை யறிவை நிகர்க்குமால் (4)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

உ

முதலாவது

வைராக்கியப் பிரகரணம்.

நூல்.

அவதாரிகை.

இந்நூலாசிரியர் தாமடைந்த நிரதிசயானந்த சாட்சாத்கார சுவானுபூதிப் பிரத்தியட்சத்தை முமூட்சுக்கள் எளிதிலுணர்ந்து நித்திய திருப்தியாகும் பொருட்டு கிருபைகூர்ந்து வைராக்கியப் பிரகரணம், முமூட்சுப்பிரகரணம், உற்பத்திப்பிரகரணம், திதிப் பிரகரணம், உபசாந்திப்பிரகரணம், நிருவாணப்பிரகரணம் என்னும் அறுவகைப் பிரகரணங்களால் இந்நூலினிது முடிக்கத்தொடங்கி பூர்வஜென்ம சமஸ்கார பலத்தினால் கிஞ்சித்து ஆவரண விலட்சணப்பட்டு ஆத்மானாத்ம விவேகம் பண்ணவந்த சிஷனுக்குப் பிரபஞ்ச வைராகமுண்டாகும்படி முன்னதாக வைராக்கியப் பிரகரணங் கூறுகின்றார்.

கவி.

தேகமே யான்மாப் போகஞ் சேர்ந்திடன் முத்தி யாமென்
றேகமின் மூக ராய்மின் றிறந்தவர் பிறவா ரென்ற
மோகங்க ளனைத்து நீக்கி முத்தியை யடைவ தற்கே
தாகமா யிருக்கு முத்தர் தானுமே தேவ ராவார். (1)

தேவர்மா னிடரா னுளுஞ் செனித்திடல் வளர்தன் மாய்தன்
மூவகை யிடத்துந் துன்ப மாதலான் மோக மென்னுஞ்
சீவனுட் பற்றை நீக்கச் சிந்தித்தெத் திறந்தா னுளுந்
தாவுமால் துடைத்தல் வேண்டுஞ் சற்குரு சகாயத் தன்றே (2)

இதன்பொருள்.

வினா: தேகமே யான்மாவல்லாமல் உள்ளேயாகிலும் வெளியேயாகிலும் ஆன்மாவேறில்லையென்னில்.

விடை: கரணங்களிருக்கிறபடியா லப்படி சொல்லக்கூடாது

வினா: மனம் ஒன்றே தவிர வேறு கரணங்களுமில்லை, போகங்களில் ஸ்திரீ சையோகமே முக்தி, அவர்களைச் சதாகாலமும் நினைத்திருப்பதே கல்வி, சதாகாலமும் அவர்கள் விசாரத்தினாற்

சரீரமிளைப்பதே தவம், சார்வதா அவர்களுடன் சரசவுல்லாசமாய் வசனித்திருப்பதே சீவன்முக்தி, எப்போதும் அவர்களது ஸ்தனங்களிற் கூடிச் சையோக வின்பத்தி லமிழ்ந்தியிருப்பதே விதேக முக்தி, அவர்களணிந்துள்ள புஷ்ப சந்தனாதிகளின் மணங்களை ஆக்கிராணித்திருப்பதே சுவர்க்கபோகம், அவர்களதரபானமே தேவாமிர்தம், இப்படிப்பட்ட மதத்தைவிட்டும் பிரிந்தவனே நரகத்தையடைவன், இறந்தவர்களொருகாலத்தும் பிறப்பதேயில்லை, அப்படி பிறப்பதுண்டானால் முன்னுளவறிவு இப்போதிருக்க வேண்டும், அப்படி காணாமையால் தேகமேயான்மா, போகமே மோக்ஷம், இறந்தவர்கள் திரும்பவும் பிறவார்களென்பதே நிச்சயமென்னில்.

விடை: இப்படி யுளறிக்கொண்டு மிருகபட்சிகளைப்போல அறிவில்லாதவர்களாய் அருந்தல் பொருந்தல் மாத்திரமாய வீண் காலம் போக்குவார்களாகில் அவர்களுக்கு நரகமேயன்றி மோட்சமில்லை. மேலும், நாமிறந்தால் நமக்கிருப்பிடமெங்கே, நாமெங்கேயிருந்து வந்தோம், நமக்குக் கதியேதென்று விசாரித்தறிய வொட்டாமல் அவர்கள் புத்தியை மறைத்திருப்பது அஞ்ஞான காரியமல்லாமல் வேறல்ல.

வினா: அஃதெப்படியென்னில்

விடை: தேகமே அறிவாகிய வான்மாவென்றால், தேகமிருக்குங் காலமெல்லாம் அறிவிருக்கவேண்டுமே அப்படி காணாதபடியினால் தேகம் பிணமாய்க்கிடக்கும்போது அறிவாகிய வுயிர்போய் விடுவதல்லால் தேகத்தினுள் அறிவாகிய தேகியொருவனுண்டு, அவன் இத்தேகத்தைவிட்டு மறுதேகத்திற் போனதால் இத்தேகம் பிணமாய்க் கிடக்கின்றது, ஆகையினால் வேறேதேகி யொருவனுண்டென்றும் தேகம் ஆன்மாவல்ல ஜடமென்றுந் தள்ளப்பட்டது.

வினா: ஸ்திரீபோகமே மோட்சமல்ல என்பதெப்படியெனில்.

விடை: மலங்களைப் புசிக்கவேண்டுமென்றிச்சித்துத் திரிகின்ற ஊர்ப்பன்றியானது அன்னியரால் விடப்பட்ட அசுத்தமான மலங்களைப் புசித்துக் கோடையான வெய்யிலால் தபித்துச் சூடு

கொண்டு வரும்வழியில் அசுத்தமாகிய சாக்கடைச் சேற்றைக் கண்டு அதில்போய்விழுந்து புரண்டு அவ்வசுத்த நீரைக்குடித்து தன்னிளைப்பாகிய தாகசோகந் தணிந்து சுகித்திருப்பதுபோல மூடனானவன் ரத்தமாம்கிஷ மலமூத்திர திட்டான துற்கந்தங்க ணிறைந்து அநேக சென்மங்களிற் செய்துள்ள பஞ்சமா பாதகங் களனைத்தையு மொன்றாகக் கூட்டிப் பிரமன் ஒரு பெண்வடிவாகச் சிருஷ்டிக்கவந்த மாயாரூபத்தைக்கண்டு சுகமென்றிச்சித்து அவர் கள் எச்சிலாகிய வாய்நீரையுண்டு தனங்களாகிய மாமிசக்கட்டிகளி லழுந்தி அசுத்தமாகிய கால்களையெடுத்துக் கண்களிலொற்றிக் கொண்டு யோனியாகிய வுப்பளற்றில் விழுந்து சதாகாலமு மதுவே யின்பமென்று சுகித்திருப்பன். இந்தமூடனும் அந்தச் சாக்கடைச் சேற்றில் விழுந்து புரளுகின்ற ஊர்ப்பன்றியுஞ் சரியாம். ஆகையால் பரிசுத்தமாகிய மோட்ச விருப்பமுடையவர்கள் சுத்த நித்தரா யிருக்கின்ற ஈஸ்வரானுக்கிரகம்பெற்று அடிமைத்திரஞ் செய்கின்ற பெரியோர்களைக்கண்டு பூசித்து அவர்களால் நித்திய சுகமாயிருக் கப்பட்ட மோட்சத்தைப்பெறுவார்கள். அங்ஙனமிருக்கப் போக மே மோட்சமென்பது கூடாது. இறந்தவர்கள் பிறப்பார்களென் பதே துணிவு.

வினா: இறந்தவர்கள் பிறப்பாரென்பதெப்படியென்னில்

விடை: சாக்கிரத்தில் மனோராச்சியம் பண்ணும்போது சீவன் ஆசத்தியாய் நினைந்த பொருள்களை ஸ்தூலத்தைக் கைவிட்ட சொப்பனாவஸ்தையில் சத்தியமாய்க் கண்டனுபவிப்பதுபோல இந்தப் பிறப்பில் ஆசத்தியா யேறியிருந்த வாசனைகளே மரண மடையும்போது மறுபிறப்புக்கு வித்தாகி அதற்கேற்ற சரீரங்களை யெடுத் தனுபவிப்பதென்பதே துணிவு.

வினா: இறந்தவர்கள் மீண்டும் பிறப்பது மெய்யானால் முன்னுள்ள நினைவுகள் தோற்றவேண்டுமேயென்னில்.

விடை: இறந்துபோன புத்திர மித்திராதி தாய் தகப்பனுஞ் சொப் பனாவஸ்தையில் மெய்யாக வந்திருக்கக் கண்டனுபவிக்கும் போது இது பொய்யென்று ஒருவருமேனறியவில்லை. முன்னமே இவர்களிறந்துபோனார்களென்று சாக்கிரத்தி லறிந்திருந்த சீவன்

தானே இப்போதுஞ் சொப்பனங் காணுகிறான். இவனுக்கேன் முன்னுள்ள நினைவுகள் தோற்றவில்லை. ஆதலா லிறந்தவர்கள் பிறந்தாலு முன்னிருந்த நினைவுகள் தோற்றாதென்பதே துணிவு.

வினா: அப்படி தோற்றாமைக்குக் காரணமேதென்னில்.

விடை: இந்தச் சீவன் தூல தேகத்துடன்கூடி இந்திரிய விவகாரமான சாக்கிரத்திருந்து பிறகு ஸ்தூல தேகத்தைவிட்டுச் சூட்சுமதேகத்தை யபிமானித்ததினால் முன்னுள்ள நினைவுகள் தோற்றவில்லை, இப்படியே எழுவகைப் பிறப்பிலுமுண்டான நினைவுகளும் அந்தந்த தூலத்தைவிட்டு மறுபிறப்பாகிய வேறொருதேகத்திற் புகும்போது இந்தச் சீவன் மரணாவஸ்தையிற் பட்டதுன்பத்தினா லறிபவில்லை, ஆதலால் இறந்தவர் பிறப்பாரென்ற வினா தள்ளப்பட்டு இறந்தவர் பிறப்பாரென்ற சித்தாந்தமே கொள்ளப்பட்டது.

வினா: ஆனால் சிலர் தேவபோகத்தைக் குறித்து யாகாதி கருமங்களைச் செய்கின்றார்களே அதனாலின்ப மில்லையோவெனில்.

விடை: அந்தத் தேவ பிறப்பிலு மின்பமில்லை, எப்படியென்றால், தேவயோனிகளிற் பிறக்கின்ற காலத்திலும் துக்கம் திதிகாலத்திலும் பிரமாதி தேவர்களாலும் ரிஷிஸ்வரர்களாலும் ஒருவர்க்கொருவரால் நேரிடும் அன்னியோன்னிய சாபத்தினாலும் ஒருவர் பெண்சாதி தனங்களை ஒருவரபகரிப்பதினாலும் ராட்சதர்கள் தங்கள் போக பூமியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அடித்துத் துரத்திவிடுவார்களென்கிற பயத்தினாலுந் துன்பமேயல்லாமலெள்ளளவுமின்பமில்லை. மரணகாலத்திலும் முன்செய்துள்ள யாகாதிகர்மபலத்தினால் எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் ஆனந்தபோக மனுபவித்துத் தீர்ந்தவுடன் அங்குள்ள தேவதைகளால் பிடித்துத் தள்ளப்பட்டு நட்சத்திரங்களாகித் தலைகீழாய் பூமியிலெரிந்துவிழும்போது அவ்வானந்தமறந்தனித்தியமாய்ப் போவதினாலும் மீண்டுற்பவிக்குங் காலத்திலும் முன்பு பசுபந்தனம் பண்ணின பாவகர்மத்தினால் பூமியில் நாக்குப்பூச்சி கிருமிகளாய்ச் செனிப்பதினாலுந் துன்பமென்பதே துணிவு.

வினா: ஆனலிந்த மானிடப் பிறப்பில்தா னின்பமில்லையோவெனில்.

விடை: இந்த மானிட யோனிகளிற் பிறக்கின்ற காலத்திலும் மாதாவின் கருப்பப் பையிற் கட்டுண்டு அவளது மலமூத்திரக் கிருமிகளினாலும் மூலாக்கினியிலும் வெதும்பி அவள் அன்னபானாதிகளை நிறைய வுண்டபோது உடல் நெருக்கத்தினால் மூச்சுவிடுதற் கிடமின்றிய வருத்தத்தினாலும் அவளுண்ணாத போது எழுகின்ற வுதராக்கினியினால் சுடப்படுகிற பிரயாசையினாலும் பிறகு நோக்குங்கால் பிரசூதவாயுவினால் மொத்துண்டு ஆலையிற்பட்ட கரும்புபோலும் செக்கிலிட்ட எள்ளுபோலும் யோனித் துவாரத்தில் நெருக்குண்டு மலைமேல் நின்றூனைத் தலை கீழாய்த் தள்ளுவதுபோல் பூமியிற் பிள்ளையாய் விழுகின்றதினாலுந் துன்பம், திதிகாலத்திலும் சைசவப்பருவத்தில் கணங்கள் பறவை யாதிகளால் வருந் தோஷங்களினாலும், பாலப்பருவத்தில் காது குத்தல் சுரமுதலிய பல வியாதிகளாற்படும் பிரயாசத்தினாலும், வாசித்தல் முதலிய கருமங்களால் உபாத்தியாயர் முதலானவர்களாலுண்டாகும் வருத்தத்தினாலும், குமாரப்பருவத்தில் தனதானியங்களைச் சம்பாதிக்கவேண்டி வருகிற தாக மோகங்களினாலும், அதற்கிடையூறு வருவதினாலும், விபயபோக விச்சையினாலும், அங்காரமிருப்பதினாலும், படியாமற் போனதினாலும், படித்துத் தர்க்கங்கள் பேசவருவதினாலுந் துன்பம், விருத்தபருவத்திலோ வென்றால், ஆசைமிகுவதினாலும், நரைதிரை, மூப்புகளினாலும், பல வியாதிகளுண்டாதலினாலும், மனைவி முதலியோர்களுக்கு வியாதி வருவதினாலுந் துன்பம், ஒருவனுக்குப் பிராணதாரமாயிருந்த பிள்ளை சாகவும், அந்நேரம் வீடிடிந்து விழவும், உழுகிற மாடு சாகவும், கடன்காரர்வந்து மறிக்கவும், அடிமையாள்மறிக்கவும், வாராவிருந்து வரவும், வீட்டில் அரைக்காசளவிலில்லாமல் அயல்வீட்டில் கடன்கேட்க அவர்களைக் கொடுக்கவொட்டாமல் முன் கடன்காரர் மறிக்கவும், இப்படி நானாவித துன்பங்களினால் காற்றசைவானசலத்திற் பிரதிபிம்பித்த சந்திரன்போற் கலங்கப் படுகிற வருத்தமுண்டாவதினாலுந் துன்பம், மரண காலத்திலும் வாத பித்த சுர க்ஷய குன்ம சூலை முதலான பலரோகங்கள் மேலிட்டுச் சீவத்துவம் பேதித்திருக்கிறபோது நமனைக்கண்டது போல் வரும் பயங்களினாலும், நடுக்கங்களினாலும், ஊர்த்த சுவா

சத்தினாலும் வருந்திச் சிலேத்துமத்தில் தட்டுண்டு வேதனையான பிராணப் பிரயாணகாலத்திற் காண்கிற, துக்கங்களினாலும், அப்படி பிராணன் நீங்கினபோது செறிப்பாற்றிலுங் கும்பிபாகமான நரகத்திலும், சுடுகிறபாறையிலும் அசிபத்திர வனத்திலும் வீழ்த்தி, யமபடாள் தண்டிக்கப்பட்ட வாதனைகளினாலுந் துன்பம், இப்படி தேவர் மானிடரென்னு மிருவகைப் பிறவிகளே துன்பமானால் ஏனைய பிறவிகளாகிய மிருகபட்சி தாவராதிகளெல்லாம் துக்க சமுத்திரத் தழுந்தி பாமான நரகங்களிற் படும்பாடுகளை யெல்லாம் இவ்வளவென்றளவிட்டுச் சொல்லமுடியாது, ஆகையினா லிந்தப் பிறவிக ணீங்கும் மார்க்கத்தையே விசாரித்தறியவேண்டும்.

வினா: விசாரித்தறியுமார்க்க மெப்படியென்னில்.

விடை: யானெனதென்னும் பற்றுக்களொழிந்தால் சீவத்துவங் கெடும், இந்த யானெனதென்னும் பற்றுக்களே சிவசொரூபம், இவ்விருவகைப் பற்றுக்களில் முந்தி எனதென்னும்பற்றை விடவேண்டும்.

வினா: அஃதேதெனென்னில்.

விடை: பெண்சாதி பிள்ளைகள் கிரகம் பூமி தனதானியாதிகளை யென்னதென்றபிமானிப்பது ஆன்மாவுக்குச் சுபாவமல்ல, அது அறிமையான மோகாந்தகார மூடபுத்தியினால் வந்தது.

வினா: அதற்கு விவரமெப்படியென்னில்.

விடை: பெண்சாதியானவள் ஒரு தாய் தகப்பனுக்கு மகளாயிருப்பதினாலும் நீ ஒரு தாய் தகப்பனுக்கு மகனாயிருப்பதினாலும் அவளெந்தவூர் நீ எந்தவூர் இப்படி புறம்பாயிருக்க அவளென் பெண்சாதியென் றுனக்குச் சத்தியபுத்தி வரலாகுமா, உன்னை விட்டு அவள் பிரிந்துபோய் விடுகிறாள் அவளைவிட்டு நீ பிரிந்து போய் விடுகிறா யாகையா லுனக்கவள் சொந்தமல்ல அவளை என்னதென்பதுகூடாது, பின்னும் பிள்ளையை என்னதென்கிறாயே அந்தப் பிள்ளையை நீயா வுண்டாக்கினையா அல்லது உன்பெண்சாதியா லுண்டாக்கப்பட்டதா அல்லது அன்னியர்களா லுண்டாவதா இப்படி யுங்களொருவராலு முண்டாக்கப்படாதிருக்க வீணே மயங்குவது பிராந்தியே, மேலும் சொர்ப்பனத்தில் மலடி பிள்ளை

பெற்றதுபோலும் இந்திரசால வித்தையால் வல்லவன் வித்தை காட்டுவதுபோலும், பிரமசிருஷ்டியினு லிருவருக்கும் நடுவே ஓர் பிள்ளையெனத் தோற்றியது, இதை எப்படி என் பிள்ளையென்று சொல்லுவது, தெருவிற்கண்ட பிள்ளையை என் பிள்ளை யென் றெவன் சொல்லுவான், அதுபோலப் பிரமசிருஷ்டியால் வந்தபிள்ளை பிரமன் பிள்ளையல்லாம லுன்பிள்ளையல்ல, ஆதலால் பிள்ளை என்ன தென்பது கூடாது, அப்படியே இந்த வீடு வாசல் பூமி தனதானி யாதி சம்பத்துகளெல்லாம் உன் தகப்பனு லார்ச்சிக்கப்பட்டபடியி னுலும் அறிவைநோக்கி விசாரிக்குமிடத்து நீயவனுக்குப் பிள்ளை யாகாமற் போகிறபடியினுலும் நீ இதுகளையும் என்னதென்பது கூடாது.

வினு: அப்படிக்கல்ல நானே கஷ்டப்பட்டுத் திரவியங்களைச் சம்பாதித்து அதனுல் வீடு வாசல் பூமியாதிகளைச் சேகரித் தேனே யென்னில்,

விடை: அப்படியானுலும் அந்தத் திரவியங்களு முன்னதல்ல

வினு: அது எப்படியென்னில்,

விடை: திரவியங்களெல்லாம் ராஜாக்களுக்குச் சொந்தமானதால் இந்தத்திரவியங்களையு மென்னதென்பது கூடாது

வினு: ஆனுல் பெண்டுபிள்ளை திரவியமென்கிற ஈஷணுத் திரவியங்க ளென்னதல்லவென்று போனுலும் இந்தத் தேகமான நான் இருக்கிறேனேயென்னில்,

விடை: தேகமு முன்னதல்ல நீ ஒருவரிடத்தி லிரவல் வாங்கினது.

வினு: அதெப்படியென்னில்,

விடை: நெடுங்காலமாய்ப் பிறப்பிறப்புகளாகிய துக்கங்களிற்பட்டு திரியக்காதி தாவரங்களாய்ப் பிறந்துலுத்து அந்தப் பிரயா சையை யெல்லாங் கிஞ்சித்து விவேகத்தினு லறிந்து, நீ ஈஸ்வரனை நோக்கி இந்தச் சென்மசாபல்லியமாய்க் கரையேறும்படி எனக் கோர் மானிட சரீரங் கொடுத்தருளுமென்று பிறவிகள்தோறும் வேண்டினபடியால் ஈஸ்வரன் கிருபை கூர்ந்து நீ இந்த மானிட

சரீரத்தைப்பெற்று நம்மைவேண்டி நிஷ்காமிய தவஞ்செய்து நமது திருவடி சுகத்தைப் பெறுவாயென் றிரவலாகக் கொடுத்தருளினர்.

வினா: அப்படியானால் அந்தக் காரணத்தை ஒருவருமேன் அறியவில்லையென்னில்.

விடை: கருப்பாசயத்திற் கட்டுண்டிருந்ததினாலும் பிறவி நோக்குங்கால் பிரசூதவாய்வு முரித்துத் தள்ளுவதினாலும் யோனித்துவார நெருக்க முதலிய யாதனைகளாலும் முன்னுள்ள நினைவுகளெல்லாம் இந்தச் சீவன் மறந்துவிட்டுப் பஞ்சபூத பௌதிகமாகிய இரவலான இச்சரீரத்தையுந் தானென்று சத்தியபுத்தி பண்ணிக் கொண்டபடியால் ஒருவருக்குங் காரணந் தோன்றவில்லை.

வினா: ஆனால் இரவலென்பதற்கு உவமானமெப்படியென்னில்.

விடை: ஒரு புருஷன் ஒருதொழில் செய்யக்கருதி அடுத்தவீட்டுக்காரனிடத்தில் ஒரு கத்தியை இரவலாக வாங்கிவந்து உடனே அந்தக் கத்தியின்மேல் வைத்த பிரியமோதப் பிரமோதங்களினு லிரவலென்பது மறந்து சொந்தம்போல வைத்துக்கொண்டு அதனால் தானினைத்த கருமத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளாம லிருந்துவிட்டான், அப்படியிருக்கச் சில நாளைக்குப் பிறகு கத்தி கொடுத்தவன் சடுதியில்வந்து என் கத்தியைக் கொடுவென்று கேட்க இவன் அவனுடைய கத்தியென்பதுந் தானிரவல் வாங்கி வந்ததும் மறந்து வழக்குப்பேசுமளவில் அவன் கோபங்கொண்டு இவனையடித்து வருத்திக் கத்தியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு போவானேயல்லாமல் கத்தியைவிட்டுப் போகமாட்டான், அதுபோல நீயும் ஈஸ்வரனிடத்தில் அனந்த ஜென்மங்கடோறும் வருந்திக் கேட்டு இரவலாக வாங்கிவந்த இந்தச் சரீரத்தை இப்போது பட்ட பிறவி மூர்ச்சையினுல் மறந்து யானெனதென்று சத்திய புத்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய், இனி நியமப்படி இரவல் கொடுத்தவர்வந்து பறித்துக்கொண்டுபோய் விடுவார், அப்போது முன்போலத் திரியக்காதி தாவரங்களாய்ப் பிறந்துழுத்து ஐயையோ நாம் முன் சரீர மிருக்கும்போதே நல்ல தவத்தைப்பண்ணி மோட்சமடையாமற் போனோமேயென்று புலம்பி நிற்கவேண்டு மல்லாமல் வேறில்லை.

வினா: ஆனால் முன்போலவே இரவல் வாங்கிவந்து மறவாமல் தவஞ்செய்து மோட்சத்தைப் பெறுவேனென்னில்.

விடை: திரும்பவும் இந்த மானிடசரீரம் பெறுவதரிது.

வினா; அதேனென்னில்.

விடை: முன் கத்தியை இரவல் வாங்கிவந்து தான் நினைத்த கருமமு முடிக்காமல் கத்தி கொடுத்தவன் வந்து கேட்டவிடத்தில் தன் சொந்தமென்று வழக்கிட்டதை மறந்து பின்னு மவனிடத்திற்போய் கேட்டால் புரளிக்காரனென்றடித்துத் தள்ளிவிடுவானேயன்றி ஒருபோதுங் கத்தியிரவல் கொடுக்கமாட்டான், அதுபோல ஈஸ்வர னிரவலாகக் கொடுத்த தேகத்தை நீயானென தென் றபிமானித்து அறியாமையினால் பொய் கொலை களவு கட்காமமாகிய பஞ்சமா பாதகங்களையே முயன்று வழக்கிட்டு நின்றதா லினி ஒருக்காலு மிந்தச் சரீரங் கிடைக்கமாட்டாது, ஆதலா லிந்தச் சரீரமும் விவேகமு மிருக்கும்பொழுதே இரவலுடைமையென் றறிந்து தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களிலுள்ள அபிமானமெல்லாம் விட்டு நிஷ்காமிய தவம்செய்து மோட்சத்தைப் பெறவேண்டுமென் றறிவாயாக.

வினா: ஆனால் யானெனதென்னும் அபிமான மில்லாவிட்டால் விவகாரங்களெல்லாம் தூங்கினவன் கைப்பொருள் நழுவினாற்போலநழுவிவிடுமே யன்றித் திடமாய் நடக்கமாட்டாது, ஆகையால் அபிமானமிருக்கட்டுமே அதனாலானியே தென்னில்,

விடை: ஓர் கிரகஸ்தனான பிராமணன் தன் கிரஹணியோடு கங்கா யாத்திரை போகக்கருதி மறுவளவிற் குடியிருந்த ஓரேழைப் பிராமணனையழைத்து நாங்கள் காசியாத்திரைபோய் வருமளவும் நீர் குடிக்கூலியின்றிக் குடும்பத்துடன் எங்கள் வீட்டில் குடியிருந்து கொண்டு வீடு வாசல் மாடு மனை முதலான சகல பண்டபதார்த்தங்களையும் பதனமாகக் காப்பாற்றி நாங்கள் வந்தவுடன் எங்களிடத்தில் ஒப்புவித்தால் மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு வராகன் சம்பளந் தருவேனென்றுசொல்லி அந்த ஏழைப் பிராமணனைக் குடிவைத்துவிட்டு யாத்திரைபோய்க் காசிமுதல் கன்னியாகுமரி

வரையிலுள்ள மூர்த்தி தலம் தீர்த்தங்களை முறையே தரிசித்துக் கொண்டு சிலநாட் கழித்தபின் தன் வீட்டுக்குத் தன்கிரஹணி யோடு வந்து சேர்ந்தான். அந்தப் பிராமணனைப் பார்த்து குடி யிருந்த ஏழைப் பிராமணன் நீங்களாரென்று கேட்க, நாங்களுன்னை இந்த வீட்டிற் குடிவைத்துவிட்டுக், காசியாத்திரை போனவர்க ளல்லவா இப்போது நாங்கள் சீவந்தராய்வந்து சேர்ந்தோ மாத லால் எங்கள் வீடு வாசல் முதலியவெல்லாம் ஒப்புவித்து உன் சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு போவென்று சொல்ல, அந்த வசனத்தைக் கேட்டு கோபங்கொண்டு வீடாவதேது வாசலாவ தேது குடிக்கூலிக்கு வைத்துப்போவதாவதேது உனக்கேதாவது பைத்தியம் பிடித்ததோ வென்று கூவி நீ முன்புதானே இந்த வீடு வாசல்களை விற்பனைசெய்துவிட்டுப் போயினையே அதற்கு விக்கிரைய சாதன மிருக்கிறதென்று அபிமானித்து வழக்குப்பேச அது கேட்ட காசிவாசியும் நியாயஸ்தலத்திற்போய் கூகூவென்று முறையிட அம்முறையிடுதலைக் கேட்ட நியாயாதிபதிகள் வஞ்சக னை ஏழைப் பிராமணனைப் பிடித்து வரச்சொல்லி விசாரிக்க அவன் அந்த நியாயாதிபதிகளைப் பார்த்து இவர்கள் யாத்திரை போகிறபோது விற்றுவிட்டுப் போனார்களன்றி என்னைக் குடிவைத் துப்போகவில்லையென்று பொய்ச்சாதனமொன் றெடுத்துக் காட்ட, அதுகண்ட நியாயாதிபதிகள் இதைச்சாட்சி முகாவளியா லறிய வேண்டுமென்று அடுத்த வீட்டிலுள்ளவர்களை யழைப்பித்து நீங்க ளிந்தச்சேதி யறிவீர்களா வென்று கேட்க அவர்கள் நியாயாதி பதிகளைப் பார்த்து இவனைக் குடிவைத்துப் போனதே யல்லாமல் வீடு வாசல்களை விற்றுப்போகவில்லையென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்ட நியாயாதிபதிகள் அந்தக் கபடப் பிராமணனைப் பிடித்துக் காவல்பண்ணி நீ நிரேதுக்கமாய் ஒருவன் சொத்துகளை யபகரிக்கும்படி பொய்ச்சாதன மேற்படித்தினபடியால் உனக்கு மிகுந்த அபராதம் விதிக்கப்பட்டது, இந்த அபராதம் விதித்த முதற் பொருள்சேருமளவும் நீ காராகிரகமாகிய காவலிலிருந் தூழியஞ் செய்யவேண்டும், நீ அவன் சொத்துகளெல்லா மபகரித் துக் கொண்டபடியால் உன் சொத்துகளெல்லாம் ஏலம் போடு வித்து வட்டிக்காகச் சேர்க்கப்படுமென்று நியாயந் தீர்த்தார்கள். அதுபோலத் தேகாதி பிரபஞ்ச விவகாரத்தில் ஒருவனுக்கு யானெனதென்னு மபிமான மேலிடுமாகில் முதலாகிய மோட்ச

பலமுங்கெட்டு வட்டியாகிய நித்திய சுபானுபவமும்போய் சதா தூக்கத்திலேயே மூழ்கிக் கிடப்பன்.

வினா: ஆனால் அபிமானம் நீங்கும் வழியேதெனில்.

விடை: சரீரமுதலாயுள்ள வகைப்பற்றையும் ஈஷணாத்திரயங்களான புறப்பற்றையு மன்னியமென் றறிந்து அதுகளில் நானென தென்று வருமபிமானங்களை விட்டு இதுகளை நமக்குங் கூட்டி வைத்த வினையானது நியமப்படி பிரித்து விடுமென்பதில் சந்தேகமில்லை, இதுவெல்லாம் கனவிற்கண்ட பொருள்போ லாகுமென்று கருதி அவற்றில் ஆகாமிய மெழவொட்டாமல் பிரமத் தியானத்திலனுதினமும் பழகுவதே அபிமானம் நீங்கும் வழி.

வினா: அபிமானமற்றனுபவிப்ப தெப்படியென்னில்.

விடை: புளியம்பழத்தி னோடுபோலுந் தாமரையிலையிற் றண்ணீர் போலும், சேற்றிற் பிள்ளைப்பூச்சிபோலும் யானெனதென்னும் பற்றுகளிற் பற்றியும் பற்றறிருந்து சற்குரு சாஸ்திர முன்னிலையில் சிரவணாதிகளை அவசியம் செய்யவேண்டியது சித்தம்.

வைராக்கியப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

முமுட்சுப் பிரகரணம்.

அவதாரிகை.

முற்பிரகரணத்தால் பிரபஞ்ச வைராகந்தோன்றி தேகாதிப் பிரபஞ்சங்கள் அனித்தியமென்றும், தேகியொருவனே நித்திய மென்றும், ஒருவாற்றானுணர்ந்த சீஷனுக்கு மோட்ச தாகமுண் டாகும்படி மேல் முமுட்சுப் பிரகரணங் கூறுகின்றார்.

சற்குரு சாத்தி ரத்தாற் றவணமா திரனுண் டாக
நற்றுணை சகாய மான வனுபந்த நான்கு முண்டாய்
முற்படு சாத னத்தின் மோட்சதா கத்தி னாலே
சிற்பர குருவைத் தேடித் திகைத்திடு வோன்முன் கண்டான்

கண்டண ஞசான் பாதங் கருத்துற வணங்கி யெந்தாய்
பண்டைமா யையினுன் மூடும் பஞ்சகோ சத்தை நீக்கித்
தொண்டனேற் குபதே சந்தான் சொல்லுமென் றவனை வைத்தங்
குண்டெனுக் தீக்கை செய்தங் கொருப்படுஞ் சுத்தஞ் செய்தான்

இதன்பொருள்.

வினு: சற்குரு சாஸ்திர முன்னிலையிற் சிரவணுதிகளுண்டாவதற்கு முன்பு செய்காரியமேதென்னில்.

விடை: அனுபந்த சதுஷ்டயங்களை யனுசரிக்கவேண்டும்.

வினு: அனுபந்த சதுஷ்டயமாவதேதெனில்.

விடை: அதிகாரி விஷயம் சம்பந்தம் பிரயோஜன மென்னு மிந்த நான்கும் சாஸ்திராரம்பத்திற்குப் பலம் ஆதலாலிந்த நான்கும் வேண்டும்.

வினு: அதெப்படியென்னில்.

விடை: சாஸ்திராரம்பஞ்செய்கிற புருஷனுக்குப் பல லக்ஷணமாயிருப்பதே பிரயோசனம் அப்படி பிரயோசனமில்லாவிட்டால் மூடனுக்குக்கூட வொன்றிலும் பிரவிர்த்திவரமாட்டாது.

வினு: இந்தச் சாஸ்திரத்திற் கதிகாரியென்னவென்னில்.

விடை: சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடையவனும் யுத்தி சாமர்த்தியனும் வித்துவானும் மேதாவியுமாயிருக்கிற புருஷனே யதிகாரி.

வினு: விஷயமாவதேதென்னில்.

விடை: சீவப் பிரமாயிக்கமாயிருக்கிற சைதன்னியமே விஷயம், இன்னம் எந்த சொரூபத்திற் சகல வேத வுபநிஷதார்த்தங்களுங் கூடியிருக்குமோ அதுவே விஷயமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வினு: சம்பந்தமாவதேதென்னில்.

விடை: இப்போது சொன்ன சீவப்பிரமாயிக்கமான வஸ்துவுக்கும் அந்த வஸ்துவைப் பிரமாணமாகச் சொல்லுஞ் சாஸ்திரத்திற்கும் போதபோத்திய லக்ஷணமாயிருப்பதே சம்பந்தம்.

வினா: பிரயோசனமாவதேதெனில்.

விடை: பிரத்தியேகான்மாவும் பிரமமும் அயிக்கியானுபவம் பெறுவதே யானந்தம் அவ்வானந்தானுபவத்தினாற் சகல சங்கார பந்தங்களு மொழிந்து நிற்பதே பிரயோசனம், எவனொருவனுக்குச் சாதன சதுஷ்டயம் பொருந்தியிருக்கின்றதோ அவனுக்கே இந்தப் பிரயோசனமுஞ் சித்திக்கும். நான்கு சாதனத்தி லொன்று குறைந்தாலுஞ் சித்திக்காது, இந்நான்கு சாதனமுடையவனே வேதாந்த விசாரத்திற் கதிகாரியாவன்.

வினா: இந்தச் சாதன சதுஷ்டயமெப்போது சம்பாதிக்கவேண்டு மென்னில்.

விடை: சிரவணத்திற்கு முன்பே சம்பாதித்துக்கொண்டு பிறகு சிரவணத்தி லிறங்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால் ஞானமுண்டாகமாட்டாது

வினா: சாதன சதுஷ்டயமாவதேதெனில்.

விடை: நித்தியா னித்திய வஸ்து விவேகம், இகமுத்திரார்த்த பரபோகவிராகம் சமாதி சட்க சம்பத்தி முமூட்சுத்துவம் இந்நான்குமாம்.

வினா: இந்த நான்கு சாதனங்களில் நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகம் ஒன்றிருந்தாற் போதாதா நான்கு சாதனமுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டு மென்பதேனெனில்,

விடை: ஒன்றுபோதாது இந்த லோகத்திற் சாஸ்திரக்கியாளுக்கு நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமுண்டாயிருந்தும் அவர்கள் விஷயா சத்தியுடையவர்களாய காமிய கன்மங்களைத் தானே செய்துவருகிறார்கள், ஆகையினா லவர்களுக்கு மதிகாரத்துவங் காணோம் ஆதலாலிரண்டாஞ் சாதனமும் வேண்டும்.

வினா: ஆனாலதிகாரிக் கிவ்விரண்டும் போதுமேயென்னில்.

விடை: போதாது சில ரிஷிஸ்வரர்களுக்கு இவ்விரண்டு சாதனங்களுமுண்டாயிருந்தும் அவர்களுக்குங் கோபதாபமேலிட்டுப் பிறரைச் சபிக்கப்படுகின்றமையால் அவர்கட்கு மதிகாரத்துவங் காணோம் ஆதலால் மூன்றாஞ் சாதனமும் வேண்டும்.

வினா: அதிகாரிக்கு இம்மூன்றும் போதுமேயென்னில்

விடை: போதாது சிலபேர் சடைமுடி முடித்துக் கிருஷ்ணுசலங் கக்கத்தி லிடுக்கிக்கொண்டு யோகீஸ்வராளென்னும் பெயரை யுடையவர்களாய்ச் சமுசாரத்தினின்றும் புறப்பட்டு விரத்தர்க ளாய் உபசாந்தர்களாயிருக்கும் பெரியோர்களுக்கு இம்மூன்று சாதனங்களு முண்டாயிருந்தும் சிரவணமென்றால் எழுந்து போய் விடுகிறபடியால் அவர்கட்கு மதிகாரத்துவங்காணேம், ஆதலால் நான்காஞ் சாதனமும் வேண்டும், இந்நான்கு சாதனமு முடைய வனே யதிகாரி அவனுக்கே முக்தி, அதிலொன்று குறைவாயிருந் தாலு முத்தியுண்டாகாது,

வினா: நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேக லட்சணமாவ்தேதெனில்

விடை: பிரமமே நித்தியம் தேகாதிப் பிரபஞ்சமெல்லா மனித்திய மென்று சுருதி யுத்தி அனுபவப் பிரமாணங்களாற் கண்டறிவது,

வினா: அனித்தியமென்பதில் சுருதிப் பிரமாணமேதென்னில்

விடை: பிரளய காலத்தில் தேகாதிப் பிரபஞ்சமான சகலமும் பிருதிவியிலொடுங்கி அந்தப் பிருதிவியும் அதற்குப் பத்து கொண்ட அப்புவிலொடுங்கி அப்புவும் பத்துகொண்ட தேயுவி லொடுங்கித் தேயுவும் பத்துகொண்ட வாயுவிலொடுங்கி வாயுவும் பத்துகொண்ட ஆகாயத்திலொடுங்கி ஆகாயமும் அஞ்ஞானத்தி லொடுங்கி அஞ்ஞானமும் பிரமத்திலொடுங்குமென்பதைக் கண் டறிவதே சுருதிப்பிரமாணம்,

வினா: யுத்திப் பிரமாணமேதென்னில்

விடை. பஞ்சபூதங்களே தடித்துப் பௌதிகமாய் நாள்தோறும் நசிக்கிறதென்று கருத்திற் கண்டறிவதே யுத்திப் பிரமாணம்

வினா: அனுபவப் பிரமாண மெப்படியென்னில்

விடை: சாக்கிரத்திருந்த பாகியமான நாம ரூபப் பிரபஞ்சங்கள் சொப்பனமான அந்தர்மனோசங்கற்பத்திலில்லை, சொப்பனத் திருந்த அந்தர்மனோசங்கற்பங்கள் சுழுத்தியான அவித்தையில்லை,

சுழுத்தியிலிருந்த அறியாமையும் ஆனந்தமுஞ் சாக்கிர சொப்பனத்திலில்லையென்று கண்டறிவதே யனுபவப் பிரமாணம்.

வினா: இனி பிரமம் நித்தியமென்பதிற் சுருதிப் பிரமாணமேதெனில்,

விடை: பிரளயத்திற் பஞ்சபூதமும் அதன் காரணமான அஞ்ஞானமும் பிரமத்திலொடுங்கிப் பிரமமாத்திர மிச்சமாய்ச் சேடித்திருக்குமென்றறிவதே சுருதிப் பிரமாணம்.

வினா: யுத்திப் பிரமாணமேதென்னில்,

விடை: இந்தப் பூத பௌதிகங்களெல்லாம் நாள்தோறும் நசித்து மீண்டும் உற்பத்தி யாகிறதற்குக் காரணமான பிரமமொன்றிருக்குமென்றறிவதே யுக்திப் பிரமாணம்.

வினா: அனுபவப் பிரமாணமேதென்னில்

விடை: நித்தியத்துவமான பிரமமே பூத பௌதிகங்களாகத் தோன்றுதென்று கண்டறிவதே யனுபவப் பிரமாணம் இதுவே முதற்சாதனம்

வினா: இகமுத்திரார்த்த பல போக விராகலட்சணமாவதேதெனில்,

விடை: இகத்தி லுண்டான தார புத்திர தனதானியாதிகளிலும் ராஜபோகத்திலும் பரத்திலுண்டான யக்ஷஸ்திரீகளிடத்தும் அமிர்தாதி சொர்க்க போகத்தினிடத்தும் மல மூத்திர வாந்தியசனங்களி லெப்படி ஒருவருக்கு மாசை பிறவாதோ அப்படியே நிராசை பிறந்திருக்க வேண்டுமென்று சுருதி யுக்தி யனுபவப் பிரமாணங்களாற் கண்டறிவது,

வினா: இகலோக போகங்கள் அசுத்தமென்பதற்குச் சுருதிப் பிரமாணமேதென்னில்,

விடை: தார புத்திராதிகளுடைய சரீரங்களெல்லாம் எச்சில் தீட்டு இரத்தமாங்கிஷ மல மூத்திரங்கள்கூடி ஒருவடிவமாக நிருமிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று கண்டறிவதே சுருதிப் பிரமாணம்,

வினா: யுக்திப் பிரமாணமேதென்னில்,

விடை: அத்திக்கனி பார்க்கிற கண்களுக்குச் சுத்தமாகவும் அதைப் பிட்டுப்பார்த்தால் அசுத்தமான கிருமிகணிறைந்து அசங்கித மாகவும் இருப்பதுபோல தார புத்திராதிகளும் பார்க்கிற கண்க ளுக்குச் சுத்தமான ரூபலாவண்ணியமாகவும் உள்ளே மல மூத்தி ராதி தூர்க்கந்தங்க ணிறைந்திருக்கிறதென்று விசாரிக்குமளவில் அசுத்தமாகவுமிருப்பதினால் இவர்களைத் தொட்டாலு முடனே சுத்திசெய்துகொள்ளவேண்டு மென்று கண்டறிவதே யுக்திப் பிரமாணம்,

வினா: அனுபவப் பிரமாணமேதென்னில்,

விடை: அவர்களுக்கு வியாதி பீடைகணேரிட்டவிடத்தும் எச்சில், தீட்டு, மலம், சீழ், இரத்தமாங்கிஷங்கள் காணப்பட்டவிடத் தும் அவர்களைத்தொட அசங்கிதமாயிருப்பதினாலும் அவர்க ளிறந்துபோனவிடத்தும் அரைநாழிகையாவது வீட்டில் வைக் காமல் சூதகமென்றுடனே யெடுத்துக்கொண்டுபோய் மயானத்திற் போட்டு வருதலினாலும் அசுத்தமென்று கண்டறிவது அனுபவப் பிரமாணம்.

வினா: திரவிய மசுத்தமென்பதற்குச் சுருதிப் பிரமாணமே தென்னில்.

விடை: திரவியந் தேடுங்காலத்தில் சுத்தமின்றி அசுத்தமான தொழில்களிலு முயலும்படி மனமுண்டாகுமென்பதைக் கண்டறிவதே சுருதிப் பிரமாணம்.

வினா: யுக்திப் பிரமாணமாவதேதெனில்,

விடை: திரவியங் கிடைத்தகாலத்தும் மனைவி மக்கள் கிரக பூமி களைத் தேடுகின்ற பாசபந்தத்திற் கட்டுண் டழுந்திநிற்கு மென்பதைக் கண்டறிவதே யுக்திப் பிரமாணம்.

வினா: அனுபவப் பிரமாணமாவதேதெனில்,

விடை: திரவிய மதிகரித்தவிடத்து ஆசை குரோத லோப மதங் களால் மூடப்பட்டு முன்பின் தோற்றாது அஞ்ஞானாந்த

கார கூபத்தில் விழுந்து பல விகாரங்களையடையுமென்று கண்டறிவதே யனுபவப் பிரமாணம்.

வின: பரலோக போகங்கள் அசுத்தமென்பதற்குச் சுருதிப் பிரமாணமேதென்னில்,

விடை: மானிட சரீரத்திற் பொருந்துந் தாபத்திரயங்களுந் தேவ சரீரங்களுக்கு முண்டென்றறிகிறதே சுருதிப் பிரமாணம்.

வின: யுக்திப் பிரமாணமேதெனில்.

விடை: தேவபோகத்திலும் மனுஷபோகத்தைப் போலவே துக்கமென்பதைக் கண்டறிவதே யுக்திப்பிரமாணம்.

வின: அனுபவப் பிரமாணமேதென்னில்.

விடை: தேவர்களும் புண்ணிய முடிந்தவிடத்தில் அதோமுகப் பட்டு தலைகீழாய்ப் பூமியில் விழுகிறபடியால் அசுத்தமென்று கண்டறிவதே யனுபவப் பிரமாணம் இதுவே யிரண்டாஞ் சாதனம்.

வின: சமாத்ஷட்க சம்பத்திலட்சணமாவதேதென்னில்.

விடை: சமம் தமம் உபாதித தீட்சை சமாதானம் சிரத்தை யென்றறுவகைகளாம்.

வின: சமமாவதேதென்னில்.

விடை. இறந்த காலத்திற் கழிந்த பொருளையும் வருங்காலத்தில் வரும்பொருளையும் குறித்துச் சிந்திப்பது மனம், அம்மனத்தை நோக்கி அவற்றைச் சிந்திக்க வொட்டாது நிறுத்தினால் நிகழ்காலத்திலுள்ள பொருள்களில் மமதைகொள்ளும், இப்படி மமகரித்த பொருளுக்கொரு விக்கினம்நேரிட்டால் உடனே துக்கம்வரும், ஆதலால் அதுகளி லொன்றையும் நினைக்கவொட்டாமல் மனோநிக்கிரகம் செய்வதே சமம்.

வின: தமமாவதேதென்னில்.

விடை: ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களை விஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமற் றடுப்பதே தமம்.

வினா: உபாதி யாவதேதென்னில்.

விடை: செய்யப்பட்ட சகல கன்மங்களிலும் பலனை நாடிச்செய்தால் மீண்டும் பிறந்து அக்கன்ம பலன்களை யனுபவிக்க வேண்டி வருமாதலால் அது சுமையென்று தள்ளிவிட்டு தான் செய்யுஞ் சகல கன்மங்களிலும் பலனை நாடாது ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்வதே யுபாதி,

வினா: திதிட்சை யாவதேதென்னில்,

விடை: சுகதுக்கங்கள் வந்தபோது அதுகள் தேகேந்திரியாதியந்தக்கரணங்களுக்குச் சுபாவமென்று சமனாகக்கண்டு தன்னை யொருவர் வாதித்தவிடத்தில் அவர்களைத் தண்டிக்கு மதிகாரவல்லபந் தனக்குண்டாயிருந்தும்பொறுத்திருக்கின்றதே திதிட்சை.

வினா: சமாதான மாவதேதென்னில்,

விடை: பெரியோர்களிடத்தி லிருந்து சிரவணம் செய்யுங்காலத்தில் திரியாதி யந்தக்கரணங்களை அந்தர்பாகிய விஷயங்களிற் போய் விழவொட்டாமற் றடுத்துச் சிரவணத்தி னிறுத்துவதே சமாதானம், இந்தச் சமாதானமில்லாவிட்டாலும் பயப்பிரஷ்டனவன்,

வினா: சிரத்தையாவதேதென்னில்,

விடை: குருவினிடத்தும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தினிடத்தும் ஈஸ்வரனிடத்தும் நியமமாய்ப் பயபக்தி விசுவாச முற்றுச் சித்தசுத்தியுண்டாகியிருப்பதே சிரத்தை இதுவே மூன்றுஞ் சாதனம்,

வினா: முமூட்சுத்துவ விலக்கண மாவதேதென்னில்,

விடை: இந்தச் செனன மரண ரூபமான சங்காரப் பிரவாகத்திலடிபட்டு ஆதியாத்மீக ஆதி பௌதீக ஆதி தெய்வீக மென்னுந் தாபத்திரயங்களால் வருந்தி இந்தச் சங்கார துக்கத்திலொரு நிமிஷமாகிலு மிருக்கப்படாதென்று மகாபயங்கொண்டு இந்தப் பிரமையை எந்தப் பெரியோர்கள் போக்குவார்களோ சற்குருவாயிருக்கிற மகாத்மாக்க ளெங்கே யிருப்பார்களோவென்று சுட்ட

சட்டி கைவிட்டதுபோல சகல போகங்களையுங் கைவிட்டுத் துரந்து புறப்பட்டு மகா தீவிர பக்குவத்துடன் பகலெல்லாம் ஆசிரிய ரெங்குளரோவென்று தேடியும் இராமுழுதும் நித்திரை வாராமல் துக்கமேலிட்டு பேர்த்தன் முதலிய எண்குணங்களுடன் தேசாந்தரங்களிலும் வனாந்தரங்களிலும் பர்வதாந்தரங்களிலுந் தேடியலைந்து திரிகின்றதே முமூட்சுத்துவம் இதுவே நான்காஞ் சாதனம்,

வினா: இப்படியுள்ள முமூட்சுவுக்குக் குருதரிசன மெப்படி கிடைக்குமென்னில்,

விடை: இவன் அநேக ஜென்மங்களிற் செய்துள்ள நிஷ்காமிய புண்ணிய பலத்தினால் அவாங்க மனோகோசரமா யிருக்கப் பட்ட பிராந்தரமே கிருபைகூர்ந்து ஆவியபாலாங் கட்டியாய்த் தடித்ததுபோல மானிடச் சட்டைசாத்தி பாற்கடல் பெருகி வந்ததுபோல இவன் தாகந் தணிக்கும்பொருட்டு ஒரு குரு முகூர்த்தமா யெழுந்தருளிவரும்,

வினா: அங்ஙனம் வந்த குருவைக் கண்டிவன் செய்காரியமே தெனில்

விடை: அங்ஙனமானவுடன் சரீரமுழுதும் நெருப்பு பற்றிக் கொண்டு சலந்தேடுகிறவனுக்கு முன் கங்காநதி யெதிர்ப் பட்டதுபோலும் ஓர் மகாதரித்திரனுக்கு முன் உலவாக்கிழி எதிர்ப்பட்டதுபோலும் மகா சந்தோஷகரமாய்க்கண்டு சற்பாவகங் கொண்டு அடியற்ற மரம்போல் அவரது பாதகமலங்களில் விழுந்து திரிகரண சுத்தியாய் ஏகாங்க துவிதாங்க திரியாங்க பஞ்சாங்க அஷ்டாங்க நமஸ்காரங்கள் செய்து இரண்டு கைகளாலும் பாதத் தைப் பற்றிக்கொண்டு சுவாமீ அடியேன் நெடுங்காலமாக ஜெனன மரணமென்னும் பாலைவனத்திற்புக்கு மாயா மோகமென்னு மிருளி னும் மறைப்புண்டு பஞ்ச கோசங்களென்னும் பாசவலையிற் சிக்கிக் கொண்டு தாபத்திரயாக்கினியினால் தகிக்கப்பட்டு நிற்கிறேன், ஆதலால் கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவரீர் அவைகளெல்லாம் சூரிய னைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்படி கிருபாகடாட்சம் வைத்து என் மனவெப்ப நீங்கிக் குளிர்ச்சியாகும் பொருட்டு அநுக்கிரகஞ் செய்தருளுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்வது.

வினா: அங்ஙனஞ் செய்தகாலை யாசிரியர் செய்காரியமேதெனில்,

விடை: அப்படி சாதனாதி படைத்த சீஷனைச் சமீபத்திலிருக்க வைத்து தமது பரிபூரண திருஷ்டியினாற் பார்த்து அவனைப் பயப்படாதேயென் றபயஸ்தங்கொடுத்து அவனை ஒருபோதும் அகங்கார மதயானைவந் தடராமலும் மாயாமோகம் பற்றாமலும் சித்த மென்னும் நாய்ப் பரிசம் படாமலும் நிசானந்தானுபூதி யுண்டாகும்படி வேதாந்த விசாரமென்னுஞ் சிம்மாசனத்தில் தாமெழுந் தருளியிருந்து முற்சொல்லிய அகங்காராதி மிருகங்கள் அந்தத் தொனியினா லடங்கும்படிசெய்து பிறகு நிச்சயாத்மகமான சூட்சும புத்தியுள்ள சீஷன் மஸ்தகத்தில் அஸ்தத்தை வைத்துப் பிரமோப தேசமான ஞானதீட்சை செய்தருளுவார்,

வினா: தீட்சை யென்பதற் கருத்தமேதென்னில்,

விடை: தீயென்றும் க்ஷையென்று மிருவகை, அவற்றுள் தீ என்பது அந்தக்கரணமான மன மகங்காரஞ் சித்த மிறகப் புத்தியே அவயவத் தேகாவதான நிச்சயம்பண்ணுவது அஃதெப்படி யென்றால், பாம்பானது ரூப தேஜசான கண்களால் மந்திரங்களாகிய சத்தத்தைக் கிரகிக்கப் போகாதென்றறியாமல் அந்த மந்திர சத்தத்தைக் கிரகித்து அதன்வசத்திற் கட்டுப்பட்டதுபோல புத்தியும் தான் ஞான தேஜசென் றறியாமல் அவயவத் தேகாவதான நிச்சயபுத்தி பண்ணுமென்று போதிப்பது, க்ஷையென்பது சகல கன்மங்களையும் தகிப்பித்து ஆகாசம்போலே நின்மலமாக்குவது, இந்தப்படி விளக்கித்த பிரமோபதேசமான ஞானதீட்சையென் றறியவேண்டியது சித்தம். வேர்த்தல் முதலிய வெண்குணங்க ளென்றதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

வேர்க்குங்கண் ணீர்ததும்புங் கம்பிக்கு மெய்நடுக்கும்
வார்த்தை தழுவு மனப்பதறும்—கார்க்கமதாய்க்
காத்து முரோமாஞ் சலியாகுங் காதலித்தார்க்
கேய்ந்தகுணங் காணிவை யெட்டும்

ஏகாங்கமதுவிதாங்க நமஸ்கார மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவபுண்ணியத்தெளிவு

சிரமே காங்கம் வலக்கரத்தைச் சிரத்திற் குவித்தல் துவிதாங்கஞ்
சிரமேல் வாம கரத்தினையுஞ் சேர்த்தல் திரியாங் கமதாகுஞ்
சிரநீள் காஞ்சா னுக்கணிலந் தீண்டிற் பஞ்சாங் கமதாகுஞ்
சிரமோ வாய்கா துகைசானு செகத்திற் படித லட்டாங்கம்

இரண்டாவது முமூட்சுப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

உற்பத்திப் பிரகரணம்.

அவதாரிகை.

முற்பிரகரணங்கள் இரண்டினாலு மோட்ச தாகம் பிறந்து சற்குரு லாபமுண்டாகிச் சிரவணாதிகம் பெற்ற சீஷனுக்கு மேல் அபரோட்சாத்மானுபவ சமாதி ஞான முண்டாகும்பொருட்டு உற்பத்திப் பிரகரணங் கூறுகின்றார்.

கவி.

சுத்தமாம் பிரமந் தன்னிற் றோற்றுமா யையின்கு ணத்தாற்
பற்றுறு மீசன் சீவன் பஞ்சபூ தங்க ளுண்டாய்
மற்றுமாம் பூதந் தானே மருவிச்சூக் குமங்க ளாகி
இத்தலுந் தூல பஞ்ச கரணமாய் நிகழுங் காணே

இதன்பொருள்.

வினா: அகண்ட பரிபூரண சொரூப வியாபகத்தில் ஜெகஜீவபரந் தோன்றிய தெப்படியென்னில்,

விடை: சுத்தப் பிரமமாகிய சர்வ சாட்சியினிடத்து அக்கினியிற் சூடுபோல் அபின்னமாகவொரு சிற்சத்தியுண்டு, அச்சத்தி அதீதப் பிரமத்தில் அடங்கிநிற்கும்போது அவ்வகண்ட சொரூப வியாபகத்திற்குச் சுத்தப்பிரமமென்றுபெயர், அப்படி யபின்னமான சிற்சத்தி பின்னமாய் விசிரிம்பித்துச் சுத்தப் பிரமத்தை

வியாபிக்கும்போது பராசத்தியென்று பெயராயிற்று, அப்பரா சத்தியாகிய மகாகாரண சரீரத்துடன்கூடி அகண்டாதீத ஸ்தான மாகிய துரியாவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து தற்பிரகாசமாய் விளங்குகையால் பரைவியாபகத்திற் குள்ளான சுத்தப் பிரமத் திற்குப் பரம்பிரம மென்றுங் குருவென்றுஞ் சிவமென்றும் பெயர் வந்தது, இது சாமவேத மகா வாக்கியமான தத்தொமசி வாக்கியத்திற்சொல்லும், இது அசிபதார்த்தமான சிவதுரியம், இப்படி அவயவரகிதமாயிருக்கின்ற பராசத்தியினிடத்தில் பிரம சந்நிதான விசேஷத்தால் சத்துவரஜசுதமசென்னும் அவிகிர்த திரிகுணங்கள் உண்டாயின.

வி௫: அக்குணங்களுக்கு நாமமேதென்னில்,

விடை: சத்துவத்திற்கு ஆனந்த ரூப சத்தியென்றும் ரஜசுக்குச் சித்ரூப சத்தியென்றும் தமசுக்குச் சத்ரூப சத்தியென்றும் பெயராயின.

வி௫: அந்தப் பரப்பிரமம் சத்துவத்திற் பிரதிபலித்தபோது நாம மேதென்னில்,

விடை: ஆனந்தரூப சத்தியாகிய காரண சரீரத்துடன்கூடி உப சாந்த ஸ்தானமாகிய சர்வானந்த சுழுத்தியவஸ்தைக் கபிமா னியா யிருந்து சர்வமுந் தானாய் விளங்குகிறோ மென்பதும் மறந்து உபசமனமாய் அதீதப்பட்டு நிற்பதால் அப்பரப்பிரமத்திற்குப் பர மானந்தரென்றும் பெயராயின, இதுவே அசிபதார்த்தமான சிவ சுழுத்தி.

வி௫: பரமானந்த ரஜசிற் பிரதிபலித்தபோது நாமமேதெனில்,

விடை: சித்ரூப சத்தியாகிய சூட்சும சரீரத்துடன்கூடி விஸ்வக் கிராசஸ்தானமாகிய சாவப்பிரகாச சொப்பனவஸ்தைக் கபிமானியா யிருந்து சகல புவன சராசரப் பிரபஞ்சங்களையும் விழுங்கித் தானே ஜெகசொரூபமாகப் பிரகாசித்து நிற்பதால் அப்பரமானந்தருக்குத் தேஜோன்மயரென்றும், பிரஜாபத்தியென் றும் பெயராயின. இதுவே அசிபதார்த்தமான சிவசொப்பனம்.

வி௫: தேஜோமயர் தமசிற்பிரவபலித்தபோது நாமமேதெனில்,

விடை: சத்ரூப சத்தியாகிய ஸ்தூல சரீரத்துடன் கூடிச் சம்பூரண ஸ்தானமாகிய சர்வ வியாபக ஜாக்கிராவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சர்வசராசரப் பிரபஞ்சங்களுள்ளுந் தானே தானாய் விளங்கி நிற்பதால் அந்தத் தேஜோமயருக்குப் பரிபூரணரென்றும் சிற்சொலிதையென்றும் பெயராயின. இதுவே அசிபதார்த்தமான சிவசாக்கிரம்.

அசிபத முற்றும், இனி தற்பதம்.

வினா: அந்தப் பரிபூரணப் பிரம சந்நிதானத்திற் சேஷ்டித்ததென்னையெனில்,

விடை: சுத்தியில் ரசிதப்பிராந்தி தோன்றியதுபோல மூலப் பிரகிருதி யென்றொரு சத்தி விவர்த்தமாகச் சேஷ்டித்தது, அந்தச் சத்தியைப் பரிபூரணர் வியாபித்திருந்தபடியால் அந்த மூலப் பிரகிருதியில் பிரம சந்நிதான விசேஷத்தால் சத்துவரஜ சதமசென்னும் விகிர்த திரிகுணங்க ளுண்டாயின.

வினா: அவைகளி னுமமேதென்னில்,

விடை: மாயையென்றும், அவித்தையென்றும், பிரகிருதியென்றுஞ் சொல்லப்படும், அவற்றுள் மாயையினிடத்து நிருமலமான கண்ணுடியிற் சூரியன் பிரதிபலித்ததுபோல பரிபூரணப் பிரமம் சலட்சணமாகப் பிரதிபலிக்கும் அந்தப் பிரதிவிம்ப சைதன்னியத்திற்கு ஈஸ்வரனென்று பெயர், அந்த மாயையாகிய மகாகாரண சரீரத்துடன் கூடிப் பிரமாண்ட ஸ்தானமாகிய துரியாவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சகல சராசரப் பிரபஞ்சத்தினுங் கலந்து நிற்பதால் அப்பரிபூரணப் பிரமத்திற்கு ஈஸ்வர சாட்சியாகிய பிரமமென்றுஞ் சர்வஞ்ஞரென்றும் பெயராயின, இதற்கு ஞானசக்தி, சகுண ஐசுவரிய சம்பன்னத்துவபோகம் ஓங்கார அட்சரத்திற் சகலமுமடங்கி யிருக்கையால் இதை யதிஷ்டித்திருந்த பிரம சைதன்னியத்திற்கு மகாத்துமாவென்று மொரு பெயராயின. இதுவே தற்பதார்த்தமான பரதுரியம்.

வினா: ஆனல் மும்மூர்த்திகளானதெப்படியென்னில்,

விடை: சத்துவகுணமாயையில் சத்துவம் ரஜசதமசென்னு முக்குணங்களுண்டாயின, அவற்றுள் தாமதகுணப்

பிரதானமாய் அவ்வியாகிருதமாகிய காரண சரீரத்துடன்கூடி அக்கினி ஸ்தானமான சுழுத்தியவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சகல பிரபஞ்சங்களையும் சங்காரம்பண்ணி நிற்பதால் அந்த அபிமானிக்கு அவ்வியாகிருதரென்றும் பெயராயின, இதற்குத் திரோதாயிசத்தி சர்வ சங்காரபோகம் மகார அட்சரம் இவ்வட்சரத்தி லித்தனையு மடங்கி யிருக்கிறபடியால் இதை யதிஷ்டித்திருந்த ஈஸ்வரனுக்குச் சுத்தமாவென்று மொரு பெயர்வந்தது, இதுவே தற்பதார்த்தமான பரசுழுத்தி, சத்துவகுணப் பிரதானமாக இரணிய கருப்பமாகிய சூட்சும சரீரத்துடன்கூடி சந்திரஸ்தானமான சொப்பனவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சகல பிரபஞ்சங்களையு மிரட்சித்து நிற்கையால் அவ்வபிமானிக்கு இரணிய கருப்பரென்றும் விஷ்ணுவென்றும் பெயர், இதற்கு இச்சாசத்தி சர்வபாவகர்த்துருத்வ போகம் உகார அட்சரம் இவ்வட்சரத்தி லித்தனையு மடங்கியிருக்கிறபடியால் இதையதிஷ்டித் திருந்த ஈஸ்வரனுக்குச் சூத்திராத்மாவென்னு மொருபெயர் வந்தது, இதுவே தற்பதார்த்தமான பரசொப்பனம், இராசதகுணப் பிரதானமாக விராட்டாகிய ஸ்தூல சரீரத்துடன் கூடி சூரியஸ்தானமான ஜாக்கிராவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சகல சராசரப் பிரபஞ்சங்களையும் சிருஷ்டிபண்ணி நிற்பதால் அவ்வபிமானிக்கு விராட்டென்றும், பிரமாவென்றும் பெயர் இதற்கு கிரியாசக்தி, சர்வகர்த்துருத்வபோகம் அகாரவட்சரம் இவ்வட்சரத்தி லித்தனையு மடங்கியிருக்கிறபடியால் இதை யதிஷ்டித்திருந்த ஈஸ்வரனுக்குச் சர்வபூதாத்மாவென்று மொரு பெயர் வந்தது, இதுவே தற்பதார்த்தமான பரசாக்கிரம்.

தற்பத முற்றும், இனி தொம்பதம்.

வினா: இராசதகுண அவித்தையின் காரிய மெப்படியென்னில்,

விடை: அவித்தையினிடத்து மலினசலத்திற் சூரியன் பிரதிபலித்ததுபோலப் பிரமசைதன்னியம் பிரதிபலிக்கும், அந்தப் பிரதிபலத்திற்குச் சீவனென்று பெயர், அவ்வவித்தையாகிய மகா காரண சரீரத்துடன் கூடி லலாடஸ்தானமாகிய துரியாவஸ்தைக் கபிமானியா யிருந்து அவஸ்தாத் திரயவிலட்சண ஞான சொரூபி

யாய் இருக்கிறபடியால் அப்பிரம சைதன்னியத்திற்குச் சிவசாட்சியாகிய கூடஸ்தரென்றும் பிரத்தியேகாத்மாவென்றும் பெயராயின, இதற்கு ஞானசக்தி, ஆனந்த பரவசபோகம் ஓங்கார அட்சரம் இவ்வட்சரத்தி லித்தனையுமடங்கி நிற்கையால் அவ்வாத்மாவுக்கு நின்மலாத்மாவென்று மொரு பெயர்வந்தது, இதுவே தொம்பதார்த்தமான சிவதுரியம்.

வின: ஆனால் மூவகை யான்மாக்கள் உண்டானதெப்படியெனில்,

விடை: இராசதகுண அவித்தையில் சத்வராஜசுதமசென்னும் முக்குணங்களுண்டாயின, அவற்றுள் தாமதகுணப் பிரதானமாக ஆனந்தமயகோசமாகிய காரண சரீரத்துடன்கூடி இருதயஸ்தானமான சுழுத்தியவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சுழுத்தி சுகத்தை யனுபவித்திருத்தலால் அவ்வபிமானிக்குப் பிராஞ்ஞனென்றும் பாரமார்த்திகனென்றும் அபரிச் சின்னனென்றும் பெயராயின, இதற்குத் திரோதாயிசக்தி ஆனந்த போகம்மகார அட்சரம் இவ்வட்சரத்தி லித்தனையு மடங்கியிருக்கிறபடியால் இதையதிஷ்டித்திருந்த ஆத்மாவுக்குப் பரமாத்மாவென்று மொரு பெயர்வந்தது, இதுவே தொம்பதார்த்தமான சிவசுழுத்தி.

சத்துவகுணப் பிரதானமாகப் பிராணாதிகோசத் திரயங்களாகிய சூட்சும சரீரத்துடன் கூடி கண்டஸ்தானமான சொப்பனவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து சொப்பன பிரபஞ்சங்களிற் கூடியுங் கூடாதிருத்தலால் அவ்வபிமானிக்குத் தைசதனென்றும் பிரதிபாகனென்றும் சொப்பன கற்பிதனென்றும் பெயராயின, இதற்கு இச்சாசத்தி, அயுத்தபோகம் ஏனென்றால் பேதாபேதமின்றி யனுபவிப்பன், உகார அட்சரம் இவ்வட்சரத்தி லித்தனையு மடங்கி யிருக்கிறபடியால் இதை யதிஷ்டித்திருந்த ஆத்மாவுக்கு அந்தராத்மாவென்று மொரு பெயர்வந்தது, இதுவே தொம்பதார்த்தமான சிவசொப்பனம்.

இராசதகுணப் பிரதானமாக அன்னமய கோசமாகிய ஸ்தூல சரீரத்துடன்கூடி நேத்திர ஸ்தானமான ஜாக்கிராவஸ்தைக் கபிமானியாயிருந்து பிரபஞ்ச விவகாரங்களில் முயன்று நிற்பதால்

அவ்வபிமானிக்கு விஸ்வனென்றும் விவகாரிகனென்றும் கிஞ்சஞுனென்றும் சிதாபாசனென்றும் பெயராயின, இதற்குக் கிரியா சத்தி, லோகாபிமானத்தினால் நல்லதுபொல்லாதென் றறிந்தனு பவிப்பதுபற்றி யுக்தபோகம் அகாரவட்சரம் இவ்வட்சரத்தி லித்தனையு மடங்கியிருக்கிறபடியால் இதை யதிஷ்டித்திருந்த ஆத்மாவுக்குச் சீவாத்மாவென்று மொருபெயர் வந்தது, இதுவே தொம்பதார்த்தமான சீவசாக்கிரம்.

தொம்பத முற்றிற்று.

வினா: தாமதகுணப் பிரகிருதியின் காரியமெப்படியென்னில்,

விடை: பிரகிருதியினிடத்து ஆவரண விட்சேபமென் றிரண்டு சக்திகளுண்டு, அதில் ஆவரணமானது தத்துவ ஞானிகளையு மீஸ்வரனையுந் தவிர மற்றைச் சீவர்களுக்கெல்லாம் சரீரத்திரயும் சீவன்சாட்சி சைதன்னியம் இதுகளின் பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைத்து நிற்கும், இவ்வாவரணம் நீங்குவதே முக்தி, தமோகுணப் பிரதானமான விட்சேபசத்தியே மகாகாரணப் பிரபஞ்சமாய் நின்றது, விட்சேபசத்தியும் சத்வரஜசுதமசென்னு முக்குண சமமாகிநிற்கும், அவற்றுள் தமசுபிரதானமாகும்போது காரணப் பிரபஞ்சமும் சத்வம் பிரதானமாகும்போது சூட்சுமப் பிரபஞ்சமும் ரஜசு பிரதானமாகும்போது ஸ்தூலப் பிரபஞ்சங்களு முண்டாயின.

வினா: அதற்கு விவரமெப்படியென்னில்,

விடை: சத்துவகுண மாயையிற் பிரதிபிம்பித்த ஈஸ்வரன் நிருமல சலத்திற் பிரதிபிம்பித்த சூரியன்போல் ஏகராகியும் சர்வஞ்ஞராகியு மிருப்பர். இராசதகுணவவித்தையிற் பிரதிபிம்பித்த சீவர்கள் அவித்தையும் அனேகமாகையால் மலினகடசலத்திற் பிரதிபிம்பித்த அனேகஞ் சூரியர்போல் அனேகராகியுங் கிஞ்சிக்கியராகியுமிருப்பார்கள். அங்ஙன மவித்தையாப் பிரதிபிம்பரான சீவர்களுக்குச் சர்வக்கியரான ஈஸ்வரன் கிருபைகூர்ந்து சரீரத்திரயங்கள் கொடுத்து முக்தியடைவிக்கும்படி கருதி தமோகுணமான பிரகிருதியை இரண்டு பங்காக்கி முதற்பங்கில் ஆவரண

சத்தியையும் இரண்டாம்பங்கில் விட்சேபசத்தியையும் முண்டாக் கினர். அப்பிரகிருதியினறிவே மகாகாரணசரீரம், அதிற் பிரதிபிம் பித்த சீவனே பிராஞ்ஞன், அதினறியாமையே ஆனந்தமயகோச மான காரணசரீரம், இப்படிப்பட்ட வாவரண சத்தியானது சீவதுரியத்திருந்த கூடத்தாரையும் ஈஸ்வரனையுந் தவிர மற்றைச் சீவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்தூல சூட்சும காரண சரீரபேதங்களையும் அவற்றினபிமானிகளையுஞ் சாட்சி சைதன்னியங்களையு மொன்றுக் கொன்று பேதந் தெரியவொட்டாமல் மறைக்கும், அதனால் மறை பட்ட சீவர்களிந்த விருபத்தொன்பது தத்துவங்களையும் தானென் றபிமானிப்பர்கள் அவ்வபிமானத்தை அகங்காரக் கிரந்தியென்றுஞ் சங்காரபந்தமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.

வினா: ஆனால் முத்தி கூடுவதெப்படியென்னில்,

விடை: சற்குரு கடாட்சத்தினு லாவரணம்நீங்கி இருபத்தொன் பது தத்துவங்களினு மொன்றுக் கொன்றுள்ள பேதங் களைக் கண்டறிவதே முத்திகூடு முபாயம்.

வினா: ஆனால் விட்சேபசத்தியின் காரியமேதென்னில்,

விடை: விட்சேப சத்தியும் சத்வரஜசுதமசென்னும் திரிகுண சகிதமாயிருக்கும் அந்தச் சத்தியில் சுத்த தன்மாத்திரை யான வாகாசமும் ஆகாசத்தில் பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவும் வாயுவில் ரூப தன்மாத்திரையான தேயுவும் தேயுவில் ரசதன்மாத் திரையான அப்பும் அப்புவில் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதிவியும் உண்டாயின. இந்தப் பஞ்சதன் மாத்திரைகளுக்கு அபஞ்சீகிருத பஞ்ச பூதங்களென்றுஞ் சூட்சும பூதங்களென்றுஞ் சொல்லப் படும், இந்தச் சூட்சும பூதங்களினின்று சூட்சும சரீரங்களும் ஸ்தூல சரீரங்களு முண்டாயின.

வினா: எப்படியென்னில்,

விடை: இந்த ஆகாச முதலான சூட்சும பூதங்களில் முக்குணமுந் தொடர்ந்துநிற்கும் அதிற் சத்துவாமிசத்தில் பூதத்திற் கொவ்வொரு மாத்திரை யெடுத்துச் சமஷ்டியா யொன்றாகக் கூட்டினது அந்தக் கரணங்களாம்.

வினா: அந்தக் கரணத்தி லாகாசங் கூடினதற் கடையாளமே தெனில்,

விடை: அந்தக் கரணமு மாகாசம்போல் சகல சத்தத்திற்கு மிடங்கொடுத்துத் தரிப்பதே யடையாளம், அப்படி தரிக்கின்ற விருத்திக்கு தேஜசான அறிவென்று பெயர்.

வினா: வாயுவினமிசங் கூடினதற் கடையாளமேதென்னில்,

விடை: வாயுவைப்போ லலைகின்றதே யடையாளம், இப்படி யலைகின்ற விருத்திக்கு மனமென்று பெயர்.

வினா: தேயுவி னமிசங் கூடினதற் கடையாளமேதென்னில்,

விடை: தேயுவைப்போல விடங்களை இன்னதின்னதென்று விளக்கிவைக்கின்றதே யடையாளம், இப்படி விளக்கிவைக்கின்ற விருத்திக்குப் புத்தியென்று பெயர்.

வினா: அப்புவி னமிசங் கூடினதற் கடையாளமேதென்னில்,

விடை: அப்புவைப்போல சகல விடயங்களிலும் பற்றிநிற்கிறதே யடையாளம், இப்படிப் பற்றிநிற்கும் விருத்திக்குச் சித்தமென்று பெயர்.

வினா: பிருதிவியி னமிசங் கூடினதற் கடையாளமேதென்னில்,

விடை: பிருதிவியைப்போலச் சகல இடங்களிலும் கடினமா யபிமானித்திருப்பதே யடையாளம், இப்படி யபிமானித்திருக்கும் விருத்திக்கு அகங்காரமென்று பெயர், இப்படியே யந்த சூட்சும பூதங்களின் சத்துவாமிசத்திற் பூதத்திற் கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து வியஷ்டியாய்த் தனித்தனியே வைத்தது ஞானேந்திரியங்களாம்.

வினா: ஞானேந்திரியங்களின் குணமேதென்னில்,

விடை: சுரோத்திரமாசத்தி னமிசமாகையால் ஆகாச குணமான சத்தமாத்திரமறியும், தொக்கு வாயுவி னமிச மாகையால் வாயுவின் குணமான பரிச மாத்திர மறியும், சட்சு தேயுவி னமிச மாகையால் தேயுவின் குணமான ரூபமாத்திர மறியும், சிங்குவை

அப்புவி னம்சமாகையா லப்புவின் குணமான ரசமாத்திர மறியும், கிராணம் பிருதிவியி னம்ச மாகையாற் பிருதிவியின் குணமான கந்தமாத்திர மறியும், இவ்வைந்திந்திரியங்களு மொன்றோடொன்று கூடாதபடியினால் இதர பூதங்களைக் கிரகித்தறியமாட்டாது, அந்தக்கரணத்தில் ஐந்து மாத்திரையு மொன்றாய்க் கூடினது கொண்டு ஐந்திந்திரியத்தினாலும் ஐந்து விஷயங்களையு மறிகின்றது, இந்தச் சத்துவாம்ச சமஷ்டியினாலுண்டான அந்தக்கரணம் ஐந்து வியஷ்டியி னாலுண்டான ஞானேந்திரியம் ஐந்து ஆக பத்துஞ் ஞானசாதன மாகையால் அறிகருவிகளாம், இப்படியே அந்தச் சூட்சம பூதங்களின் இராசதாம்சத்திற் பூதத்திற் கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்துச் சமஷ்டியா யொன்றாகக் கூட்டினது பிராணாதி பஞ்ச வாய்வுக்களாம்.

வினா: பிராணாதி பஞ்சவாய்வுகளின் குணமேதென்னில்,

விடை: வியானவாய்வு ஆகாசத்தினம்ச மாகையால் ஆகாசம்போற் சர்வசரீரமும் வியாபித்திருக்கும், பிராணவாய்வு வாயுவி னம்ச மாகையால் வாயுவைப்போ லிருதய ஸ்தானத்திலிருந்து நாசிகாபரியந்த மலைந்து நிற்கும், அபானவாய்வு அக்கினியினம்ச மாகையால் அக்கினியைப்போல ஜடாராக்கினியாக ஜொலித்து குத ஸ்தானத்தினின்று அன்னபானாதிகளைச் சீரணிப்பிக்கும், சமானவாய்வு அப்புவினம்ச மாகையா லப்புவைப்போல் சரீர நடுவான நாபிஸ்தானத்தினின்று அன்னபானாதிகளைச் சகல நாடிகளினு நிரப்பிநிற்கும், உதானவாய்வு பிரிதிவியினம்ச மாகையால் பிருதிவியைப்போல் கடினமாகக் கண்டத்தி னிற்கும்.

வினா: இந்தப் பஞ்ச வாய்வுகளல்லாமல் வேறு வாய்வுகளுண்டோ வென்னில்,

விடை: வாந்திபண்ணுகிறது நாகனென்றும் இமைத்து விழிக்கின்றது கூர்மனென்றும் தும்முகிறது கிரிகரனென்றும் கொட்டாவி கொள்ளுகிறது தேவதத்தனென்றும் வீங்குகிறது தனஞ்செயனென்றும் கந்துவாய்வுகளுண்டென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். இவ்வைந்தும் பிராணவாயுவின்றொழிலேயன்றி வேறல்ல, அந்தச் சூட்சும பூதங்களி னிராசதாம்சத்தில் பூதத்திற் கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து வியஷ்டியாய்த் தனித்தனியே வைத்தது கன்மேந்திரியங்களாம்.

வினா: கன்மேந்திரியங்களின் குணமேதென்னில்,

விடை: வாக்கு ஆகாசத்தினமிச மாகையால் ஆகாசத்தினிடமாய் நின்று வசனிக்கும், பாணி வாயுவினமிச மாகையால் வாயுவினிடமாய் நின்று ஏற்றலிடுதல் செய்யும், பாதம் அக்கினியினமிச மாகையால் அக்கினியினிடமாய்நின்று நடக்கும், உபஸ்தம் அப்புவினமிச மாகையால் அப்புவியினிடமாய்நின்று ஆனந்திக்கும், பாயுரு பிருதிவியினமிச மாகையாற் பிருதிவியினிடமாய்நின்று மலவிசர்க்கம் பண்ணும். இவ்வைந்து மொன்றோடொன்று கூடாதபடியினால் வேறுதொழில் செய்யமாட்டாது, வாயுவில் ஐந்து மாத்திரையுமொன்றாய்க்கூடினது கொண்டு,கன்மேந்திரிய மைந்தினுலு மைந்து தொழில் செய்கின்றது, இராசத சமஷ்டியிலுண்டான வாய்வுகளைந்தும் இராட்சத வியஷ்டியிலுண்டான கன்மேந்திரிய மைந்தும் ஆக பத்தும் ஞானசாதன மாகையால் தொழிற்கருவிகளாம். இவ்விருபது தத்துவங்களே சூட்சுமசரீரம், இதை மாயப்பிரதிபிம்பரான ஈஸ்வரன் அவித்தையாப் பிரதிபிம்பரான சீவர்களுக்குச் சிருஷ்டிக்கொவ்வொரு சூட்சும சரீரங்கொடுத்து வருவர், இப்படி சூட்சுமசரீரம் பெற்றுக்கொள்ளாத சீவர்களுக்கு மறு சிருஷ்டியிற் கொடுத்தருளுவார். இந்தச் சூட்சும சரீர வபிமான சீவனுக்குத் தைசதனென்று பேர், இப்படியே பஞ்ச பூதங்களின் சத்துவாமிசமும் இராசதாமிசமுங் கழிந்து தாமதாமிச மாத்திர மிஞ்சி நின்றது, இதுவே சூட்சும சரீரவுற்பத்தி.

வினா: ஸ்தூல சரீர வுற்பத்தியாவதேதென்னில்,

விடை: மிஞ்சிநின்ற தாமதாமிசத்திலுள்ள ஐந்து பூதத்தையுமொன்றிரண்டாய்ப்பகுத்து முதற்பாதி யைந்தையுமொன்று நான்காக்கி இரண்டாம் பாதி யைந்தானதன் னமிசத்துடன் கூட்டாமல் மற்ற நான்கு பூதத்துடனும் பூதத்திற் கரைக்காலரைக்கால் மாத்திரையாகக் கொடுப்பதே பஞ்சீகரணம்.

வினா: இப்படி பஞ்சீகரணப் படுத்தியதற்குப் பிரயோசனமேதென்னில்,

விடை: பஞ்சீகரித்த ஸ்தூல பூதங்களில் ஆகாசத்திற் பரிசரூபரசகந்தங்களாகிய நாற்குணமும் வியாப்பிய மாகையால் அதிரி

சயமாய்ப்போக நிசகுணமான சத்தம் திரிசயமாகும், வாயுவில் ரூபரசகந்தங்களாகிய முக்குணமும் வியாப்பியமாகையால் அதிரிசயமாய்ப்போக காரண குணமான சத்தமும் நிசகுணமான பரிசமும் திரிசயமாகும், தேயுவில் ரசகந்தங்களாகிய இருகுணமும் வியாப்பியமாகையால் அதிரிசயமாய்ப் போக காரண குணமான சத்தபரிசங்களும் நிசகுணமான ரூபமும் திரிசயமாகும், அப்புவில் கந்தகுணம் வியாப்பியமாகையால் அதிரிசயமாய்ப்போக காரண குணமான சத்தபரிசரூபங்களும் நிசகுணமான ரசமும் திரிசயமாகும், பிருதிவியில் சத்தபரிசரூபரசகந்தங்களும் நிசகுண மாகையால் திரிசயமாகும், இதுவே ஸ்தூல பஞ்சபூதங்களாம்.

வினா: இந்த ஸ்தூல பூதங்களிலுண்டாகிய தென்னையெனில்,

விடை: ஆறு தத்துவமாய் நால்வகை யோனியாய் எழுவகைப் பிறவிகளாயுள்ள ஸ்தூல சரீரங்களுண்டாயின.

வினா: ஆறு தத்துவமேதென்னில்,

விடை: சர்மம், உதிரம், மாமிசம், சனுயு, அஸ்தி, மச்சை இவைகளாம்.

வினா: நால்வகையோனி யாவதேதென்னில்,

விடை: அண்டம், உற்பிசம், சுவேதசம், சராயுசம் இவைகளாம்.

வினா: எழுவகைப் பிறவிகளாவதேதென்னில்,

விடை: தேவர், மக்கள், புள், விலங்கு, நிலத்திலூர்வன, ஜலத்திலூர்வன, ஸ்தாவரம். இவை எண்பத்துநான்கு லட்ச பேதங்களாயிருக்கும், ஈஸ்வரன் சீவர்களுக்கிந்த ஸ்தூல சரீரத்தை யுண்டு பண்ணினர், இந்த வியஷ்டி ஸ்தூலசரீரத்தை யபிமானித்த சீவனுக்கு விசுவனென்றும் சமஷ்டி ஸ்தூலவிராட்டையபிமானித்த ஈஸ்வரனுக்கு பிரமனென்றும் பெயர், வியஷ்டிசூட்சும சரீரத்தை யபிமானித்த சீவனுக்கு தைசதனென்றும், சமஷ்டி சூட்சும விரணிய கர்ப்பசரீரத்தை யபிமானித்த ஈஸ்வரனுக்கு விஷ்ணுவென்றும் பெயர். வியஷ்டிகாரணசரீரத்தை யபிமானித்த சீவனுக்குப் பிராஞ்ஞனென்றும் பெயர், சமஷ்டிகாரண அவ்வியா

கிருத சரீரத்தை யபிமானித்த ஈஸ்வரனுக்கு ருத்திரனென்றும் பெயர், இதுகளே சிவேசுர சரீரத்திரயங்களுண்டாயின மார்க்கமென்று சொல்லப்படும், இனி விசார ஞானத்தினால் சரீரத்திரயங்களையும் லயப்படுத்தி சாட்சியாகிய தன்னையுள்ளபடி யறியவேண்டியது.

வினா: சற்குரு சாஸ்திர முன்னிலையில் சிவாதி சரீரத் திரயங்களை விசாரிக்கிற புருஷனாரென்னில்,

விடை: இந்த விசுவதைசத பிராஞ்ஞனென்னு மிவர்களால் விசாரிப்பதென்றால் அந்தந்த அவஸ்தைகளுடன் அந்தந்த வபிமானிகளு மழிந்துபோவதா லவர்களால் விசாரிக்கப்படுகிற ஞானத்திற்கும் அநித்தியம்வரும், ஆதலால் சிவதுரியத்திருக்கின்ற கூடஸ்தரே விசாரிக்கிற புருஷன்.

வினா: அவ்விசாரணையின் வகையெப்படியென்னில்,

விடை: சீவனுக்கு வாச்சியலட்சியமான அசுத்தசுத்தங்களையும் ஈஸ்வரனுக்கு வாச்சிய லட்சியார்த்தமான அசுத்தசுத்தங்களையும் பகுத்தறியவேண்டியது.

வினா: சீவனுக்கு வாச்சியார்த்தமான வசுத்தமேதென்னில்,

விடை: தூலசரீரத்தில் ஞானேந்திரிய பஞ்சகம் ஒன்று, கன்மேந்திரிய பஞ்சகம் ஒன்று, இவற்றைப் பகுத்தறிகிற அந்தக்கரணங்கள் நாலு, இவைக்கெல்லாஞ் சேர்க்கை கொடுப்பதான பிராணாதி பஞ்சகம் ஒன்று இவ்வேழுமே காரியவுபாதி, இவ்வேழுபாதிகளையுந் தானென்று சீவனபிமானித்ததே தொம்பதவசுத்தம்.

வினா: சீவனுக்கு லட்சியார்த்தமான சுத்தமேதென்னில்,

விடை: இவ்வேழுபாதியுந் தானல்லவென்று கழித்து அவைகளுக்குச் சாட்சியாயிருப்பதே தொம்பதசுத்தம்.

வினா: ஈஸ்வரனுக்கு வாச்சியார்த்தமான வசுத்தமென்னில்,

விடை: சர்வஞ்ஞன், சர்வகாரணன், சர்வேந்திரியாமி, சர்வேசுரன், சர்வசிருஷ்டி, சர்வஸ்திதி, சர்வசங்காரன் என்னுமிவ்வேழுங்

காரணவுபாதி. இவ்வேழுபாதிகளையுந் தானென்று ஈஸ்வரனபிமானித்ததே தற்பதவசுத்தம்.

வினா: சர்வஞ்ஞ னென்பதேதென்னில்,

விடை: சகல பிரபஞ்சங்களிலும் வியாபகமான செயல்களெல்லாம் அறிந்து நிற்பது.

வினா: சர்வகாரண னென்பதேதென்னில்,

விடை: சகல சகங்களு மழிந்தவிடத்துந் தானழிவற்று நித்தியனு யிருப்பது.

வினா: சர்வேந்திரியாமி யென்பதேதென்னில்,

விடை: சர்வஜக விசாலமாகிய தேகேந்திரியாதிகளுக்கு முள்ளீடாய் நிறைந்து நிற்பது.

வினா: சர்வேசுர னென்பதேதென்னில்,

விடை: சகல பிரபஞ்சங்களுக்குங் கர்த்தாவாய் விளங்கி நிற்பது.

வினா: சர்வசிருஷ்டி யென்பதேதென்னில்,

விடை: சர்வ சராசரப் பிரபஞ்சங்களையுஞ் சிருஷ்டித்து நிற்பது.

வினா: சர்வஸ்திதி யென்பதேதென்னில்,

விடை: சர்வ சகங்களையும் பரிபாலனம் செய்து நிற்பது.

வினா: சர்வசங்கார னென்பதேதென்னில்,

விடை: சர்வசக விலாசங்களையுந் தனக்குள்ளொடுக்கி நிற்பது.

வினா: ஈஸ்வரனுக்கு லட்சியார்த்தமான சுத்தமேதென்னில்,

விடை: இவ்வேழுபாதியுந் தானல்லவென்று கழித்து அவைகளுக்குச் சாட்சி சைதன்னியமா யிருப்பதே தற்பதசுத்தம்.

வினா: தீர்ந்தனிலையாவதேதென்னில்,

விடை: தொம்பத சுத்தமான சிவதுரியமும் தற்பத சுத்தமான பரதுரியமும் ஐக்கியமான சிவதுரியத்தை யறிந்து நிற்பதே

தீர்ந்தனிலை. மேலும் தற்பத தொம்பத வசுத்தத்தை முக்கியப் பொருளென்றும் தற்பத தொம்பத சுத்தத்தை இலக்கியப்பொருளென்றுஞ் சிலநூல்களிற் சொல்லப்படும்.

வினா: இதற்கு லட்சணவாக்கிய மெப்படியென்னில்,

விடை: விட்டலட்சணைக்குச் சங்கர்க்க வாக்கியமென்றும் விடாத லட்சணைக்கு விசிஷ்ட வாக்கியமென்றும் விட்டுவிடாத லட்சணைக்கு அகண்ட வாக்கியமென்றும் வாக்கியத் திரயங்களுண்டு, இவ்வாக்கியார்த்தப்படி சிந்தித்து அதினுலுண்டாகு மனுபவத்தைச் சொல்லுவாயாக வென் றனுக்கிரகஞ்செய்து ஆசிரியர் மௌனனந்தமாயிருந்தவளவில் சீஷன் அகமுகப்பட்டு சொரூப சமாதிகூடி அபரோக்ஷ ஆத்மானந்த வனுபூதியைப் பெற்று அடங்கா மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்து நின்று அவ்வாசிரியருக்குப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள்செய்து அஞ்சலியஸ்தனுய் நிற்க அவ்வாசிரியரும் தமது பரிபூரண திருஷ்டியினுல் சற்சீடனைப் பார்த்து ஆதரணைபண்ணி அவனை யருகிலழைத்து சுவானுபவம் வினவுகின்றனர். அஃதெவ்வாறெனில்,

வினா: அப்பா! உனது சுவானுபவமென்னவெனில்,

விடை: சுவாமீ சிவோபாதியான காரியவுபாதி யேழுடன் கூடி நின்ற ஸ்தூலதேகத்தை யபிமானித்தவன் விசுவனென்றும் இதுவே சிவசாக்கிரமென்றுங் கண்டேன், இந்த ஏழுபாதியிலிருவகையுந் திரியமான விரண்டுபாதி நீங்கி கரணம் நாலும் பிராணுதியொன்றுமான ஐந்துபாதியோடு கூடின சூட்சுமதேகத்தை யபிமானித்தவன் தைசதனென்றும் இதுவே சிவசொற்பன மென்றுங் கண்டேன், இவ்வைந்துபாதியில் கரணம் நாலுநீங்கி பிராணுதியாகிய ஒரு பாதியுடனின்ற காரணசரீத்தை யபிமானித்தவன் பிராஞ்ஞனென்றும் இதுவே சிவசுழுத்தி யென்றுங் கண்டேன், இவ்வேழுபாதிகளு மிறந்து சிவசாட்சி மாத்திரமாய் சேடித்து நின்ற சிவதுரியமுங் கண்டேன், துரியமாகிய போதமுமிறந்து விஸ்வரூபமான சர்வாட்சியாயிருக்கும் பரசாக்கிரமுங் கண்டேன், சங்கிலித் தொடர்பாகி சகல பிரபஞ்சங்களையும் வேருகக்கண்ட

வறிவுமாத்திரமே தானாயிருக்கும் பரசொப்பனமுங் கண்டேன், காண்பானுங் காட்சியும் விடுபட்டு சர்வமுந் தோன்றாமலிருக்கும் பரசுழுத்தியுங் கண்டேன், அந்தச் சுழுத்தியை யறிந்த வறிவாகிய பரதுரியமுங் கண்டேன், கூடஸ்தரும் பிரமமு மொன்றென்றுணர்ந்த சிவசாக்கிரமுங் கண்டேன், அனாதியாய் சகல செகத்துந் தானாயிருந்ததும் இருந்தோமென்னும் வாசனையும் விடுபட்டிருந்த சாட்சியே தானென்றுணர்ந்த சிவசொப்பனமுங்கண்டேன், காணப்பட்ட ஜெகமெல்லா மறிவின் ரூபமென்றறிந்து அவ்வறிவும் விடுபட்டு மனோலயமாகுமிடமாகிய சிவசுழுத்தியுங் கண்டேன், இந்தச் சுழுத்தியை யறிந்த அறிவாகிய சர்வசாட்சியே தானாகக் கண்டனுபவிக்கும் சிவதுரியமுங் கண்டேன், இந்தத் துரியமே சச்சிதானந்தமும் விடுபட்டபரையாகிய மகாகாரண சரீரமென்றும் இந்தத் துரியமு மிறந்தவிடம் அதீதமாகிய சுத்தப் பிரமமென்றுங் கண்டேன் என்று விண்ணப்பஞ் செய்த சீஷனை அவ்வாசிரியர் ஆதரணை பண்ணி அப்பா! சகல வேத வுபநிடார்த்தங்களிற் கூறப்படும் பொருளும் நம்முடையவனுபவமுமிதுவே யாதலால் இதிற் சந்தேக விபரீதம்வாராமல் தேகபதன பரியந்தமும் அனுசந்தானஞ் செய்து முடிவில் விதேக கைவல்யத்தைப் பெறுவாயாகவென்றருளினர்.

மூன்றாவது உற்பத்திப் பிரகாணம் முற்றிற்று.

நான்காவது

திதிப் பிரகாணம்

அவதாரிகை

முற்பிரகாணங்கள் மூன்றினாலும் சமாதியில் அபரோட்சவாத்மானந்த வனுபவம்பெற்று தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களனைத்துஞ் சொப்பனத்திற்கண்ட பொருள்போலாகிச் சுவானுபூதி மாத்திரமாய் விளங்குஞ் சீஷனுக்குமேல் சகல விவகாரங்களுஞ் சுழுத்திபோலாகிச் சத்தாமாத்திரமான பிரமானந்தானுபவ சாட்சாத்கார முதயமாகும் பொருட்டுத் திதிப் பிரகாணங் கூறுகின்றார்.

க வி.

திகழுஞ்சாத் திகமாய் நின்றே யிராசதத்த மத்தை நீக்கித்
திகழுஞ்சாத் திகத்தாற் செய்யு மிகத்தொழில் செய்திட் டாலும்
புகழுமா சுணந்தான் சட்டை போக்கல்போ லாசா பாசத்
துகளற நழுவி மேலாங் குணங்களைத் தொடர்ந்து நிற்பார். (1)

தொடர்வுறுச் சமாதி தன்னைத் தொடர்பவ ரிருவ ராகும்
படர்வுறு நாம ரூப பாவபந்தத் துறவை விட்டுத்
திடமுறச் சதாச மாதி செய்பவ னொருவ னந்த
மடமையோ டிருந்து முள்ளின் மதித்திடாச் சமாதி செய்வான்.(2)

இதன்பொருள்.

வினா: சொரூப சமாதியினின்று சச்சிதானந்த சுவானுபூதி மாத்திரமாக வெளிப்பட்ட சீவன்முத்தர்கள் திரும்பவும் விவகாரம் பண்ணுவார்களோ வென்னில்,

விடை: பண்ணுவார்கள் அதனாலானியில்லை.

வினா: எப்படியென்னில்,

விடை: சீவன்முத்தர்கள் புனர்சென்மத்துக் கேதுவாயிருக்கின்ற ரசோதமகுணங்களைவிடுத்து முத்திக்கேதுவாகிய சத்துவ குண மாத்திரமாயிருந்து வர்த்தமான காலத்தில் நேரிடு மனேகந் தொழில்களைச் செய்தாலும் அதனால்வரும் விசாரங்க ளொன்று மவர்களை தகிக்கமாட்டாது.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: சூரியஸ்தமனமாகி அந்தகாரமான ராத்திரி வந்தபோதிலும் பொற்றாமரையானது சற்றாகிலும் வாய்குவியாது, மற்றைத் தாமரைகளெல்லாம் வாய் குவிந்துவிடும், அதுபோல அறிஞர்களும் மாயாகாரியமான நாமரூபப் பிரபஞ்ச விவகாரங்களிற் கூடியுங் கூடாது சகதுக்க விலட்சணராகி எந்தவிடத்திலும் அகண்ட வியாபக சின்மாத்திரமாய் நிறைந்து இதமகிதங்களில் சமதிருஷ்டி யுடையவர்களா யிருப்பார்கள், அவர்களையே நல்வழி நடப்பவர்க ளென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

வினா: ஆனாலவர்க ளொருவரோடுங் கூடாரோவென்னில்,

விடை: சாந்தி, விசாரம், சந்தோஷம், சாதுசங்க மென்னுஞ் சற்புருஷர்களுடனே கூடி அவற்றினையே ஆபரணமாகக் கொண் டிருப்பார்கள்.

வினா: அவர்கள் தமக்குக் கிடையாத போகங்களி லிச்சைகொள் ளாரோவென்னில்,

விடை: சமுத்திரமானது தனக்குள்ள கரையைக் கடவாமலு மேலொன்றை நாடாமலு மிருப்பதுபோல சீவன்முத்தர் களுந் தனக்குள்ள போகத்தைப் பொசிப்பதன்றி வேறு போகங்களை யிச்சித்து நாடமாட்டார்கள்.

வினா: ஆதித்தன்போல இச்சாபெத்தினமின்றி நிகழ்காலத்துவரும் தொழில்களைப்பற்றியும் பற்றாத மனத்தோடிருந்து நடத்தி வருங் காலத்து அந்தச் சீவன்முத்தர்க ளிருக்குந் தன்மையே தென்னில்,

விடை: விடப்படாமை, விடப்படல், விசாரம், தெளிவு, வருந்தல்; திருந்தல், திருத்தங் கூடுதல், யோசித்தல், தீர்த்தல், பார்த்தல், நிச்சயித்தலாகிய தன்மைகளுடனே யிருப்பார்கள்.

வினா: விடப்படாமையேதென்னில்,

விடை: துயரமற்ற சுகநிலையிலிருக்கிற பெரியோர்களுடைய சற்சங்கம்.

வினா: விடப்படலேதென்னில்,

விடை: ரஜோதமோ குணங்களைப் பொருந்திய துஷ்டர்களுடைய துற்சங்கம்.

வினா: விசாரமேதென்னில்,

விடை: யானாருலகமாரென்று பகுத்தறிவது.

வினா: தெளிவாவதேதென்னில்,

விடை: குருசாஸ்திரங்களினாலும் அறிவினாலுந் தீர்ந்தநிலை.

வினா: வருந்தலாவதேதென்னில்,

விடை: தன்னையறியும் வழியில் வருந்துவது.

வினா: திருந்தலர்வதேதென்னில்,

விடை: சகல கன்மங்களிலும் யானெனதென் றழுந்தாமற் செய்வது

வினா: திருத்தங் கூடுதலேதென்னில்,

விடை: நல்லோர்களாகிய மெய்ஞ்ஞானவான்களோடு கூடுவது.

வினா: யோசித்தலேதென்னில்,

விடை: சர்வமுந் தானெனக் கருதுவது.

வினா: தீர்த்தலேதென்னில்,

விடை: சரீரத்தில் வருஞ் சோபதாபங்கள்.

வினா: பார்த்தலேதென்னில்,

விடை: சர்வ சராசரப் பிரபஞ்சங்களினு முள்ளீடாய் நிறைந்து வியாபகப்பட்டிருக்குந் தனது சொரூபத்தையே கண்டு நிற்பது.

வினா: நிச்சயித்தலேதென்னில்,

விடை: பிரமாதி ஸ்தம்ப பரியந்தமு நிறைந்துள்ளது சித்தென்றும் அதுகளெல்லாந் தன்வியாபகமே யென்றும் நிச்சயிப்பது, இப்படிப்பட்ட தன்மைகளோடு சீவன்முத்தர்களிருப்பார்கள்.

வினா: சத்துவப் பிறவி எதனுல் வருமென்னில்,

விடை: முற்பிறவிகளிற் செய்த தபோபல முயற்சியினுல் வந்து பொருந்துமேயன்றி வேறொரு கருமத்தினுலும் வரமாட்டாது, ஆகையால் சத்துவ குணமே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும், மற்ற யிரண்டு குணமு மாயாகாரியமான சனன மரண சங்கார துக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

வினா: இந்தச் சத்துவ குணத்தை எவர்களடைந்திருப்பார்களென்னில்,

விடை: இனிப் பிறவாத முடிந்த பிறப்பை யுடையவர்க ளடைந்திருப்பார்கள்.

வினா: ரசோதம குணங்களை எவர்கள் கொண்டிருப்பார்களென்னில்

விடை: மண்டபத்தைத் தூண்கள் தாங்குவதுபோல சகல சீவர்களும் அவ்விருகுண மயப்பட்டுத் தாங்கிநிற்பார்கள். ஆகையால் சத்துவத்தைக் கைப்பற்றி ராசததாமதங்களைக் கைவிட்டவர்கள் சனன மரணப் பிரவாகத்தினின்று கரையேறினவர்கள்.

வினா: எப்படி கைவிடுவார்க ளென்னில்,

விடை: சத்துவத்தைப் பூண்டுகொண்டு ராசததாம்சங்களையும் அதனால்வரும் பாயபக்தங்களையும் பாம்பானது தோலுரித்ததுபோல நழுகவிடுவார்கள்.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: சர்வமுந் தானாய் விளங்குகிறபடியால் தான்வேறு உலகம் வேறென்னுந் துவித மயக்கமொழிந்து பிரமமாகிய சித்தினிடத்துண்டான நாமரூப கற்பனைகளெல்லாம் சமுத்திரஜலமே அலையாதிகளாகக் காணப்படுதல்போல் மித்தையே யல்லாமற் சத்தியமல்ல, சோகமோகங்களும் பிறப்பிறப்புகளும் பிறப்பிறப்பிற்றபிக்கிறவர்களுமில்லை, வந்ததும் போனதும் நினைத்ததுமாகிய வொன்றுமில்லை, ஏகமாகியு மனேகமாகியும் என்றைக்குமுள்ள பொருளே எந்தவிடத்திலும் சர்வ வியாபகமாய் வியாபித்துச் சத்தாமாத்திரமாய் விளங்குவதென்று சஞ்சல ரகிதமான யூகபுத்தியினாலறிந்து சகல துக்கங்களும் விடுபட்டு சத்துவமாத்திரமாய் மிஞ்சியிருப்பார்கள்.

வினா: இன்னு மெப்படி யிருப்பார்களென்னில்,

விடை: சொரூப வியாபகத்தில் நின்று பூரணச்சந்திரப் பிரகாசம் போற் சாந்தியடைந்து மௌனானந்தமாய் மணிப் பிரபை போற் றெளிந்து நிருமலமாய் நிகழ்காலத்துவரும் விவகாரங்களைச் சமதிருஷ்டியாய்க்கண்டு பற்றியும் பற்றுதலின்றிச் செய்து இது நமக்கு ஆமென்னும் விருப்பும் ஆகாதென்னும் வெறுப்புமற்று உதாசீன மாத்திரமா யிருப்பார்கள்.

வினா: சத்துவகுணத்தின் மாத்திரம் ஞானமெளிதிலுண்டா மென்பதெப்படியென்னில்,

விடை: உத்தமமான மூங்கிலில் விழுந்த பனித்துளியானது முத்தாக னானது போலச் சத்துவ குணத்திற் ஜெனித்தவர்களே மேலோர் நல்லோர் மித்திரர் தெளிந்தோர் அநித்தியங்களைத் துறந்த நித்தியமுத்தர் ஞானிகளென்னும் விசிஷ்ட நாமங்களைப் பெறுவார்கள் அவர்களுக்கே ஞானமு மெளிதில்வரும்.

வினா: அவர்கள் பற்றியும் பற்றாது தொழில் செய்வ தெப்படி யெனில்,

விடை: சூரியன் இச்சையின்றிக் கிரணங்களாற் பிரகாசித்திருக்க அந்தச் சந்நிதான பலத்தினால் கணம், நாழிகை, சாமம், நாள், நட்சத்திரம், வாரம், பட்சம், மாசம், ருது, அயனம், வருஷ முதலானதுகளும் தோன்றுவதுபோல் சீவன்முத்தர்களும் செல் காலம் வருங்காலங்களிலுள்ள பொருள்களைச் சிந்தியாமல் நிகழ் காலத்து வருங் கருமமாத்திரம் தமது சுவானுபூதியாகக் கண்டு விவகரிப்பார்கள்.

வினா: இப்படி விசார ஞான பலத்தினால் துவிதபுத்தி நீங்கி அத்து விதானந்த சொரூப மாத்திரமான ஞானிகளைக் காமாதிகள் தொடர்ந்து வருத்தாதோவென்னில்,

விடை: இருப்புச் சட்டைதரித்த புருஷனை ஆயுதங்கள் வருத் தாதுபோல் சின்மாத்திரமாய் விளங்கும் ஞானியையும் காமாதிகள் தொடர்ந்து வருத்தாதென்பதே துணிவு.

வினா: மோகமாகிய வற்சநாபிக்கொடி முளைப்பதற்கு மூலமாகியும் சோகமாகிய சர்ப்பமிருக் தரசாளு மிடமாகியுமுள்ள தேகத்தை நானென்னுஞ் சத்தியபுத்தி பண்ணுவிக்கு மஞ்ஞான மூலமானது ஏகமாகியும் நித்தியமாகியு மிருக்கிற சொரூப சுபாவந் தோன்றின மாத்திரத்தில் வேரோடே நாசமாமென்று கூறிய சுருதி யுத்திப் பிரமாணங்களிருக்கச் சீவன்முத்தர்கள் நான்போனேன் வந்தேன் தூங்கினேன் விழித்தேனென்று சொல்லலாமோவெனில்,

விடை: அவர்களப்படி சொன்னாலும் கமலபத்திரோதகம்போற் பற்றற்றேயிருப்பார்கள், அவர்கள் சித்தஞ் சென்றவிட மெல்லாஞ் சிதானந்தமாய் ரமித்திருக்கும், அதனால் வாதையில்லை, அப்படியின்றி நாம ரூபங்களிற் சித்தமானது பறந்துபோய் விழு

மானால் மனமுங்கெடாது பந்தமும் போகாது, ஆதலால் காணும் பொருளே யில்லையென்று சர்வமுஞ் சித்தாய்க்கண்டால் மனமென்பதும் போய்விடும் அதுவே மோட்சமாகும்.

வினா: ஆனால் பிரபஞ்ச விவகாரத்தை ஞானிகளெப்படி கண்டிருப்பார்களென்னில்,

விடை: நானுமில்லை ஈதென்னும் விடயமுமில்லை யென்றும் உருவமில்லாத வெளிபோல் தான் பரிபூரண சொரூபமென்றும் தனது சொரூப வியாபகத்தில் காணப்பட்ட நாமரூபங்கள் விளங்குகிறதென்றும் தனது சச்சிதானந்த சொரூபத்தையன்றி நாம ரூபத்திற் காதாரமில்லையென்றும் சச்சிதானந்த மூன்றும் சொரூப சம்பந்தம் நாம ரூப மிரண்டு மாயா சம்பந்தமென்றுங் கண்டு மாயா சம்பந்தத்தைவிட்டுச் சர்வமும் சத்தாமாத்திரமான சொரூபமென்று திடமாய்ப் பார்த்திருப்பார்கள், அங்ஙனமான பெரியோர்கள் ஆசையாகிய கட்டெல்லாம் அசங்கற்பமாகிய வாளாலறுத்து நானென்னுந் தேகபாவனையை நானென்னுகை ஈட்டியினாற்குத்தி எல்லாமிறந்த சொரூப சுபாவமே தானென்று பாவித்த பாவனையினால் சென்ன மரணமில்லாத முத்தி சொரூபமாவார்கள்.

வினா: இந்தச் சீவன்முத்தர்களுக்கு ஏகதேசமாய் இன்பமான சுகம் வந்தாலும் துக்கம் வந்தாலும் அந்தச்சுகத்தில் ரமித்தும் துக்கத்தில் வருந்தியு மிரார்களோவென்னில்,

விடை: அப்படியிரார்கள், சுகம் பயம் கோபம் துக்கம் பொறுமை முதலிய இவைகள் வந்தவிடத்தும் இதுகளை ஒரு பொருளாய்க் காணாது சத்தாமாத்திரமாய்க் கண்டு சுழுத்திபோல் விஸ்ராந்தியடைந்து சொரூப பாவனை நீங்காதிருப்பார்கள், இதுவே சிவசாக்கிரம் இந்தச் சாக்கிரத்தினின்று ஒரு நிமிஷமாகிலும் பிரியாதவர்களே சீவன்முத்தர்கள்.

வினா: சகல வாதனைகளுஞ் சுழுத்திபோலாகி விஸ்ராந்தியாய்த் தெளிந்த பூரண திருஷ்டியிமைக்கால் சீவன்முத்தியடைந்த பெரியோர்கள் திரும்பவும் இந்த வுலகத்தில் வசிப்பார்களோ வென்னில்,

விடை: மாயாமயமான ஆசாபாசங்க ளற்றுச் சகலவாசனைகளும் நீங்கி அகத்திற் சின்மாத்திரமாகியும் புறத்திற் சகல ஆசாரக்கிரியைகள் செய்துமிருப்பார்கள், அன்றியும் புறத்தொழில்கள் ஆரம்பித்துச் செய்கிறவர்கள்போற்காட்டி அகத்திலொரு தொழிலுஞ் செய்யாதவர்களாய் அகங்காரரகிதராய் திடசித்தராயிருப்பார்கள் அல்லாமலும் ஆகாசம்போ லருவமாய் ஆவரணநீங்கிச் சகல நாம ரூப அடையாளங்களும் விடுபட்டு வேண்டியவண்ண மூலகத்தின்கண் விளையாடுவார்கள்.

வினா: இப்படி சத்துவகுணத்தோ டிருந்துஞ் சென்மமில்லையென்ப தெப்படியெனில்,

விடை: வறுத்த விதையானது தினிக்குதவியாகுமல்லாமல் முளைப்பதற்குங் காரணமாகாததுபோற் சத்துவகுணமும் சுத்த வாசனைக்குக் காரணமான வுதவியாய் சீவன்முத்தர்களிடத் திருக்கிறபடியால் சென்மமில்லை.

வினா: சுத்த வாசனையாவதேதெதன்னில்,

விடை: சத்துவத்தை விடாமல் ஒன்றான ஆத்மத் தியானமாத்திரமாய் நிருவிகற்பமா யிருப்பதே சுத்தவாசனை, இது சுகமாத்திரமா யிருப்பதால் இதில் சதாகாலமும் சுழுத்திபோல் லயப்பட்டிருப்பவர்களே சதா சமாதி யடைந்திருப்பவர்களாம்.

வினா: சொரூப சமாதி யடைந்தவர்க ளெத்தனை விதமா யிருப்பார்களென்னில்,

விடை: இரண்டு விதமாயிருப்பார்கள்.

வினா: எப்படியென்னில்,

விடை: நாம ரூப விவகாரத் தொழில்களோடுங் கூடிச் சமாதி செய்பவர்களும் அவைகளிற் பயனில்லையென்று துறந்து ஏகாந்தமாய் தனியிடத்திருந்து சமாதி செய்பவர்களுமாயிருப்பார்கள், அங்ஙனமானாலும் இவர்களுக்கு மோட்ச பலமொன்றேயாகும்.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: இரண்டுபேரிருதயங்களுஞ் சீதளமாத்திரமாயிருக்கும், அச்சீதளமே அவர்களந்த ஜென்மங்களிற் செய்துள்ள தபோபலமென்று சொல்லுவார்கள். அவ்வநுபூதியிற் சதாகாலமுஞ் சுகித்திருப்பவனுடைய மனமானது ஏகதேச காரியங்களிற் பிரவேசித்துச் சலன மடைந்தாலும் அதனால் வருங் கவலைகளால் அவனுக்கொரு ஆனிவிருத்தியுமில்லை, அவன் சமஷ்டியாயிருந்து உன்மத்தன் போலும் கூத்தாடி பாசாங்கடிப்பதுபோலும் ஒரு வருத்தமுமின்றிச் சுகசமாதியிலிருப்பவன், ஆதலாலறிஞர்கள் விவகாரங்களைச் செய்தாலும் அதினின்று நீங்கிச் சதாநிஷ்டராய சொரூப சமாதியிருந்தாலும் இருவருக்கு மோட்சபலஞ் சமனாயிருக்குமன்றி உயர்வு தாழ்வு இல்லையென்று சுருதிஸ்மிருதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது.

வினா: விவகார நீங்கிச் சதாநிஷ்டராயிருப்பவர்கள் எவ்விடத்தில் வசிப்பார்களென்னில்,

விடை: அங்ஙனமான பரமயோகிகள் தூங்கினாலும், விழித்தாலும், விவகாரங்கள் செய்தாலும், செய்யாதிருந்தாலும் சதா அந்தர்முக திருஷ்டியாயிருப்பதால் வீடு, நாடு, காடுகளெல்லாஞ் சமமாய்க் கண்டிருப்பதினாற் சீதளமாகவே யிருக்கும். அதனால் ஜெகத்தோற்றமும் அதிசீதளமான சொரூபமாகவே விளங்கும். இப்படிப்பட்ட அந்தர்முக நிஷ்டையில்லாதவர்கள் வனங்களிற் குகைகளில் ஆசனங் கட்டிக்கொண் டிருந்தபோதிலும் மனம் பகிர்முகப்பதினால் அந்த வனங்கள் குகைகளெல்லாம் வீடு நாடுகளாகவே தோற்றிக்கொண்டிருக்கும். ஆகையினால் ஒரு தொழிற்களைச் செய்தாலும் தொழில்களை நீத்துச் சுகசமாதியி லிருந்தாலும் அந்தர்முக திருஷ்டியையுடைய அறிஞர்கள் மனம் விஸ்ராந்தியடைந்து அதிசீதளமாய் சொரூப சமாதியிற்றானே சுகித்திருக்கும். அவர்களுக்குச் சுருதி மயக்கமுமில்லையென்று சுருதிஸ்மிருதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது சித்தம்.

நான்காவது உற்பத்திப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

உபசாந்திப் பிரகரணம்.

அவதாரிகை

முற்பிரகரணங்கள் நான்கினாலும் சொரூப சமாதி யடைந்து நிஷ்டாபரனான சீஷனுக்கு மேல்சென்ற விடமெல்லாஞ் சிதானந்தமாக ரமிக்கும் சச்சிதானந்தானுபவ முதயமாகும் பொருட்டு உபசாந்திப் பிரகரணங் கூறுகின்றார்.

க வி.

வானதா மனுட யோனி வந்திட லரிது வந்து
மானவே தங்கள் கற்ப தரிதது வந்தாற் றானு
ஞானசா தங்க ளெய்த லரிதது நண்ணி னாலு
மீனவஞ் ஞான மின்றி யிருத்தலிங் கரிது காணே. (1)

விபரீத சம்ச யங்கள் வினவியே தீர்த்திட் டாலு
மபரோட்சந் தனிலஞ் ஞான மகன்றிடா திருக்கு மென்னிற்
றவமெனுங் குருவர் தாலுஞ் சாஸ்திரங் களிலும் நீங்காத்
துவந்துவ முடையோ னன்ம துரோகியென் றறையும் வேதம். (2)

இதன்பொருள்.

வினா: சகல சந்தேக விபரீதங்களும் விடுபட்டுப் பிரபஞ்ச விவகாரங்கள் அனைத்துஞ் சுழுத்திபோலாகிச் சதாநிஷ்டர்களாய் விஸ்ராந்தி பெற்றிருக்கும் அறிஞர்களது மனத்தில் ஒரு வேளை ஏகதேசமாய்க் கன்ம வசத்தினால் சதிருஷ்டிநீங்கி அஞ்ஞானமான அசம்பாவந் தோற்றுமானால் அவர்களுக்குக் கதியில்லையோ வென்னில்,

விடை: அங்ஙனமான பெரியோர்களுள்ளத்தில் அசம்பாவனைவரக் கணக்கில்லை, அவர்களுக்குக் கன்மமுமில்லை, அப்படியின்றி ஒருபோது ஏகதேசத்திலுண்டாகுமானால் அவர்களுக்குக் கதியுமில்லை.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: இந்தப் பூமியின்கண் உற்பவிக்குங் காலத்தில் மானிடயோனியில் பிறப்பதரிது, பிறந்தாலும் ஊமை, செவிடு, குருடு நீக்கிப் பிறப்பதரிது, பிறந்தாலும் பேடுநீக்கி பிறப்பதரிது, பிறந்தாலும் வித்தியாப்பியாசம் பண்ணுவதரிது, பண்ணினாலும் வேதாத்தியாயம் பண்ணுவதரிது, பண்ணினாலும் அவற்றில் நிருமிதமான கன்மங்களைச் செய்வதரிது.

வினா: அந்தக் கருமங்களாவதேதென்னில்,

விடை: நித்தியம், நைமித்தியம், காமியம், நிஷேதம் பிராச்சித்தம் என ஐந்து வகையாயிருக்கும்.

வினா: நித்திய கன்மமாவதேதென்னில்,

விடை: ஸ்நான பான சந்தியாவந்தன செபஹோம தேவதர்ப்பணவைவசுவதேவ பகவந்தன முதலானதுகளாம்.

வினா: நைமித்ய கன்மமாவதேதென்னில்,

விடை: சங்கிராந்திபர்வம் அர்த்தோதயம் மஹாவுதய முதலிய புண்ணிய தினங்களில் நீராடல் முதலானதுகளாம்.

வினா: காமிய கன்ம மாவதேதென்னில்,

விடை: அசுவமேத, ராசசூய, பவுண்டரீக முதலான யாகங்கள் செய்தல் சோமவார விரதமாதிகள் இதுகளைச் செய்தலாம்.

வினா: நிஷேத கன்மமாவதேதென்னில்,

விடை: பிறனில் விழையாமை, கள்ளாமை, கொல்லாமை, கள்ளுண்ணாமை, பொய்யாமை முதலிய நியமங்களைக் கொண்டிருத்தலாம்.

வினா: பிராச்சித்த கன்மமாவதேதென்னில்,

விடை: சாந்திராயணம் திரிசரம், சலபக்ஷணம், வாய்வுபக்ஷணம், தீர்த்தயாத்திரை முதலான கருமங்கள் செய்தலாம்.

வினா: இந்தக் கன்மங்களினாற் பயனென்னையென்னில்,

விடை: தேகமிருக்குமட்டும் நித்திய நைமித்திய கன்மங்களைச் செய்துவந்தால் பிராரத்தம் போகும், காமிய கன்மத்தைச் செய்துவந்தால் சொர்க்கபோகமுண்டாகும், நிஷேத பிராச்சித்த கன்மங்களைச் செய்துவந்தால் சஞ்சிதம் விடுபடும், அதனால் மூத்தி வருமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் அது முத்தியல்ல.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: காமிய கன்மத்தினால் ஞானம் வரமாட்டாது, சொர்க்கபல மாத்திரம்வரும், அதை யடைந்தாலு மீண்டும் ஜனன மரணம் வருமேயல்லாமல், முத்திவராது, நிஷேத கன்மமும் பிராச்சித்தகன்மமும் புருஷனுக்குக் கன்மத்தி லதிகாரத்தை யுண்டு பண்ணி பிரத்திபவாயத்தைப் போக்காநிற்கும், இந்தப்படி மூவித கன்மமும் ஞான சாதன மன்றாகும், மேல் நித்திய நைமித்தியமான இரண்டு கன்மமும் மூவிதப்பட்டிருக்கும்.

வினா: அதெவ்வாறென்னில்,

விடை: சத்துவ கன்மம், ராசத கன்மம், தாமத கன்மமென மூவகை, அவற்றுள் ராசத தாமதமான இரண்டு கன்மங்கள் செனன மரண துக்கத்தை விருத்தியாக்கும், அதனாலும் ஞானம்வராது சத்துவ கன்ம மாத்திரமே சித்தசுத்தி யுண்டாக்குவதினால் ஞானசாதனமாம், இப்படி கன்மத்தினால் ஏகதேசமாக வுண்டாகுஞ் சித்த சுத்தியைக் குறித்து சிலர் ஞான பரம்பரை யென்று சொல்லுவார்கள், ஆனாலும் இந்தச் சத்துவ கன்மம் செய்யும்போதும் ஈஸ்வரார்ப்பணமாகச் செய்யவேண்டும்.

இதற்குதாரணம் பிரபோத சந்திரோதயம்.

பறவைவரிச் சிறையிரண்டாற் பனிவிசும்பிற் படுவதுபோற்
பயனெண் ணும

விறைவனுக்கர்ப் பிதமாகி யெழுதருவே தாகமங்க ளியம்பா நின்ற
பெறலருநற் கருமமுமே லகண்டசச் சிதானந்து பிரம ஞானத்
துறுதியுமா மிரண்டாலு முயிர்களின்ப வீடுபுகுந் துறையு
மென்றான்

என்று முன்னோர் வாக்கிய மிருப்பதினால் நிஷ்காமியமாகச் செய்யுஞ் சத்துவ கன்மமுஞ் சித்தசுத்திக்குக் காரணமேயன்றிமோட்ச காரணமல்ல.

இதற்குதாரணம் ஞானசித்தி.

சுவரை மண்ணறக் கழுவினு ருண்டெனில் சுக்கில வழிதன்னைத்
தருவி ஞானம்விட் டருச்சனை முதலிய தவங்களிற் பிறப்பற்று
ருவரி சூழ்நிலத் துதித்திடு மாந்திரி னுண்டெனு முரையந்தோ
கவரு மையறி வகத்திடுங் குருபரன் கழலடைந் தவரல்லால்

என்று கூறியதினால் நிஷ்காமிய கன்மத்தினாற் சித்தசுத்தியுண்டாய் அதனால் சற்குரு லாபமுண்டாய் அதனால் சிரவணாதிக முண்டாய் அதனால் ஞானமுண்டாகும்.

இதற்குதாரணம் பிரபோத சந்திரோதயம்.

ஆற்றும் பயன்வேண் டாக்கரும மந்தக் கரணஞ் சுத்திதரும்
போற்றுஞ் சுத்தி தரும்போதம் போதம் பிரம ஞானென்னும்
மாற்றந் தருநா னுதித்தலுமே யுயர்வான் மதிநீர் துளக்கமெனத்
தோற்றந் தருமா யையிற் றன்னைத் துளக்க மின்றிக் காணுவனால்

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வினா: ஈசுரார்ப்பணஞ் செய்வதில் சித்தசுத்தி வருமானால் ஞானம் எதனால் வருமென்னில்,

விடை: சற்குரு சாஸ்திர முன்னிலையாகவே வரவேண்டும்.

இதற்குதாரணம் சிவஞானசித்தியார்

ஞானநூ றனையோத லோதுவித்த னற்பொருளைக் கேட்கித்
தறூன் கேட்ட னன்று, மீனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தலைந்து
மிறைவ னடியடை விக்குமெழின் ஞானபூசை, யூனமிலாக் கன்மங்
கபடஞ்செபத்தி யானமொன்றுக் கொன்றுபரு மிவையூட்டு வது
போக, மானமையான் மேலான ஞானத்தா லரனையருச் சிப்பர்
வீடெய்த வறிந்தோ ரெல்லாம்.

அபரோட்சாத்மானுபவ தீபிகை.

சித்தியே வேண்டு மென்ற திடமுளோன் விசாரம் பண்ண, லற்றமில் பரிதி யிந்தோ டக்கினிப் பிரகா சங்கண், மற்றவை விடப்ப தார்த்த ஞானமில் லாது போல, நத்திய விசார ஞான மவைவிட் டான் ஞான முண்டோ என்றுங் கூறியிருப்பதால் விசார ஞான

முண்டாகும் பொருட்டு சகல கன்மங்களையும் ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யவேண்டும், அந்த பலத்தினால் சிவமே கிருபைகூர்ந்து சிவ காருண்ணியம், ஈசுரபத்தி, பாசவைராக்கியம், பிரமஞானமென்னும் நான்குமே ஒரு திருமேனியாகக் கொண்டருளிய சற்குரு லாப முண்டாம், அதனால் சிரவண முண்டாம், அதனால் நிதித்யாசன முண்டாம், அதனால் விவேக ஞானமுண்டாம். அதனால் தன்னைத் தலைவனைப் பகுத்தறியவரும்.

இதற்குதாரணம் கைவல்ய நவநீதம்.

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்திறந்து, தீராத சுழல்காற் றுற்றசெத்தைபோற் சுற்றிச்சுற்றிப், போராத கால நேமி பிரமிப்பிற் பிரிவன் போத, மாராயுந் தன்னைத் தானென் றறியுமவ் வளவுந் தானே. தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண் டானேற், பின்னையத் தலைவன் றானாய்ப் பிரமமாய்ப் பிறப்பு தீர்வ, னுன்னைநீ யறிவா யாகி லுனக்கொரு கேடு மில்லை, யென்னை நீ கேட்கை யாலே யிது பதேசித் தேனே.

சிவபோககாரம்.

தன்னை யறியார் தலைவன் றனையறியார், முன்னை வினையின் முடிவறியார்—பின்னைக், குருக்களென்று பேரிட்டுக் கொள்வார்க ளையோ, தெருக்களிலே நின்று சிலர் என்றுங் கூறப்பட்டிருக் கின்றது.

வினா: தன்னையறியும் விதமெப்படியென்னில்,

விடை: பிரபஞ்சத்திற் சத்தாதி விடயங்களாகத் தோற்றும் இந்திரியவறிவெல்லாம் சீவன்தானே யனுபவிப்பதாக அறியாமையினாற் கொள்ளுமிடத்து இந்தப் பொறிவழியாற் காணும் நாம ரூபங்களெல்லாம் இந்திரியங்கட்குத் தோற்றுமே யன்றி சிதர்பாசனான சீவனுக் கில்லையென்பது அனுபவமாகும், எப்படியென்றால் நற்சத்தந் துற்சத்தங்க ளென்றறிவது சுரோத்தி ரேந்திரிய அறிவல்லாமல் சீவவறிவல்ல.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: செவிடர்களுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச் சீவன் சத்தத்தை யறியவேண்டும், அப்படி காணாமையால் சத்தத்தை யறிகிறவறிவு சுரோத்திரேந்திரியமே, அதைச் சீவனறியாமையால் தன்பேரி லாரோபித்துக்கொண்டு, நானே சத்தமறிகிறவ னென்ற தல்லாமல் சீவனுக்கு இந்தப் பின்னறிவு காலத்திரயத்திலுமில்லை, தொக்கிந்திரிய அறிவான பரிசனமுஞ் சீவனே யறிவதானால் திமிர்நோய் கொண்டவர்களிடத்துஞ் சீவனிருக்கிறபடியினால் அந்தச் சீவன் சீதோஷ்ண பரிசத்தையறியவேண்டும், அப்படி காணாமையால் பரிசத்தை யறிகிறதறிவு தொக்கிந்திரியமே, அதைச் சீவ னறியாமையால் தன்பேரி லாரோபித்துக் கொண்டு நானே பரிசமறிகிறவ னென்ற தல்லாமல் சீவனுக்குப் பின்னறிவு காலத் திரியத்திலுமில்லை, நேத்திரேந்திரிய வறிவான ரூபமும் சீவனே யறிவதானால் குருடர்களுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச் சீவன் பஞ்சவன்னங்களை யறியவேண்டும், அப்படி காணாமையால் ரூபத்தை யறிகிற வறிவு நேத்திரேந்திரியமே, அதைச் சீவனறியாமையால் தன்பேரி லாரோபித்துக் கொண்டு நானே ரூபமறிகிறவ னென்ற தல்லாமல் சீவனுக்குப் பின்னறிவு காலத்திரயத்திலுமில்லை, சிங்குவேந்திரிய வறிவான ரசமும் சீவனே யறிவதானால் தோஷம் பிறந்தவர்க ளிடத்துஞ் சீவனிருக்கிறபடியினால் அந்தச் சீவன் ஷட்வகை ருசிகளைப் பகுத்தறிய வேண்டும், அப்படி காணாமையால் ரசத்தையறிகிற வறிவு சிங்குவேந்திரியமே, அதைச் சீவ னறியாமையால் தன்பேரி லாரோபித்துக் கொண்டு நானே ருசி யறிகிறவ னென்ற தல்லாமல் சீவனுக்குப் பின்னறிவு காலத் திரயத்திலுமில்லை, கிராணேந்திரிய வறிவான கந்தமும் சீவனே யறிவதானால் மூக்கிந்திரிய மில்லாதவர்களுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச் சீவன் நற்கந்த துற்கந்தங்களைப் பகுத்தறியவேண்டும், அப்படி காணாமையால் கந்தத்தை யறிகிற வறிவு கிராணேந்திரியமே, அதைச் சீவ னறியாமையினால் தன்பேரி லாரோபித்துக் கொண்டு நானே வாசனை யறிகிறவனென்ற தல்லாமல் சீவனுக்குப் பின்னறிவு காலத் திரயத்திலுமில்லை, இப்படியிருக்க இவ்விந்திரிய வறிவுகளையெல்லாம் தன்னிடத்தில் ஆரோபித்துக் கொண்ட ஆவரண முழுதும் ஞானதிருஷ்டியினால் விடுபட்டு இந்தப் பொறிவழிகளாலார்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்கள் தனக்கில்லையென்று கண்டு நிரிந்திரியனாய் நிர்த்தேகனாயிருக்

குங் கூடஸ்த சொரூபமே தானென்பது விசாரித்தறியவேண்டும், இந்தப்படியே வசனாதி விடயங்களாகத் தோற்றும் கன்மேந்திரிய வறிவெல்லாம் சீவன் தன்னிடத்தி லாரோபித்துக் கொண்டதல்லாமல் சீவனுக்கில்லை.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: ஊமைகளுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச் சீவன் வசனிக்கவேண்டும், அப்படி காணுமையால் வசனிப்பது வாக்கிந்திரியமே, கையில்லாத முடவனுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச் சீவன் ஏற்றலிடுதல் செய்யவேண்டும், அப்படி காணுமையால் ஏற்றலிடுதல் செய்வது பாணீந்திரியமே, காலில்லாத முடவனுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச்சீவன் நடக்கவேண்டும், அப்படி காணுமையால் நடப்பது பாதேந்திரியமே, லிங்க லேபனமில்லாதவர்களுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியால் அந்தச் சீவன் போகிக்கவேண்டும், அப்படி காணுமையால் போகிப்பது உபஸ்தேந்திரியமே, பலங்குறைந்து குதஞ் சுருங்கலானவர்களுக்குஞ் சீவனிருக்கிறபடியினுல் அந்தச் சீவன் மலவிசர்க்கஞ் செய்யவேண்டும், அப்படி காணுமையால் மலவிசர்க்கஞ்செய்வது பாயுரிந்திரியமே, இப்படியிருக்க இந்தக் கன்மேந்திரிய வறிவுகளையெல்லாந் தன்னதாகக்கொண்ட ஆவரணம் விடுபட்டு இவைகளாலர்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களெல்லாந் தனக்கில்லையென்று ஞான திருஷ்டியாற்கண்டு அசங்கனுகிய கூடஸ்த சொரூபமே தானென்பது விசாரித்தறியவேண்டும், இந்தப்படியே பஞ்ச கோசங்களையுஞ் சீவன் தானென்று ஆரோபிதமாய்க் கொண்டதல்லாமல் சீவனுக்கில்லை.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: பருத்தேனிளைத்தேனென்பது ஆறு தத்துவமான அன்னமய கோச தாதாத்மியமின்றிச் சீவனுக்கில்லை, உசுவாசித்தேன் நிசுவாசித்தேனென்பது பிராணமயகோச தாதாத்மியமின்றிச் சீவனுக்கில்லை, சங்கற்பித்தேன் விகற்பித்தேனென்பது மனோமயகோச தாதாத்மியமின்றிச் சீவனுக்கில்லை, நான்கர்த்தா போத்தாவென்பது விஞ்ஞானமயகோச தாதாத்மியமின்றிச் சீவனுக்கில்லை,

நான் அஞ்ஞானி மூடனென்பது ஆனந்தமயகோச தாதாத்மிய மின்றிச் சீவனுக்கில்லை.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: என் சரீரமென்னும்போது தான்வேறு சரீரம் வேறென்றும், என் இந்திரியமென்னும்போது தான்வேறு இந்திரியம்வேறென்றும், என் பிராணனென்னும்போது தான்வேறு பிராணன்வேறென்றும், என்மன மென்னும்போது தான்வேறு மனம் வேறென்றும், என்புத்தி யென்னும்போது தான்வேறு புத்தி வேறென்றும், என்சித்த மென்னும்போது தான்வேறு சித்தம் வேறென்றும், என் அகங்கார மென்னும்போது தான்வேறு அகங்காரம் வேறென்றும், என் அஞ்ஞானமென்னும்போது தான்வேறு அகங்காரம் வேறென்றும், என் அஞ்ஞானமென்னும்போது தான் வேறு அஞ்ஞானம்வேறென்றும், வருகிற அனுபவத்தினால் தனக் கன்னியமாகக்கண்டு சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில் ஆரோபிதமாய் விவகார தசையில் மாத்திர மிருக்கிறதென்று விசாரித்தறிய வேண்டும்.

வினா: இப்படி யறிந்தவர்களுக்கு ஆரோபிதமில்லையோவெனில்,

விடை: இப்படி சாட்சி மாத்திரமா யிருப்பவர்களுக்குச் சத்த மறிவதாகிய சுரோத்திரமும், பரிசமறிவதாகிய தொக்கும், ரூபமறிவதாகிய சட்சுவும், ரசமறிவதாகிய சிங்குவையும், கந்த மறிவதாகிய கிராணமும், வசனிப்பதாகிய வாக்கும், ஏற்றவிடுதலாகிய பாணியும், கமனம் பண்ணுவதாகிய பாதமும், ஆனந்திப்பதாகிய வுபஸ்தமும் மலவிசர்க்கம் பண்ணுவதாகிய பாயுரும், உசுவாசநிசுவாசம் பண்ணுவதாகிய பிராணாதி வாய்வுகளும், சங்கல்பவிகல்பஞ் செய்வதாகிய மனமும், நிச்சயிப்பதாகிய புத்தியும், அஞ்ஞானமாகிய அவித்தையும் பின்னமின்றி யபின்னமான அறிவு சொரூபமாய்க் கண்டிருப்பதால் விசாரித்தறிந்தவர்களுக் காரோபிதமேயில்லை, இப்படி ஒரு விகாரமின்றி நிருவிகாரமா யிருக்க அவாந்தர கற்பனையான மனமயக்கத்தினால் ஜனன மாணங்களு முண்டானதுபோற் றோற்றியது.

வினு: அப்படியானல் ஜனனமரண நரகசொர்க்கங்க ளநுபவித்த தாரென்னில்,

விடை: கன்ம காண்டத்தில் விதியாகச் சொன்ன புண்ணிய கன்மங்களைத் தேகேந்திரியங்களாற் செய்து அதற்குத் தக்க தேவ போகங்களையும் தேகேந்திரியங்களே யநுபவித்தது, நிஷேதமாகச் சொன்ன பாவ கன்மங்களைத் தேகேந்திரியங்களாற்செய்து அதற்குத் தக்க திரியக்காதி ஸ்தாவர சரீரங்களெடுத்து துக்கரூபமான நரகங்களையுந் தேகேந்திரியாதிகளே யநுபவித்தது, இந்த தேகேந்திரியாதிகளையே தானென்றும் இதுகளா லார்ச்சிக்கப்படும் புண்ணிய பாவ கன்மங்களைத் தன்னதென்றும் அத்தியாசமாகக் கொண்ட அபிமான தோஷத்திஞல் அளவிறந்த ஜனன மரணங்களுண்டாயிற்று. தீர்க்கமாய் விசாரித் தறியுமிடத்தில் சகலமும் இந்தத் தேகேந்திரியாதிகளுக்கே யல்லாமல் ஏகமாய் நித்தியமாயிருக்கப்பட்ட தானுகி கூடஸ்தருக் கில்லையென் றறிவதே வேதாந்த சித்தாந்தம். இதற்குக் காரணம் வாசிட்டம்.

தெரித்தறியும் பொருளுணர்க்க சீவவறி வதுவாகச் செப்பலாகும், விரித்தபுல னநுபவித்து மநுபவியா மனமதுவாய் விளம்பலாகும், புரித்தவுணர் வொளிநெஞ்ச மூலமிவற்றி னறிவதுவாய்ப் புகல லாகும், பரித்ததொழில் செய்யினுங்கற் போலிருக்கும் நிலையதுவாய்ப் பகர லாகும் என்றும், மூடிவகன வஞ்ஞான மில்லாநீடுயிலதுவா மும்மை யாகி, யடர்தருஞா தருஞான ஞேயமெழுந் தொடுங்குமிட மதுவே யாகுந், திடவிசும்பன் றுயிருந்தும் விசும்பான நிலையதுவாஞ் சித்தம் புந்தி, படர்மனம்போய்த் தாபரவுள் ளறிவுபெறி லொப்பாமப் பரம ரூபம் என்றும், (உபநிடதம்)

தோற்றுமசத் தறிந்தகலத் தொடர்பகலும் மேதெனிலித் தூலதேக, மாற்றுதொறுந் தொழிலகலு மிந்திரியச் செயலகன்று லவைய நீங்கு, மேற்றுமனே லயத்திலறு மவிடயம வித்தைநீங்கி லியாவும் நீங்கும், போற்றுமிந்தச் சீவவறி விழந்தவிடம் புகல்பரிபூரணம தாமே. (மெய்மொழி) ஓசைகேட் டுச்செவி யறுசுவையுமுண்ணநா வுடல மூற்றி, வாசமூக் குயிர்ப்புருவு கண்காண மற்றுமெக் கருமஞ் செய்க, வாசுடைப் புலன்களநு பவித்

திடினு மூழ்கிடினு மம்பு யத்தின், பர்சடைநீ ரிற்பற்றி லாததுபோற் பற்றிலார் பரமயோகி. (பூரணப்பிரகாசம்) உடம்புட னிருந்தே யுடம்பிலா வுண்மை யுணர்ந்தவ னுளத்தொரு காலும், விடம்படு காமம் வெகுளிமே வாது விளம்படும் பொருளெல்லாம் விளக்கு, மிடம்படு மிதய காசமற் றிதுவே யிறப்பொடு பிறப்பிலா தென்றும், திடம்படும் பிரம மாவது மான மானவ துந்தேகட் கெல் லாம். (சிவஞானசித்தியார்) சாக்கிரத்தி லதீதத்தைப் பொருந்தி டின்மற் றவரே சகலசங்க முடனிருந்துஞ் சங்கமிலா தவர்தம், பாக்கியத்தை யின்னதெனப் பகர்வதுவென் னுயிரின் பற்றறுத்திட் டிம்மையிலே பற்றற்றிங் கிருப்பா, ராக்கிமுடி கவித்துக்கொண் டரி வையர்க ளுடனே யனுபவித்தங் கிருந்திடினு மகப்பற்றற் றிருப் பர், நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்று முண்ணுமைவர் பிறப்பி னில் வினைகளுங் கிடாவே என்றும், மன்னன்றன் மகன் வேட ரிடத்தே தங்கி வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கி நிற்ப, பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடு தானாக்கிப் பேணு மாமோற், றன்னுயுமைம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத் தனை வனையு மறியாது துயருறுந் தொல்லுயிரை, மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பான் என்றும், (சொரூபசாரம்) நனவிற் றசேந்திரிய நாட்டியங்கள் பார்ப்போங், கனவின் மனக்கூத்தைக் காண்போம்-நனைவிற், சுழுத்தி யிலே யில்லாத சூனியகூத் தாடி, விழுப்பொருளாய் நாமிருப்போமே என்றும், (தத்துவராயர் ஞானவினோதநக்கலம்பகம்) அலரா யினசெயு மைம்புலன் காளெம் மறபகையாங், கலகாள் பவகுணங்காண்மலங் காள்கர ணங்களென்னும், பலகா ளருட்சொரூ பானந்த ஞற்பவ ளத்திருவாய், மலரா தளவுமன் றேவுங்க ளோட்டங்கள் வாழ்வு களே என்றும், (போதரத்னுகரம்) கற்பிதப் பொருள்க டம்மைக் கடவுளாய்க் கருதித் தொல்லை, யுற்பவந் தன்னி னின்றே யுழைத்தன னெண்ணில் காலந், தற்பரம் பொருளாய் வந்த தம்பிரான் றனுடொ மூாதே, புற்பதக் கனவிற் பொன்னு பூண்செயக் கருதி னேனே என்றும், (அவிரோதவுந்தியார்) அசுணுதிக் கோரொன்று மைம்புல னு மிசையுமேற் கேடெமக் குந்தீபற, வெங்கனமென் றுந்தீபற என்றும், (தத்துவராயர் அமிர்தசாரம்) சிந்தா குலமனிதர் சீசீ

செவிமுதலா, மைந்தானு மீடழிய வல்லாரோ—வைந்திலொரு, வேட்கை யசுணமிபம் விட்டின்முன் வண்டிவைகள், கேட்கைமுத லோரொன்றின் கேடு என்றும், (திருவாய்மொழி) ஆவி திகைக்க வைவர் குமைக்குஞ் சிற்றின்பப், பாவி யேனைப் பலநீ காட்டிப் படுப்பாயோ, தாவி யவையுங் கொண்ட தடந்தா மரைகட்கே, கூவிக் கொள்ளுங் காலமின்னங் குறுகாதே என்றும், (திருவாசகம்) அடற்கரி போலைம் புலன்களுக் கஞ்சி யழிந்தவென்னை, விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண் டாய்விழுத் தொண்டர்க்கல்லாற், றொடற்கரி யாய்சுடர் மாமணி யேசுடு திச்சுழலக், கடற்கரி தாயெழு நஞ்சமு தாக்குங் கறைக்கண்டனே என்றும், (கந்தரனுபூதி) கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற், றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய், மெய்வாய் விழிநா சியொடுஞ் செவியா, மைவாய் வழிசெல் லுமவா வினையே என்றும் (நாலடியார்) மெய் வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற, வைவாய வேட்கை வாவினைக்—கைவாய், கலங்காமற் காத்துய்க்கு மாற்ற லுடையார், விலங்காது வீடு பெறும் என்றும், (சிவஞானசித்தியார்) ஒருபுல னுகரும் போதங் கொன்றிலே யொன்றின் பாலும், வருபயன் மாறி மாறி வருந்திடு மெல்லா மாய, மொருபொழு துணரி லுண்டா மில்லதிவ் வல்லல் வாழ்க்கை, மருள்கண வதுவும் போல மாயும்பின் மாய மென்றே என்றும், (தேவாரம்) வென்றிலேன் புலன்க ளைந் தும் வென்றவர் விளாகந் தன்னும், சென்றிலே னாதலாலே செந் நெறி யதற்குஞ் செய்யே, னின்றுளே துளும்ப கின்றே னீசனே னீச னேயோ, வின்றுளே னாளையில்லே னென்செய்வேன் றோன்றி னேனே என்றும், படுகுழி பவ்வதி தன்ன பண்டியைப் பெய்த வாற்றாற், கெடுவதிம் மாய வாழ்க்கை காண்டொருங் கேது கின் றேன், முடுகுவ ரிதனு ளைவர் மூர்க்கரே யவர்களோடு, மடியனேன் வாழ மாட்டே னாரூர்மூ லட்ட னாரே என்றும், புள்ளுவ ளாவர் கள்வர் புனத்திடை மறைந்து நின்று, துள்ளுவர் சூறை கொள்வர் தூநெறி விளைய வொட்டார், முள்ளுடை யிவர்க டம்மை மூக்க னான் பாத நீழ, லுள்ளிடை மறைந்து நின்றங் குணர்வினா லெய்த லாமே என்றும், பொய்ய னைத்தையும் விட்டவர் புந்தியுள், மெய்யெ னச்சுடர் வெண்மழு வேந்திய, கைய னைக்கச்சி யேகம்ப மேவிய, வைய னைத்தொழு வார்க்கில்லை யல்லலே என்றும், மூக்கு வாய்செவி கண்ணுட லாகிவந், தாக்கு மைவர்தம் மார்ப்பை யவிழ்

தீர, நோக்கு வானமை நோய்வினை வாராமே, காக்கும் நாயகன் கச்சியே கம்பனே என்றும், (திருவாசகம்) மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப யானு மணிமலர்த்தான், வேறுபட் டேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்தே, யூறுபட் டேமன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே, நீறுபட் டேயொளி காட்டும்பொன் மேனி நெடுந் தகையே என்றும், இந்திரிய வயமயங்கி யிறப்பதற்கே காரணமா, யந்தரமே திரிந்துபோ யருநரகில் வீழ்வேற்குச், சிந்தனையைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட வந்தமிலா வானந்த மணி கொடில்லை கண்டேனே என்றும், (பரிபூரணப் பிரகாசம்,) பந்தப் புறங்க ளொருமூன்றும் பரமனிடையே யிருப்பதெனிற், சொந்தப் புருஷனொருக்காலும் நசியா னுதை னுற்றுஞ்சா, னந்தப் பரம னேயவன்று னறியா மையினு லப்பரனைப், பந்தப் படுமோர் சிவனெனப் பார்ப்பான் பவத்தே பதைக்கின்றான் என்றும், (சொரூபசாரம்) கண்ணலாற் கண்ட துண்டோ காதலாற் கேட்ட துண்டோ, விண்ணவை லேதும் விளைந்ததுண்டோ-வெண்ணுங் காற், கானலா லோடிவரக் கண்டதுபோற் றோற்றுகினுங், கானலா துண்டோ சகம் என்றும், போகம் புவனம் பொருந்து மிடமெங் குங், தேகங் கரணந் திரியுமே-யாகிலது, தன்னைநீ யென்று தயங் காதே நெஞ்சமே, நின்னைநீ கண்டறிந்து நில் என்றும், (திருமந் திரம்) சீவ னென்றுஞ் சிவனென்றும் வேறில்லை, சீவ னார்சிவ னாரை யறிகிலார், சீவ னார்சிவ னாரை யறிந்தபின், சீவ னார்சிவ னாகி யிருப் பரே என்றும், கடையவொழிந் திட்டிருந்த கனபர மடைய விழுங்கி யதுவான வாறுபோ, லுடலொழிந் திட்டிருந்த சிவமுயி ரடைய விழுங்கியது வான வாறே என்றும், தன்னை யறியத் தனக் கொரு கேடில்லை, தன்னை யறியாமற் றானே கெடுகின்றார், தன்னை யறிவு மறிவை யறிந்தபின், னென்னைவிட் டென்னை யினிதுணர்ந் தேனே என்றும், எல்லா மறிவ தறிவு தனைவிட்டே, யெல்லா மறிந்து மிலாபமொன் றிங்கில்லை, யெல்லா மறிந்த வறிவினை யானென்னி, லெல்லா மறிந்த விறையென்ன லாமே என்றும், (பொன்வண்ணத்தந்தாதி) ஒழித்தேன் பிறப்பினை யூர்ந்தே னறு வகை யோங்கிற்றுள்ள, மிழித்தே னுடம்பினை யேலென் பிறிடை யிம்மையும், பழித்தேன் பழியே விளைக்கும் பஞ்சேந்திரியக் குஞ்சர முந், தெழித்தேன் சிவனடி சேர்ந்தே னினிமிகத் தெள்ளியனே என்றும், (திருவம்மானை) மெய்யான தொன்றுமே மெய்ம்மைகா

ணம்மானை, மெய்யனறி மற்றெல்லா மித்தைகா ணம்மானை என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா: இன்னு மெப்படியென்னில்,

விடை: சச்சிதானந்த சொரூபமாகியும் அகண்டத்துவமாகியும் அபரிச்சின்னத்துவமாகியும் சர்வ வியாபகமாகியும் கால பரிச்சேத தேச பரிச்சேத வஸ்து பரிச்சேத ரகிதமாயும் நிராமய மாகியு மிருப்பதே ஆத்ம சொரூபமென்று சுருதிஸ்மிருதிகளும் உபநிஷத்துவ மகாவாக்கியங்களும் குருவாக்கியமுங் கூறப்படு கின்றது.

வினா: சத்தென்பதெப்படியென்னில்,

விடை: முற்பிறவிகளிற் செய்த நல்வினை தீவினைகளின்படி இந்தச் சரீரம் வந்ததென்று சொல்லுகையாலும் இப்போது செய் கின்ற வினைகளுக் கினிமேற் பிறவிவருமென்பது சர்வானுபவமாய்க் கண்டிருப்பதினாலும் இப்படி திரிகாலங்களு முண்டான சரீர மாத்திர மழிந்துதான் நித்தியமா யழிவற்றிருப்பதினாலுஞ் சத்தென்பதாயிற்று.

வினா: சித்தென்பதெப்படியென்னில்,

விடை: பாலியாவஸ்தைமுதல் நடந்துவரும் விவகாரங்களிற் சிறிது மறந்திருந்தாலும் மற்ற விருத்தாந்தமெல்லாம் அமாவாசையிருளும், மேகாந்தகாரமும் மழைபனியுங் கூடிய காலத் திலும் மூலைவீட்டில் முக்காடிட்டுக் கண்களை மூடிக் கவிழ்ந்து படுத்திருக்கிற புருஷனுக்கும் சூரிய சந்திராக்கினி மின்மினி நட்சத்திர நேத்திர சாதனங்களொன்றுமின்றி யிருந்தும் இன்ன தின்னதென்று பகுத்தறியப் படுகிறதினால் சித்தென்பதாயிற்று.

வினா: ஆனந்த மென்ப தெப்படியென்னில்,

விடை: தனதானிய தாரபுத்திரர்களால் வருஞ் சுகங்களை நெடு நாளாய் ஒருக்கால்போலப் பலகாலு மனுபவித்து அதுக ளால் வருஞ் சுகமெல்லாந் துக்கமாய்க் கைவிட்டுச் சுழுத்திச் சுகத்தையே சதாநாடுகிறபடியால் ஆனந்தமென்பதாயிற்று.

இதற்குக்காரணம் (கைவல்ய நவநீதம்) சென்மாந்தி ரஞ் செய்த வினைகளுட றருமெனிற் செல்கால மிவனுண்டலோ, கன்மானு பவநரக சொர்க்கமெனில் வருகின்ற காலத்து மிவ னுண்டலோ, வுன்மாத பாதஞ வுடல்கடவு ளுடன்மனுட வுடன் மாறி மாறியழியுந், தன்மாய வுடல்கெடினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்ப தொக்குமகனே என்றும், இருளாக மூடுஞ் சுழுத்தி யிலி ராத்திரியி லிரவிசுட ரற்றபொழுது, மருளாம லிருளையும் பொருளையுந் தெரிகின்ற வகைகொண்டு சித்தாகுமே, பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன்னி டத்திலே பெயராத பிரியமதனு, லருகாத பிரியஞ் சுகத்தில்வரு மாதலா லானந்த மாமைந்தனே என்றும், சத்தேசித் தாகுமப லெனிலசத் தாமத்தா மசத்தாலுற் சாட்சி யெங்கே, சித்தேசத் தாகுமய லெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்குத் திதியுமில்லை, பொத்தேதோன் றியசத்துஞ் சித்துநல் சுகமாகு மூகத்துக்கோர், வித்தேயன் னியமாகிற் சடமசத்தாஞ் சுகானு பவம் விளைந்திடாதே என்றும், வியாத சத்துமுன்ம விளங்குவது தன்னுலோ வேறொன்றாலோ, வாயால்வே றெனிலதுவு மசத் தோசத் தோவசத்தேல் மலடி மைந்தன், பேயாகா ரியஞ்செயு மோவசத் தெனவிப் படியதையும் பிரித்துச் சொன்னு, லோயாத விவத்தையாங் குதர்க்கவிகற் பங்களைவிட் டொழிந்தி டாயே என்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஓர் கிரகம் ஓர் சரீரங்களைக் குறித்து அதற்குள்ளிருப்பவன்போற் கண்டமாகியும் பரிச்சின்ன மாகியும் ஓர் தேகவியாபக மாத்திரமாகியு மிருப்பதால் இனி அகண்டமாகியும் அபரிச் சின்னமாகியும் சர்வத்தினுள்ளும் புறமும் வியாபித்திருக்கும் சர்வ வியாபகமாகியுமிருக்கின்ற தலைவ னுகிய பிரம சொரூபத்தையு மிந்தப்படியே விசாரித்தறியவேண் டியது.

வினு: அதெப்படியென்னில்,

விடை: அகண்ட பரிபூரண வியாபகமாகியும் அபரிச் சின்னமாகி யும் காலதேசவஸ்து பரிச்சேத ரகிதமாகியு மிருப்பதே பிரம சொரூபமென்று சுருதிஸ்மிருதிகளிற் சொல்லு கின்றது.

வினா: ஆகாசத்திற்கும் இந்தக் குணங்களிருக்கிறபடியால் அதுவே பிரமமென்று சொல்லலாமோவென்னில்,

விடை: ஆகாசமானது நான்கு பூதங்களிலும் நிறைந்து சர்வ வியாபகமாய் நிரவயமாயிருந்தாலும் சிருட்டிகாலத் துண்டாகிப் பிரளயகாலத்தி லழிந்துபோவதினால் காலபரிச்சேதம்வரும்

வினா: காலமே பிரமமென்று சொல்லலாமோவென்னில்,

விடை: காலமானது ஏக வியாபகமாய் நிரவயமாய் எந்தத்தேசத்திலும் வியாபித்திருந்தாலும் தேசாசாரங்களால் காலக் கிரியைகளும் அதனாலுண்டாகும் பொருள்களு மாறியழிவு வருகிறபடியால் காலத்திற்குந் தேசபரிச்சேதம் வரும்.

வினா: தேசமே பிரமமென்று சொல்லலாமோவென்னில்,

விடை: தேசமானது எங்கும் வியாபித்திருந்தாலும் ஒரு தேசத்திலுள்ள வஸ்து ஒரு தேசத்தி லில்லாமையினால் தேசத்திற்கு வஸ்துபரிச்சேதம் வரும்.

வினா: வஸ்துவே பிரமமென்று சொல்லலாமோவென்னில்,

விடை: வஸ்துவானது வியாபகமின்றிக் கண்டமாய பரிச்சின்னமாய் அனுத்தியமாயிருப்பதினால் வஸ்து பரிச்சேதமும் வரும், ஆகையால் காலத்தினால் ஆகாசத்திற்கும் தேசத்தினாற் காலத்திற்கும் வஸ்துவினால் தேசத்திற்கும் அழிவு வருகிறபடியால் இதுகள் பிரம சொரூபமாக மாட்டாது.

வினா: ஆனால் பிரமசொரூப மெவ்வகைப்பட்ட தென்னில்,

விடை: தேகேந்தி கரணங்களும் அவற்றின் றொழில்களுமின்றி காலதேசவஸ்து பரிச்சேத ரகிதமாய் அகண்ட பரிபூரணமாய் அபரிச்சின்னமாய் சின்மாத்திரமா யிருக்கின்ற அறிவு வியாபகமே பிரம சொரூபம்.

வினா: பிரமத்திற்குத் திரிவித பரிச்சேதமுமில்லையென்பதேதெனில்

விடை: எந்தக் காலத்திலும் எந்தத் தேசத்திலும் எந்த வஸ்துவிலும் உள்ளும் புறமும் எள்ளிட விடமின்றிச் சர்வ வியா

பகமாய் அறிவறியாமையற்று செக சித்திர படம்போலும் பர்வதம் போலு மசைவற்று நிஸ்மரணமாய் இருக்கிறபடியால் திரிவித பரிச்சேதமுமில்லை என்பதே துணிவு, இதற்குதாரணம் (மெய் மொழி) பொன்னைத்தான் கண்ட பேர்கள் பணியெனப் புகலார் போல, மன்னித்தா னுடன்ம யக்கு மாயதத் துவங்க ளாய்ந்தே, யுன்னைத்தா னறிய வின்ப வுருவுசை தன்ய மாகுந், தன்னைத்தான் கண்ட வர்க்குத் தானென்ன வேறு முண்டோ என்றும், (மூலசித்தி) என்றுமெக் காலமெங்கு மியாருரு மிறைவ நீயே, யின்றிமற் றொன்று மின்றி யிருந்தவா றிருக்க வெங்கன், பின்றைமற் றுள வாய்ப் பேணி யிதமிகப் பேய்த்தே ரேறிச், சென்றிடச் செய்த தேயவ் விச்சையென் செப்பி டாயே என்றும், (மகாவாக்கியம்) இக்குணங்க ளுடையபரப் பிரமமே நாமனே மெவ்வாறென்னி, னெக்கக்க ளுதியெனச் சனிப்புமரிப் பின்மையினு னிதய மானேக், தொக்குடம்பு போலமலத் தின்றபிக்க தின்மையினாற் சுத்த மானே, முட்காணம் போனசிக்கு மறிவுபெறு மையிற்புத்த முடைத்து நாமே என்றும், அகங்கார விருத்தியென்ப மந்தஉலா மையின்முத்த மானே மிந்தச், சகம்போல விளக்குமிந்திர சால மிலா திருக்கையினாற் சதய மானேஞ், சுகங்காணிற் றன்னையலாற் சுகமில்லையென் றேபரமா னந்த மானே, மிருங்கால தேசவஸ்து வெனப்பிரியா வானந்த வேட காமே என்றும், (தத்துவப்பிரகா சம்) முன்னைனற் சுருதியோதி முடிவுறற் கரிய தாக, வின்னமத் தேவர்மூவ ரெய்துதற் கிடரே பேவத், தன்னையிப் படியே காணத் தானளித் தெனக்கோர் வார்த்தை, சொன்னநற் சொரூபா னந்த சோதியைத் தொழுதல் செய்வாம் என்றுங் கூறப்பட்டிருப்பதால் இதுவே பிரமாணசித்தம்.

வினு: ஆத்மா விகாரமின்றி நிர்விகாரியாயிருக்கத் தேகேந்திரியாதிகள் தொழிற்படுவதாலல் அதுகளுமோர் வஸ்துவென்று துவிதவாதிகள் சங்கிப்பார்களேயென்னில்,

விடை: காந்தக்கல்லானது அசைவற்றிருக்க அச்சன்னிதான பலத்தினல் சடமான வூசி சேஷ்டித்து அக்காந்தத்தைப் பார்த்துப் பிடிப்பதுபோலும், சூரிய னிச்சையின்றியிருக்க அச்

சன்னிதான பலத்தினால் சடமான சூரியகாந்தக் கல்லி லக்கினி செனித்து அதனால் பாகாதிகிரியைகள் நடப்பதுபோலும், ஆத்மப் பிரகாசத்தினாற் பிரதிபலித்த சாயையானது விருத்தி ரூபமாய் சாக்கிர சொப்பனங்களிலுள்ள விடயங்களை இந்திரியாதி வழிகளா லறிந்து விவகரிக்கின்றது, சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளில் விருத்தி யின்மையால் ஒரு அறிதலும் விவகாரங்களுமில்லை, ஆத்ம சன்னி தான பலத்தாற் றொழிற்பட்டதன்றி யிந்திரியாதிகளுடையதல்ல.

இதற்குதாரணம் (சசிவன்னபோதம்) கடக்குஞ்ச ரம் பண்ணி யுண்ணின்றொ ருத்தன்கை பாதகன்னங் கண்மெய்போ லியக்குங், கிடக்கும் நடத்தா விடத்தில் விடம்புங் கிடக்கும் கிடக் கும் மொருத்தன், நடத்தா விடத்தே நிழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை கையா னிமிர்க்கும், முடக்கும் மிவன்செய்யு மெல்லாந் தொருற்பா லதாமிந்த வுடலஞ்செய் தொழிலுஞ், சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே என்றும், (கைவல்ய நவநீதம்) செய்கையுஞ் செய்விக்கையு மற்றிருக்குங் காந்தச் சிலைமலைமுன் னிரும்புகள் சேட்டிக்கு மாபோற், செய்கையுஞ் செய்விக்கையு மற்றிருக்கு மென்முன் செடமான வுலகமெல்லாஞ் சேட்டை செய்யு, மெய்கலந்த விந்திரிய விகாரரூப விவகார விருத் திக்கும் விருத்தி தானாய், மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ் சாட்சியே நான்வெயில்போ லென்றுரைத்த வனேவிபும கர்த்தன் என்றுங் கூறியிருப்பதினால் இதுவே பிரமாணசித்தம்.

வினா: இந்திரியாதிகள் தொழிற்படாது சடமாயிருந்தாலுந் துவிதமேயன்றி அத்துவிதமல்லவென்று சொல்லுவார்க ளென்னில்,

விடை: தொண்ணூற்றாறு தத்துவமென்பது சகல மதத்திற்கும் பொதுவென்றும், சைவர்களுக்கு (36) வேதாந்திக்கு (28) மாயாவாதிக்கு (25) வைணவர்களுக்கு (24) தத்துவங்க ளென்றும் பின்னும் பதினேழு தத்துவமென்றும் பத்தொன்பது தத்துவமென்றுஞ் சொல்வதெல்லாம் சொல்மாத்திரமேயன்றிப் பஞ்சதன்மாத்திரையைத் தவிரக் காலத்திரயத்திலுமில்லை எப்படி யென்றால், சத்தமென்றறிகிறபோது சத்தமும் சத்தமென்றறிந்த

வறிவுமாத்திரமேயன்றிச் சமானவாய்வு சுரோத்திரேந்திரியம் வாக்கிந்திரியம் வசனாதிவிடயங்களுமில்லை, பரிசமென் றறிகிறபோது பரிசமும் பரிசமென்றறிந்த வறிவுமாத்திரமன்றி மனம் வியானவாய்வு தொக்கிந்திரியம் பாணீந்திரியம் தானாதிவிடயங்களுமில்லை, ரூபமென்றறிகிறபோது ரூபமும் ரூபமென்றறிந்த வறிவுமாத்திரமன்றி புத்தி உதானவாய்வு நேத்திரேந்திரியம் பாதேந்திரியம் கமனாதி விடயங்களுமில்லை ரசமென்றறிகிறபோது ரசமும் ரசமென்றறிந்த வறிவுமாத்திரமன்றிச் சித்தம் அபானவாய்வு சிங்குவேந்திரியம் உபஸ்தேந்திரியம் ஆனந்தவிடயங்களுமில்லை, கந்தமென்றறிகிறபோது கந்தமும் கந்தமென்றறிந்த வறிவுமாத்திரமன்றி அகங்காரம் பிராணவாய்வு கிராணேந்திரியம் குதேந்திரியம் மலவிசர்க்காதி விடயங்களுமில்லை, இந்தப்படி தன்மாத்திரைகளைத் தவிர வேறே தத்துவங்களில்லாமையாலும் தன்மாத்திரைகளைப் பிரத்தியேகம், பிரத்தியேகமாய்ப் பிரித்துப்பார்க்க அதுகளுந் தனியே லொன்றைவிட் டொன்றில்லாமையினாலும் ஐந்துமொன்றாகவே இருப்பதினாலும் இதுகளுக்குக் காரணமான விட்சேபசத்தியும் விவேகித்தவிடத்தி லில்லாதிருப்பதினாலும் அந்தவாவரணமும் லொன்றுந்தெரியவில்லை யென்றறிந்த வறிவுமாத்திரமாகி அறியேனென்ற அஞ்ஞானம் நசித்துவிட்டது, பின்னுந் தனக்குள்ளே சகல தத்துவங்களுந் தோன்றி வளர்ந்து ஒடுங்குவதென்று கண்டவறிவே மகாகாரணமான மூலப்பிரகிருதி அதுவுஞ் சொல்மாத்திரமேயன்றி ஒருபொருளல்ல.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: தன்னிடத்தொன்று உண்டானாலல்லவோ இருக்க வேண்டும், இருந்தாலல்லவோ லயிக்கவேண்டும், அப்படியுண்டாகவுமில்லை, வளரவுமில்லை லயிக்கவுமில்லை யென்றறிந்த வறிவு மாத்திரமாய் இருப்பதே மூலப் பிரகிருதி ரகிதமான பிரமசொரூபம்.

இதற்குதாரணம்: (தத்துவாத்தினகாம்) தத்துவம் பலவெனச் சாற்றுவார்சிலர், பித்தர்களெனுமிடம் பேசவேண்டுமோ, வத்துவின் வடிவ லகன்றி நின்றபின், னெத்தனை தத்துவ மின்ன

மின்னமே என்றும், இந்திரிய மிருபதோ டிரி ரண்டெனத், தந்திர மோதுவர் சார்ந்த மேலவர், இந்திரியம் பலவென விசைத்த பேரெலாம், வந்தது மலினமா மனோவி காரமே என்றும், (வேறு) கோடி தத்துவ மென்னினுங் கோதிலா, நீடு தற்பர நின்றது மற் றவை, யோட சித்துசித் தாகிடு முண்மையிற், பீடு தப்பல பேசல் பிதற்றலே என்றும், (போதாமிர்தம்) பன்னுவர் பலபல தத்து வங்களை, மன்னிய பரமுண ராத மாந்தர்க, டன்னிலே தனையுணர் கின்ற போதினி, லன்னிய மிருமெவன வறைய லாவதே என்றும், கோனுமாத் திரைநுரை குமிழி கொள்ளைநீர், வேலையிற் பிறிதென விளம்ப லாவதோ, சாலுதத் துவம்பல சாற்று மாயினு, மூலமுற் சிவமதே முடிவி னுள்ளதே என்றும், (சிவப்பிரகாசதரிசனம்) ஒன்ற தென்றிட லரவது மொன்றற, நின்ற தத்துவ னின்மல போதமே, பின்றை யொன்றுள தென்றல் பெரும்பிழை என்று வேத மியம்பிய தல்லவோ என்றும், (முதுமொழி) தத்து வத்தை யுணருந் தலைவரை, யொத்த தம்மி லொருவனென் றுள்குவார், நித்த னிற்குண னின்மல னென்றுளா, ரத்த னுரு வமர்கர கெய்து வார் என்றும், (சமயசூடாமணி) வடம்படக் கோத்த மணிநுழை நூல்போன் மன்னுயி ராக்கைகட் கெல்லா, மிடம்படக் கோத்து நின்றதங் கொன்றே யெனுமிட மேழைகாள் பாரிற், கடம்பல பேதப் பட்டமாத் திரமே கடத்தினு ளாகாசம் போலு, முடம்பினி லொளியைப் பார்த்தபோ தெல்லா மொருவனே யன்றிவே றுளதோ என்றும், (சொரூபசாரம்) பூதாதி யைந்தும் பொறி புலன்க ளெல்லாஞ்சித், தேதாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித்— தோதரிய, கற்பனையுஞ் சித்தனைத்துங் காண்பானுங் காட்சி யுஞ்சித், தற்பமும்வே றில்லாமை யால் என்றும், பார்த்த திசை யெல்லாம் பரிபூ ரணசொரூபந், தீர்த்த மெல்லா மானந்த சிற்சொரூபங்—கீர்த்திக்குந், தோத்திரங்க ளெல்லாஞ் சுகசொரூப நம்மையலால், வேற்றுருவ மேதாகு மே. சிற்சொரூபந் தானே செக சொரூப மானவெலாந், தற்சொரூப சாரமாய்ச் சாற்றவே— பொற்சொரூப, மச்சுருவம் போல வதுவதுவாய்த் தோற்றுமொரு, சொச்சொரூபந் தானே துணை என்றும், (வாசிட்டம்) உவரிநீர் போனுலகெல் லாமொன்றுன வுணர்மாத் திரமதுதா னுற்ற புந்தி, கவர்வுறுத லாலசையு நிறைநீர்தான் கல்லோலத் தாலசையுங் கணக்கே போலச், சிவமுணர்வு மாத்திரமே பிரமமாதி திகழ்

பெயராய்ப் புகல்பொருளைச் செகமென் றெண்ணித், தவமறுபே தையர்காண்ப ரறிவு தானே சற்றசைந்த மாத்திரத்திற் சருக்க முண்டாம் என்றும், பெரும்பெரிய வடிவான பிரமமே யாதலாற் பிறிதொன் றில்லை, வரும்பொருளெல் லாம்பிறிவின் கனவதையா யிருத்தலிவ் வையமெல்லாங், கரும்புயலே யறிவேயாங் கற்பனைவே றில்லையாற் காணப் பட்ட, வரும்பொருள்க டமிறிலவுண் டாத லிறை லறிபொருளா மனைத்து மில்லை என்றும், (அவதூதகீதை-சுலோகம்) சர்மம் சூன்யம் மனஸ்சூன்யம் சத்நாசத்ப வித்யதே, சோபாவாபாவிதம் புரோக்தம் சாஸ்திர சம்மதி பூர்வகம் என்றுங் கூறப்படுகையால் இதுகளே பிரமாணசித்தம்.

வினா: இப்படி துவித வஸ்துவின்றித் தானே தானாயிருக்கிற தன்னிடத்தில் துவித பாவனைகளான விபரீதங்கள் எப்படியுள்ளதாகத் தோன்றியதென்னில்,

விடை: இல்லாதவன் அஞ்ஞானத் தோற்றமான புலன் வழிகளால் காலத்திரயத்திலுமில்லாத சுத்தமித்தையான விபரீத பாவனைகள் இல்லாத கானற்சலம் போலுள்ளதாகத் தோற்றியது.

வினா: உள்ள வஸ்துவில் உள்ளது தோற்றுமேயன்றி இல்லாது தோற்றுதே யென்னில்,

விடை: உள்ள இரும்பில் இது ஆயுதமெனத் தோற்றியது, இல்லாத வாயுதந் தோற்றுமா? உள்ள இரும்புதானே தோற்றினது, உள்ளபொன்னில் இது ஆபரணமெனத் தோற்றியது, இல்லாதவாபரணந் தோற்றுமா? உள்ள பொன்தானே தோற்றினது, உள்ள மண்ணில் இது கடமெனத் தோற்றியது, இல்லாத கடந் தோற்றுமா? உள்ள மண்தானே தோற்றினது, உள்ளமரத்தில் இது கரிபரிகளெனத் தோற்றியது, இல்லாத கரிபரிகள் தோற்றுமா? உள்ள மரந்தானே தோற்றினது, உள்ள சமுத்திரத்தில் இது அலைநுரை குமிழியெனத் தோற்றியது இல்லாத அலை நுரை குமிழி தோற்றுமா? உள்ள சமுத்திரந்தானே தோற்றினது, உள்ள ஆகாசத்தில் இது நீல பீதமெனத் தோற்றியது, இல்லாத நீல பீத வர்ணங்கள் தோற்றுமா? உள்ள ஆகாசமே தோற்றினது, உள்ள கட்டையில் இது கள்ளனெனத் தோற்றியது இல்லாத கள்ளன் தோற்றுவானா? உள்ள கட்டையே தோற்றினது, உள்ள பழுதை

யில் இது பாம்பெனத் தோற்றியது, இல்லாத பாம்பு தோற்றுமா? உள்ள பழுதையே தோற்றினது, இந்தத் திருஷ்டாந்தங்களைப் போல சச்சிதானந்த சொரூபமான தன்னிடத்தில் இது நாமரூபமெனத் தோற்றியது, உள்ள சச்சிதானந்தமே தோற்றினதன்றிக் காலத்திரயத்திலும் நாமரூபந் தோற்றவேயில்லை.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: இருக்கின்றதுசத்து, அந்தச்சத்து தானே நாமரூபமான சித்தாய்த் தோற்றியது, அந்தச் சித்தைக்காட்டிலும் நாமரூபமென்பது காலத்திரயத்திலும் இல்லாமையாலும் சத்தைக் காட்டிலும் சித்தென்பது வேறே யில்லாமையாலும் இரண்டாம் வஸ்துவில்லை, அந்தச் சத்துக்குஞ் சித்துக்கும் இடையேயுள்ள ஆனந்தமான சுகந் தோற்றமாட்டாது.

இதற்குதாரணம்: (வாசிட்டம்) ஆதலினா லீதென்றுஞ் செய்த தல்ல வடுத்துளவிச் சகமில்லை யறிவுமட்டு, மேதகுசங் கற்பமே வேதாவாகு மெய்யாக வறிவன்றி வேறொன் றில்லைச், சேதனமாத் திரத்துதித்த சிருட்டியந்தச் சேதனமே வடிவென்று செப்பு வாரு, மோதியசெய் வோன்பொசிப் பொனிரண்டுமல்ல வுறுபவர்க்கீர் பிரமமே யுள்ள வெல்லாம் என்றும், பொருகடலிற் றிரைமுதலாய்ப் பிறந்தவெல்லாம் புனலாகி விளங்காமற் புழுதி யாமோ, யொருபொருளாம் பிரமமாத் திரமேயல்லா லுபயமெனுங் கற்பனைப் பே றொன்று மில்லை, யெரியிடத்திற் சூடுமாத் திரமேயல்லா லிரண் டுண்டோ வவ்வகைபோ லென்று மொன்றாஞ், சரியைகிரி யாயோக பதத்தின்முத்தி சாதனங்க ணிறைந்தவர்க்கே சாற்றல் வேண்டும் என்றும், (அத்துவிதவுண்மை) தங்க மொன்றே பணிதிகளிற் சாற் றும் விதங்கள் வெவ்வேறு, தங்க விளக்க ணுமன்று தங்கத் தவிர வேறன்று, தங்க மழியாப் பணியழியிற் சாற்று மிந்தத் தகைமைபோ, லெங்கு நிறைசச் சிதானந்த மிலங்கு மிந்த வுலகமே என்றும், தங்க மொன்றே பணங்களினி சாற்றும் விதமாய் விளங்கு கலி, னங்க முதலாஞ் சகங்களா யறிவேவிளங்கு மயலில்லை, இங் கங் கென்றே பங்கொன்று மில்லையகண்ட வறிவொன்றே, துங்க வறிவுந் தோன்றளவுந் தோன்றநாளு விதரூபம் என்றும், (கைவல்ய நவநீதம்) கானனீர் கிளிஞ்சல் வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகர்க ளூர், வானமை கயிற்றிற் பாம்பு மலடிசேய் முயலின் கோடு, பீனமாக்

தறிபு மானிற் பிரபஞ்ச மெல்லாம் பொய்யே, ஞானமெய் மகனே யுன்னை நம்மாணை மறந்திடாயே என்றும் பிரமாணங்களிருப்பதினால் காலத்திரயத்தினும் மாயை தோற்ற மாட்டாதென்பதே துணிவு.

வினா: மித்தையான நாமரூபங்கள் காலத்திரயத்திலுமில்லாத அகண்ட சச்சிதானந்த சொரூப மாத்திரமாயிருக்க, இந்தச் சனனமரண முதலான தாபத்திரயங்களும் சீவேசுரபேதங்களும் பந்தமோக்ஷங்களுமுள்ளதாகத் தோற்றியதெப்படியெனில்,

விடை: ஆத்துமாவே தேகேந்திரியாதிகளென்றும், தேகேந்திரியாதிகளே ஆத்மாவென்றும் விவர்த்தமாகக் கண்டதேயஞ்ஞானம், அவ்வஞ்ஞானத்தினால் ஆத்துமாவாகி தன்னை அசத்தாகிய நாமரூபங்களாய்க் கண்டபோதே அத்துவிதம் மறைந்து துவிதபாவந் தோன்றியது.

வினா: அதெப்படியெனில்,

விடை: மேகமசைவாயோடச் சந்திரனோடுவது போலும், சலமசைய நிச்சலமான சந்திரனசைவதுபோலும், ஓடமேறிப் போகிறவனுக்குக் கரையினிடத் தசைவற்றிருக்குமரம் ஓடிவருதல் போலும், பித்தமேறிய கட்சுழலினால் சுழலாத வீடுவாசல் சுழல்வதுபோலும், கொள்ளிக்கட்டை சுழற்றினால் சூரியன் வட்டமாய்த் தோற்றுவதுபோலும், காற்றாடி கயிறாயிருந்தும் சக்கரமாய்த் தோற்றுவதுபோலும், கானலாற்றோடச் சலமோடுவதுபோலும், கண்ணாடியினது ரசாரோபத்தினால் சலமிருக்குமிடஞ் சலமின்மையாகவும், சலமின்றியவிடஞ் சலமுள்ளதாகவுந் தோற்றுகிறதுபோலும், ரசக்கண்ணாடிக்கெதிரிருந்த வீடுவாசல்கள் பிற்புறந் தோற்றுவது போலும், அஞ்ஞானத்தினால் நாமரூபமான துவிதபாவந்தோற்றியது.

இதற்குதாரணம் (அபரோட்சாத்மானுபவ தீபிகை)
ஆன்மா வைத்தான் தேகமென்று மறிந்தார் பொன்னைப் பணியென்றார், மானநிசமுண் டாய்த் தானே மண்ணைக் குடவாய் நிச்சயித்தா, ரான தந்தைப் படமென்றே யறிநிச் சயித்தா ரதுபோலு,

மான மூட மதனாலே யாமாத் தேக மெனவறிந்தார் என்றும், அறியு மணியை நெருப்பென்று மறிந்தார் போல மூகிலோடச், செறிசந் திரன்று னேடுதல்போல் செலமே யசையச் சந்திரன்று, னறிய வசையு தென்றற்போ றஞ்ஞானத்தா லான்மாவைப், பிறியா தேக மாயறிந்தார் பின்ன மான வவித்தையினால் என்றும், அவித்தையி னாலே யான்மா விடத்தினிற் றேகமென்று, நவிற்றிய வத்தி யாச நாமமுண்டாயிற் றென்றே, யவித்தைபோய் விவேகந் தன்னா லறியவே சீவான்மாவுந், தவித்திடாப் பரமான் மாவு மைக்கியந் தாவ ரங்கள் என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதினாலும், இப்போதும் ஞானதிருஷ்டியாய்ப் பார்த்தவிடத்தில் பார்க்கின்றவன், பார்க் கிறது, பார்க்கும் பொருளாகிய மூன்றும் பஞ்சப்புலன்களோ டொழிந்து ஆதித்தப் பிரகாசத்தினுள் தீபப்பிரகாச மடங்கினது போலும், சூரியப் பிரகாசத்தினுள் பூதவிருளடங்கினதுபோலும், அறிவாகிய பெருங்கண்ணை மறைத்த ஆணவப்படலம்நீங்கும். அப்போது நாமரூபாதமகமான சகல தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களுந் தனக்குள்ளொடுங்கித் தானே தானா யெதிர்த்து விளங்கும்.

இதற்குதாரணம்: (அபரோட்சாத்மானுபவ தீபிகை) பார்க்கிறவன் பார்க்கிறது பார்க்கப் படுகிறது, மேற்கு மிவைமூன்று மெவ்விடத்தி லில்லையோ, பார்க்கு மவிடத்தே திட்டிதான் பண்ணுவதீ தார்க்குஞ் சமதிட்டி யாம் என்றிருப்பதினால் இதுவே பிரமாணம்.

வினா: சகல பிராரத்த போகங்களிருக்குமென்றும் ஞானம் வந் தாலும் பொசித்துத்தான் றொலைக்கவேண்டு மென்றும், சகல சுருதிஸ்மிருதிகளுஞ் சொல்லுவதன்றி நமக்கு மனுபவமா யிருக்க வஸ்துத் துவயமில்லையென்று சொல்லுவதெப்படி யெனில்,

விடை: பிராரத்தபோகம் அஞ்ஞான திருஷ்டியினால் அப்பியாச காலத்திலுண்டு, தத்துவ ஞான வுதயத்திலில்லையென்றும், அப்பியாசிக்கே பிராரத்தமன்றி ஆரூடனுக் கில்லையென்றுஞ் சுருதி ஸ்மிருதிகள் சொல்லுகின்றது, நமது அனுபவமும் அப்படியே யாம்.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: விழித்தவனுக்குச் சொப்பன மசத்தானதுபோல யதார்த்த ஞானத்தில் தேகாதிக ளசத்தாய்ப்போகிறபடியால் ஆரூட னுக்குப் பிராரத்தமில்லை, அவனுக்கு அதீதமாகிய பிரமப் பிரம காசமொன்றுமே யேகமாய் விளங்கும். ஆதலால் அந்தச் சொரூபமே நீயானுயென்பதிற் சந்தேக விபரீதங்களின்றி அத் துவித சின்மாத்திரமாயிருப்பாயாக.

இதற்குதாரணம்: (அபரோட்சாத்மானுபவதீபிகை) ஞானம் வந் தானுந் தானே நவில்பிரா ரத்து வத்தைத், தானது பொசித் துத் தீர வேண்டுமென் கின்ற சாஸ்திரந், தானுமப் பியாசிக் கன் றித் தத்துவ ஞானிக் கில்லை, யானதத் துவக்கி யான வுதயத்தே பிராரத் தங்கள் என்றும், உதயத்தே பிராரத் தம்மென் றொன் றில்லை தேகந் தானு, மதேயசத் தாகை யானு மதெப்படி யென்னிற் றன்கே, ளுதயத்தே விழித்த வர்க்குச் சொப்பன மசத்தா னற்போ, லுதயத்தே பிராரத் தங்க ளொன்றுமான் மாவுக் கில்லை என்றும், இல்லையேற் சென்ம கன்ம மில்லையோ வென்று லான்மா, வல்லையே சென்ம ரகித ராகையாற் சென்மாந் தத்தின், வல்லமை பிராரத் தத்தால் வருகின்ற சென்ம மும்பொய், யெல்லையிற் றேகஞ் சென்ம மாச்சுதே யென்றூற் றேகம் என்றும், தேகமு முயற்கொம் பைப்போற் றோர்ந்திடி லில்லை கண்டா, யேகமா மாத்து மாவி னிடத்திற்சொப் பனதே கங்க, ளாகவெப் படியா ரோப மாச்சுதோ வதுபோற் போமால், தேகமு மாத்து மாவிற் றேறிலா ரோப மாகும் என்றும், (வாசிட்டம்) அந்தமற் றொன்றாய் விகற்பமற் றறிவா யழிவிலாப் பழம்பொரு ளிருக்கப், பந்தமுற் றவரார் முத்தி பெற் றவரார் பாவனை விகற்பமே யனைத்துஞ், சிந்தனை விரிவு பந்தமா மதனைத் திர்ந்திடன் முத்தியா மனத்தின், றொந்தலீ லையி னற் றாரமா மணித்துந் தூரமு மண்ணிதாய்த் தோற்றும் என்றும் இவையெனு மனைத்துஞ் சிற்கனமாகி யிறப்பிலாய் பிரமமே யென்று, நவையறு மனமாங் கற்பனை யில்லை நாசமும் பிறவியு மென்னு, மவையெலாம்புவன மூன்றினு மில்லை யறுவகை விகாரமு மில்லைக், கவையறு சமமாங் குறிபெறு மறிவு மாத்திரங் காணின்

றுளதால் என்றும், (அத்துவிதவுண்மை) இல்லா மாயை தங்கணிலே யாருமிற்க வம்மம்ம, பொல்லாப் பிறப்பிற் பட்டதுமாய்ப் பொக்க மிகவுந் தவிர்ந்ததுமாய், நல்லா ரிணக்கஞ் சேர்ந்ததுமாய் ஞான விசார முதித்ததுமா, யெல்லா மாம்வீ டடைந்ததுமா யார்க்குங் காட்டி மறைந்திடுமே என்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றதால் இப்படி தானுய் விளங்கிய நிலையிற் கிஞ்சித்தேனும் சம்பாவனை நேரிடு மானுல் அவ்வசம்பாவனையானது குருவினுலுஞ் சாஸ்திரங்களி னுலுந் தீரமாட்டாது, இந்த அசம்பாவனையுள்ளவனை சுவானு பவத்திற் சந்தேகம் பிறந்து தீர்க்கநிலை கொள்ளாமல் தவறுகை யினுல் ஆத்மத் துரோகியென்றும் பிரமத்துரோகியென்றும் சொல்லுவதன்றி இதைப் போக்குதற்கு மேலனுபவமுஞ் சாத்தி ரங்களும் இல்லாமையினுல் இந்தத் துரோகமொன்றினுலும் நீங்க மாட்டாதென்று நான்கு உபநிஷத்துக்கள் சொல்லுகின்றது.

இதற்கு உபநிஷத் பிரமாணம் (சுலோகம்) சத்தியம் சத்யம்பு னஸ்சத்தியம் சம்சயா சம்சயா கெதிஞஸ்தி அதோ அதோ சம்ச யோகதீ தேவனித்ரா நாஸ்தி நாஸ்தி, பவோற்பவ வாக்கியோ சம்சயாகதீ நாஸ்தி நாஸ்தி என்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றதால் அசம்பாவனைக்கிடமாகிய இதர சாஸ்திரங்களைப் பார்க்கலாகாது, பார்த்தபோதிலும் தனது யதார்த்தமாகிய சுவானுபவதிருஷ்டி விடாமலிருந்து பூர்வபட்சமாயெண்ணிச் சாவதானமாய்ப் பார்த் தறியவேண்டியது.

இதற்குதாரணம்: (சிவஞான நிலயம்) தன்னெஞ்சந் தனக் குச் சான்றது வாகத் தத்துவ நன்குண ராதே, வன்னெஞ்ச னுகிக் கூடமே புரிவோன் வஞ்சகக் கூற்றினுங் கொடியோன், பன்னுங்கா வலன்றன் றரிசனம் பரிசம் பழுதுறு னிரயவே துவுமாம், புன்னெஞ் சா வலனும் போய்நர கெய்திப் பூமியுள் ளளவுமே ரூனுல் என்றும், ஞானமா மிலிங்கந் தம்முளத் தின்றி ஞானிகள் வேடமே மருவி, யூனதே வளர்த்தங் குண்டிமை துனத்தின் பொருட்டினு விழிதரு கின்ற, வீனமாஞ் சோர, ஞானிக ணிரய மெய்துவா ரெய்தியாங் குழைத்துத், தீனமந்திரியக் கியோனிக டோறுஞ் செனிப்பது மரிப்பது மாவார் என்றும், ஞானசித் திமறை முதற்கலை களியா வையுமு ணர்ந்து மாசற வுரைத்துமா சொடுந்தான், கறையுறும்

விடயக் கருவெனுங் கடலிற் கருத்தருத் தின்விழு மாகி, லறைதரு மவனே கன்மசண் டாள னறிவற விருமையு மிழந்து, பொறியிலி யவனைப் போலும்பா தகரிப் புவியினி லொருவரு மிலையே என்றும், சாதிசண்டாளன் கதிபெருந் தருமம் வழுவலிற் கன்மசண் டாள, ளேதிய வழிக ளொன்றினுங் கதிதா னுற்றிடா னென்ப துண் மையே, நீதியாங் கருமம் விட்டுஞா னத்தே னின்றவர் நிலை பிறந் தவர்போற், றீதுற வொழுகுஞ் சோரமே யென்றூற் றீக்கதி யுறுதலோ திடமே என்றும், (ஞானசாரம்) வேதவா கமங்கண் மிருதிநூல் புராண மிக்கவெக் கலைகளும் பயின்று, போதமே சொல்லிப் போதமங் குணராப் புலையருங் கழுதையு னிகராங், கோதிலா வாரங் குங்குமம் பளிதங் குலவிய புழுகடை பொதிதா, னேதமே சுமந்த கழுதையிங் கிவனி னேற்றமாம் வஞ்சமின் மையி னால் என்றும், கீழுறு கரும மேவிய பதத்தோன் கிளர்தவ வேள்வி யாங் கடையின், வாழியங் குயர்தோ னெனமறை வழுத்து மற்றவ னப்பத மழியி, ளூழிய நரக மலதிலை யெனுமா லதிவன்னுச் சிரம முற் றழிந்தோன், சூழுறும் பதித னுய்விலனவன்பேர் சொல்லி னும் பஞ்சபா தகமே என்றும், (மெய்மொழி) கொலைமுத லைம்பா தகமுங்கோ தறவே தமையுணர்ந் தோர்க்குண்டங் கென்னிற், சலமறு சேத னவடிவைச் சடமாய்ப் பார்க்கலிற் கொலைதன் மயக்கம், மலைமன மாதி களெனதென் றிடல்கள் ளலவைசெய் தேனென்றல் பொய்யாம், நிலையிலு டுறு மின்பமென் வைம்பா தகமுணர்ந் தோர்நித்தர் சுத்தர் என்றும், (அமிர்தசாரம்)யோகத்தி னுண்மை யுணர்வன்றி யூன்பொருட்டா, லேகத்தி னின்றே மெனவியம்பி-மோகம், மனத்தவல மாற்றாத வல்வேடர் தம்மை, நினைத்தவருங் காணார் நெறி என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதால் அசம் பாவனை, சம்சயபாவனை, விபரீத பாவனைகளற்றுத் தானே தானுய் சுயம்பிரகாசமாய் சொற்சொரூபமாய் நின்மலமாய் நித்திய திருப்தி யடைந்து அந்தர்முக நிஷ்டையான சுகசமாதியுடையவர்களே சதாநிஷ்டர்களாய் விளங்குகின்றவர்கள். இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

ஐந்தாவது உபசாந்திப் பிரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆறுவது

நிருவாணப் பிரகரணம்.

அவதாரிகை

முற்பிரகரணங்கள் ஐந்தினாலுஞ் சர்வமுக்தானைப் விளங்குமுபசமனம் பெற்றுச் சீவன்முத்தி சாட்சாத்கார துரியானுபவனிலைத்துள்ள சீஷனுக்குமேல் அசிபதலட்சியார்த்தமான அகண்டானந்த துரியாதீத சுவானுபூதி மாத்திரமாய் ரமித்திருக்கும் விதேகமுத்தி மனுபவஞ் சித்திக்கும் பொருட்டு நிருவாணப் பிரகரணங் கூறுகின்றார்.

கவி

உள்ளூறு சைவம் பாசு பதங்காளா முகத்தி னோடு
விள்ளுமா விரதம் வாமம் வைரமீ வையா றுகுந்
தள்ளுமப் புறத்து லோகா யுதன்சமன் புத்த னுகு
மள்ளுமீ மாமி சன்றுன் வைணவன் மாயா வாதி.

வாதமீ ராறி னுள்ள மதங்களின் வகுத்த நூலா
லோதுநிற் பிராந்தி யல்லா லுனப்பிராந் தியைத்தான் நீர்க்கா
தேதினாற் பிராந்தி தானுந் தெளிவிக்கு நூலே தென்னி
லாதியாம் வேதாந் தத்தின் விசாரத்தா லறிவர் தானே.

இதன்பொருள்.

வினா: சமய வுண்மையில் நிலைத்துள்ள சமயிகளுக்கு முத்தியின்றோவென்னில்,

விடை: சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம், மகாவிரதம், வாமம், வைரம் இவ்வாறும் அகச்சமயமென்றும், லோகாயுதம், மீமாம்சம், பௌத்தம், சமணம், பாஞ்சராத்திரம், மாயாவாதம் இவ்வாறும் புறச்சமயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுள் உட்சமயத்தில் சைவமானது பேரறிவாகிய சிவனறிவிக்கச் சீவனறிவானென்றும் ஆண்டவனு மடிமையாயிருக்கவேண்டுமென்றுஞ் சொல்லும், பாசுபதமானது பரமாணு வுபாதானமாய் நின்று அதன்

புணர்ச்சியே காரணமாய் உலகம் பண்ணப்பட்டதென்றும் இறை நிமித்த காரணமாய் நிற்குமென்றும், உயிர்களெல்லாம் மலங்களாற் பிணிப்புண்டு கிடக்குமென்றுஞ் சொல்லுவதன்றி ஆகமத்தின் முறையே ஆவாகனம் பண்ணியருச்சித்து பிணிப்பாகிய பாச மறுத்து அணுவாகிய சீவன் சிவனாகிய பதியைக் கூடுமென்றுஞ் சொல்லும், காளாமுகம்: மகாவிரதமாகிய விரண்டும் அத்தியந்தஞ் சடை முதலான அடையாளங்கொண்டு பத்தியோடுஞ் சிவனை வழிபட்டருச்சித்து நியமங் குலையாதிருந்தால் வினையுடல் விடும் போது சிவலோகத்தை யடையலாம் அதுவே மோட்சமென்னுஞ் சொல்லும், வாமமானது: மதுமாமிசங் கொண்டு சத்தியான ஸ்திரீகளைப் பூசித்து அவர்கள் சேடமுட்கொண்டு அந்தப் போதை யானந்தித்திருப்பதே மோட்சமென்று சொல்லும், வைரவமானது: மயானத்திலிருந்து என்புதரித்து சாம்பற்பூசி உபவாசமாயிருந்து மாவைரவமென்னும் ஓமமுண்டாக்கி நரபலி கொடுத்து அந்த நரமாமிசமும் மதுவுங் கபாலத்தில்வைத்து ஓமத்திலாகுதிபண்ணி அம்மதுவும் மாமிசமும் மறுநாள் கொள்வதே பாரணமென்றும் இப்படிசெய்து முடிந்ததே நிருவாண வீடென்றுஞ்சொல்லும், மீமாமிசமானது, பசுபடுத்தியாகம் பண்ணி அந்த யாகபலத்தினால் தேவர்களாய் சுவர்க்கத்திருப்பதே மோட்சமென்றும், வேதாத்தியாயனம் பண்ணுஞ் சத்தமே பிரமமென்றுஞ் சொல்லும், பௌத்தமானது: இந்திரியங்களினறிவே ஞானமென்றும் பூதாகாசமே ஆத்மாவென்றுஞ் சொல்லும், சமணமாவது இந்திரிய நிக்கிரகியாயக் காமத்திற் புகுதாமல் இரவுணவுகளை மறுத்து உடலை யொறுத்துச் சிகைபறித்திருப்பதே பொன்னெயில் வட்டத் தருகருடன் சேர்வதென்றுஞ் சொல்லும், பாஞ்சராத்திரமானது: ஆதிமூலமான விஷ்ணுவே தமது மாயையினால் உலகுயிரெல்லா முண்டு பண்ணினாரென்றும் அந்தமாயையே அவருக்கு வடிவமென்றும் வசுதேவர் முதலான நால்வர்களின் சமராதனத்தாற் சீவர்கள் பௌத்தம்விட்டுப் பரமபதம் பெறுவார்களென்றும் சொல்லும், மாயாவாதமானது: நானென்னும் அகங்காரியே பிரமம், அவருக்கு ஒரு விசாரமுமில்லை, அவர் சன்னிதான விசேடத்தால் மாயை சேடித்துநின்று உலகுயிருண்டு செய்ததென்றும் பந்தமோட்சமில்லை யென்றுஞ் சொல்லும், இந்தப்பன்னிரண்டினுள் பாஷாண்டம், விரோசனம், சாருவாகம், உபாசகம், க்ஷணிகவாதம், அந்த

ராளம், ஆகமம், நிகம், பரம், பிரபாகரம், தார்க்கிகம், பாட்டம், சாங்கியம், யோகம், பதஞ்சலியம், விஸ்வரூபம், பிரசாபத்தியம், காணுபத்தியம், கௌமாரகம், பௌராணிகம், கன்மசாஸ்திரம் என்று சொல்லப்பட்ட அநேக மதங்களுண்டு, அவர்களெல்லாம் தங்கள் தங்கள் மதாபிமானமே மேற்கொண்டு மந்திரவாதப்ரசவாத முதலிய சாஸ்திரங்களைத் தொகுத்து நின்று பிராந்தர்களாயலைந்து போனார்களென்று பஞ்சதசப் பிரகரணத்திற் பிரமாணமிருக்கின்றபடியினால் சமயிகளுக்கு முத்தியில்லை.

வினா: சிவவாதிகளுடனே ஈஸ்வரவாதிகளையும் பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோ வென்னில்,

விடை: சொப்பனத்திற் பிச்சையெடுக்கிறவனிலும் அரசனாயிருக்கிறவனதிகமானாலும் விழித்தபிறகு இரண்டு சொப்பனமும் பொய்யானதுபோல இருவகை வாதிகளும் கற்பிதத்தில் தாரதன்மியமாயிருந்தாலும் ஞானம் வந்தவனைக்குறித்து இருவகை வாதிகளும் பிராந்தர்களென்றே சொல்லவேண்டும்.

வினா: இப்படி வேதாந்த விசாரத்தினால் வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணுவதானால் அந்த வாதிகளுக்கெல்லாம் விரோதமல்லவோ வென்னில்,

விடை: ஒன்றே பொருளென்ற வேதாந்தத்திற்கும் அதைத்தானே குருடர் யானை கண்டதுபோற் கண்டிருக்கின்ற மதவாதிகளுக்கும் சற்றும் விரோதமில்லை.

வினா: ஒன்றே பொருளென்னும் வேதாந்தத்திற்கும் மற்றுள்ள மதங்களெல்லா மாயாமயமென்பதற்குப் பிரமாணமுண்டோ வென்னில்,

விடை: முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துமே பிரமாணமென்று பஞ்சதசப் பிரகரணத்தில்நிரூபித்திருக்கின்றதே பிரமாணசித்தம்.

வினா: விசார ஞானத்தினால் வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணுவதெப்படி யென்னில்,

விடை: ஷட்லிங்க தாத்பரியங்கொண்டு வேதாந்த விசாரம் பண்ணின சிரவணபலத்தினால் வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணவேண்டும்.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: உபக்கிரமம், உபசங்காரமென்றொன்று அப்பியாசம், அபூர்வதைபலம், அர்த்தவாதம், உற்பத்தியென் றறுவகைகளாம்.

வினா: உபக்கிரமமாவதேதென்னில்,

விடை: அகண்ட பரிபூரணசச்சிதானந்த பிரமத்தினிடத்தில் ரச்சுவிற் சர்ப்பந் தோன்றினதுபோல சகல பிரமாண்ட பிண்டங்களாகிய சகத்துண்டாயிற்று, இந்தச் சிருஷ்டிக்கு முன் பிரபஞ்சத் தாமாத்திரமாயிருந்ததென்று பிரதிவாதிக்கப்படுவதே உபக்கிரமம்.

வினா: உபசங்காரமாவதேதென்னில்,

விடை: உற்பத்தியான சகலசெத்தும் அபவாதக்கிரமமாகவொடுங்குகையால் பிரமாண்ட பிண்டங்களென்னும் உபாதியிற் கூடஸ்தருக்கும் பிரமத்திற்குமுள்ள உபாதிகளை யொழித்து ஏகத்துவ ஐக்கியத்தைக் கூறப்படுவதே உபசங்காரம், இவ்விரண்டும் ஓரே லிங்கமாம்.

வினா: அப்பியாசமாவதேதென்னில்,

விடை: பிரத்தியேகான்மாவாகிய நீயே பிரமமென்றென்பது பிரகாரமாகவுபதேசிப்பது, அவ்வுபதேசம் சேதனனைக் கூட்டிச் சொல்வதினாலும் சேதனனுக்கே அத்தொய்த ஆத்துமதத்துவம் போதிப்பதினாலும் அஃதே அப்பியாசம்.

வினா: அபூர்வதை யாவதேதென்னில்,

விடை: அஷ்டப்பிரமாணங்களினுள் உபநிஷத் பிரமாணத்தினாற் பிரரதியேகாத்மலட்சணத்தை யறியப்படுவதன்றி மற்றைப் பிரமாணங்களினால் அறியப்படாதென்பது.

வினா: அஷ்டப் பிரமாணமாவதேதென்னில்,

விடை: பிரத்தியட்சம், அனுமானம், உவமானம், ஆகமம், அருத்தாபத்தி, ஐதிகம், சம்பவம் என்று எட்டுவிதமுண்டு.

வினா: அவற்றுள் பிரத்தியட்சப்பிரமாணமேதென்னில்,

விடை: பிரத்தியட்சத்தில் சந்தேகப் பிரத்தியட்சம், விபரீதப் பிரத்தியட்சம், யதார்த்தப் பிரத்தியட்சம் என்று மூன்று விதமாயிருக்கும், அவற்றில் கடையைக்கண்டு கட்டையோ கள்ள ேனாவென்று சங்கற்பித்தது சந்தேகப் பிரத்தியட்சம், கள்ள னென்றே விகற்பித்தது விபரீதப்பிரத்தியட்சம், கட்டையென் றறிந்தது யதார்த்தப் பிரத்தியட்சமென்று சொல்லப்படும்.

வினா: இவற்றிற் சொரூப வபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: யதார்த்தப் பிரத்தியட்சத்திற் கொரு பிரமாணமும் வேண்டுவதின்று, சந்தேக விபரீதபுத்தி நிவர்த்திக்கே பிர மாணங்கள் வேண்டுவ தாகையால் ஆசிரியர் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்று இருக்குவேத மகாவாக்கியத்தை யுபதேசிக்கச் சீஷனும் அறிவே பிரத்தியட்சத்திற் பிரகாசிக்குமானால் தேகாதி செகத் தெல்லாம் பிரத்தியட்சத்திற் காணப்படுகின்ற தாகையால் நான் தேகமோ அறிவோ யென்றதே சந்தேகப் பிரத்தியட்சம், நான் தேகமென் றுறுதிகொண்டதே விபரீதப் பிரத்தியட்சம், நான் பிரமமென்று நிலைத்ததே யதார்த்தப் பிரத்தியட்சம், இவ்யதார்த் தப் பிரத்தியட்சத்திற்கு வேறு பிரமாணங்கள் வேண்டுவதின்று, சந்தேக விபரீதபுத்தி நிவர்த்திக்கே அனுமானப் பிரமாணமும் விசாரிக்கவேண்டும்.

வினா: அனுமானப் பிரமாணமேதென்னில்,

விடை: அனுமானத்தில் பிரதிக்கினை, ஏது, திருஷ்டாந்தமென மூன்றுவிதமுண்டு, அவற்றில் பர்வதங்களில் அக்கினியுண் டென்பதுவே பிரதிக்கினை, தூமமுள்ளது காரணமென்பதே யேது, மகானசத்தில் அக்கினியுண்டென்பதுவே திருஷ்டாந்தமாம்.

வினா: இவற்றுள் பிரதிக்கினையிற் சொரூபவபிப்பிராய மேதென் னில்,

விடை: பூதங்களானது தடித்து பௌதிக சராசரமானவோர் தேகத்தைக் குறித்து இவ்வுடம்பின்கண்ணறிவாகிய பிரம மிருக்குமென்று நிச்சயிப்பதே பிரதிக்கினை.

விஞ: ஏதுவிற் சொரூப வபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: தேகேந்திரியாதிகளில் அறிவுநின்று பகுத்தறிகின்றது தேகாந்திரியாதிகள் சடமாகையால் அறியச்சக்தியில்லை, தேகேந்திரியாதிகளே அறிவதானால் சுழுத்திமூர்ச்சை சமாதியினிடத்தும் அறியவேண்டுமே அங்ஙனமறியாமையினால் இந்திரியங்களிற் பகுத்தறிவிருப்பது கொண்டு இவ்வறிவுக்காதார மான பிரமமொன்றிருக்குமென்பதே ஏது.

விஞ: திருஷ்டாந்தத்திற் சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: பிரத்தியட்சத்திலெழும்பின புகையைக்கண்டு அப்பிரத்தியட்சமான அக்கினியிருக்குமென்றறிந்ததுபோல தேகேந்திரியாதிகளில் நின்றறியும் அறிவைப் பிரத்தியட்சத்திற்கண்டு யாவராலும் அறியப்படாததாய் அவாங்கமனாதீதமான பிரமமொன்றிருக்கிறதென்றறிவதே முக்கியப் பிரயோசனமென்று சொல்லப்படும். பூத பௌதிக சராசரங்களிலும் அறிவாகிய பிரமமிருக்கின்றதென்றனுமானத்திற் காணப்பட்டதன்றிப் பிரத்தியட்சத்திற் காணப்படவில்லை, அஃதென்ன லட்சணமுடையதாயிருக்குமோ வென்ற புத்தி விருத்தி பரிகரிக்கவேண்டி உவமானப் பிரமாணமும் விசாரிக்கவேண்டும்.

விஞ: உவமானப் பிரமாணமாவதேதென்னில்,

விடை: மரை மிருகமென்று ஒன்றுண்டென்று கேள்விப்பட்டவன் அதை அறியவேண்டிய ஆவலினாலறிந்தபேர்களை வினவ, அவர்களும் ஏகதேச திருஷ்டாந்தமாய் இந்தப் பசுபோலிருக்குமென்பது உவமானப் பிரமாணம்.

விஞ: இதிற் சொரூப வபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: பிரமத்தையறிய விரும்பினவன் பிரமசொரூப மெப்படியிருக்குமென்று பெரியோர்களை வணங்கிக் கேட்க, அவர்கள் அதற்கோர் உவமையினாலும் ஏகதேச திருஷ்டாந்தத்தினாலும் அறிவிக்க வேண்டியதினால் அந்தப் பிரமம் சச்சிதானந்த சொரூப லட்சணமாய் இந்தப் பூதாகாசம்போல வியாபகப்பட்டிருக்குமென்று சொல்ல, ஆகாச லட்சணமென்னவென்று வினவ, ஆகா

சம். நான்கு பூதங்களுக்கும் ஆதாரமாய் தானென்றேடும் பற்று திருக்கையாலும், நான்கு பூதங்கட்கும் ஆகாசத்தைத் தவிர விருப் பிடமின்மையாலும் நான்கு பூதமும் ஆகாசமே யாதாரமாயிருந்தது கொண்டு அந்த ஒரு ஆகாசத்தையே கடாகாசம், மடாகாசம், சலாகாசம், மகாகாசமென்று உபாதி வசத்தாற் கண்டு கூறப் பட்டபோதும் அவ்வாகாசத்திற்கு இந்நான்கு பூதங்களைக்குறித்து வந்த உபாதிகள் சற்றுமின்றி இந்நான்கு பூதங்களையும் கவளீ கரித் ததிக்கிரமித்து அவயவமின்றி நிரவயமாயிருக்குமென்னக் கேட்டு அந்தப் பிரமமும் இவ்விலக்கணமுடையதா யிருக்கு மென்று பரோட்சமா யறிந்ததே அபிப்பிராயம், இவ்விலக்கண முடைய பிரமமானது இருக்குமிடந் தெரிய வரவில்லையே யென்ற புத்தி விருத்தி பரிகரிக்கவேண்டி ஆகமப் பிரமாணமும் விசாரிக்க வேண்டும்.

வினா: ஆகமப் பிரமாணமாவதேதென்னில்,

விடை: சொர்க்கலோகத்தில் அமிர்தமிருக்கின்றதென்றுங் காசி யில் அரிச்சந்திரன் மயானங் காத்த பரண்கால் இன்ன மிருக்கிறதென்றும் ஆகமஞ் சொல்லக் கேட்டு அதில் நிச்சய புத்தி வந்ததே ஆகமப் பிரமாணம்.

வினா: இதிற் சொரூப வபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: ஏகமே வாத்துவிதம் பிரமமென்ற சுருதி வாக்கியமும் மேனியிற் புறத்தினுள்ளின் மேலொடு கீழிற்றிக்கில் வானில் வையகத்திலெங்கும் யானிலா விடமுமில்லை யென்ற ஸ்மிருதி வாக்கியமும் சோதி தானயிருந்தாற் பிரம மதாமென்ற உபநிஷத் வாக்கியமும் பிரமாணமாகச் சொல்ல, சுரோத்திர விடய மாய்க் கேள்வியுற்று தன்னிடத்தில் அந்தச் சச்சிதானந்த சொரூப லட்சண மிருக்கிறதாவென்று விசாரிக்குமளவில் செனமாந்தர கன்மத்தால் இந்தச் சரீரம் இப்போது வந்ததென்றும் இப்போது செய்கிற கன்மத்தினுல் இனிவருங் காலத்திலும் தேவமனுஷ திரியக்காதி ஜென்மங்கள் வருமென்றும் அனுபவமிருப்பதால் சத்தாச்சுது, மேலும் திரிகாலத்தினு முண்டான சரீராதிக ளழி வதும் அவற்றால்வரும் சுகதுக்கமானுவமான ஹானி விருத்தி

லாபாலாபங்களையும் அறிவாயிருந்தறிகின்றதால் சித்தாச்சுது, மேலும் சத்துவேறு சித்துவேறென்று பிரித்துப்பார்க்க விரண் டில்லாமையினா லானந்தமாச்சுது, பின்னும் அறிவானது பற்றற் றிருக்க தேகேந்திரியாதி கரணங்கட்கு மவ்வறிவைத் தவிர விருப் பிட மின்மையாலும் அறிவே யவைகட் காதார பூதமாயிருப்பதி னாலும் இந்தத் தேகேந்திரியாதி கரணங்கட்கும் அவ்வறிவே யாதாரமாயிருந்துகொண்டு அவ்வறிவுதானே கூடஸ்தரென்றுஞ் சிவனென்று மீசுரனென்று முபாதிவசத்தினாற் பின்னமாகக் கண்டம் பரிச்சின்னம்போலுங் காண்பித்தவிடத்திலும் அவ்வறி வாகிய பிரமத்திற்குத் தேகேந்திரியாதி கரண சிவனையுங் கவளீ கரித் ததிக்கிரமித்தும் அவயவமின்றி நிரவயமாயிருப்பதினாலும் முன்பரோட்சமா யறியப்பட்ட சச்சிதானந்த சொரூபத்தைத் தானென்று அபரோட்சமா யறிந்ததே ஆகமப் பிரமாண நிர்ணயம், முற்கூறிய மூன்று பிரமாணங்களினாலும் வஸ்து நிச்சயங்கூடாது, இந்தப்படி எப்போதுஞ் சச்சிதானந்த சுபாவமாயிருக்க முன் பெத்த திசையி லிந்த லட்சணமறியாமற் போனதென்னவென்று வருகிற புத்திவிருத்தி பரிகரிக்கும் பொருட்டு அருத்தாபத்திப் பிரமாணமும் விசாரிக்கவேண்டும்.

வினா: அருத்தாபத்திப் பிரமாணமேதென்னில்,

விடை: திருஷ்ட வருத்தாபத்தியென்றுங் கேள்வி யருத்தாபத்தி யென்று மிரண்டுவிதம், இதில் நித்திய வுபவாசியென்று பேரிட்டிருக்கிற ஒருவனது தேகபீனத்தைக்கண்டு இவ னேகாந்தத்திற் பொசிப்பனென் றறிகிறதே திருஷ்ட வருத்தாபத்தி.

வினா: இதிற் சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: முன்பெத்தத் திசையினுஞ் சச்சிதானந்தமென் றறிந்துந் தன்னைத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்ததே யருத்தா பத்தி, அதற்குச் சகல பிராணிகளும் அனுபவமாக நான் பூர்வ சென்மத்திற் செய்யாநின்ற புண்ணியபலத்தினால் இந்தச் சென் மத்திலும் நல்ல சாதி குல கோத்திர வருண தேக ரூப ஐஸ்வரிய கன்மத்தினால் இனிமேலுந் தேவமனுடராய்ப் பிறப்பனென்றும்

முன்ஜென்மத்திற் கொடுத்து வைக்காத பாவியாகையால், இப் போதுந் தரித்திரனுயிருக்கிறேன். இந்தச் சென்மத்திலும் ஒருவருக்குங் கொடாத தரித்திரனுயிருப்பதனுல் வருஞ் சென்மத்திலும் தரித்திரனுய்ப் பிறப்பேனென்றும், இன்ன வருடம் இன்னமாதம் இன்னதிதி இன்னநட்சத்திர யோக கரண வாரத்திற் பிறந்தேனென்றும் இந்தமட்டும் சவுக்கியத் தையும் அனுபவித்தேன் இனி பொல்லாத கஷ்டம் வரப்போகு தென்றும் அந்தக் கஷ்டத்திற்கு மேலிந்தச் சரீரமில்லாதென்றும், இப்படி திரிகாலங்களினு முண்டான ஆனிவிருத்தி சுகதுக்க லாபாலாப மாஞவமானங்களையும் அறிந்திருக்கிறதினுல் தான் சச்சிதானந்த லட்சணமாயிருந்துந் தெரியவில்லை என்றதே யஞ் ஞானம், அதுவே யஞ்ஞானமானுல் தெரியவில்லையென்ற வறிவு வரக் கணக்கில்லை, ஈதறிவுதானென்ருல் அறியேனென்னு மஞ்ஞா னம் வரக் கணக்கில்லை, ஆகையால் இந்த அருத்தாபத்தியே சுத்த மான தன்னைத் தெரியவொட்டாது மறைத்த தலைமைபெற்ற வஞ்ஞானம் நித்திய வுபவாசியென்பவனுடைய சரீர மிளையாததை கண்டு ரகசியத்திற் பொசிப்பனென் றறிவதுபோல தான் சச்சி தானந்த லட்சணமென்பது தோற்ருதிருந்தாலுந் தன்னனுபவத் தினு லூன்றி விசாரித்தறிந்தால் தானே சச்சிதானந்த சொரூப மாவன், இதுவே திருஷ்டவருத்தாபத்தி, இப்படி சச்சிதானந்த சொரூபமென்பது அனுபவமாயறிந்திருந்தும் முன்போலவே நாம ரூபாதிகள் தோற்றுவதன்றி அந்த லட்சணமிருந்தால் தோற்ருதா வென்று வருகிற புத்தி விருத்தி பரிகரிக்கும் பொருட்டு கேள்வி யருத்தாபத்திப் பிரமாணமும் விசாரிக்கவேண்டும்.

வினு: கேள்வியருத்தாபத்தியாவ தென்னவெனில்,

விடை: ஓர் புருஷன் அடுத்த கிராமத்திலிருக்கும் ஒருவனைக் காணவேண்டிவந்து அவன் மனைவாயினின்று இந்தக் கிரகவாசி யிருக்கிருராவென்று அம்மனையிலுள்ளவர்களை வினவ அவனில்லையென்றுசொன்ன அபாவசத்தங் காதிற்கேட்டும் அவ னிறந்து போகவில்லை அன்னியதானங்களிற் போயிருப்பானென் றறிந்துகொண்டதே கேள்வியருத்தாபத்தி.

வினு: இதிற் சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: நாமரூபாத்மகங்களினு மாத்மாவில்லையென் றறிந்த வறிவு மாத்திர மிச்சமாயிருக்கக் கண்டதே இல்லையென்ற கேள்வி யருத்தாபத்தியின் பிரயோசனமாம், அறிவே வடிவா யிருப்ப தாத்மாவானால் அறிபொருளைக் குறித்தே யறிவென்ற பேரிருக்கிற தாகையால் அறிபொருளாகிய சீவேஸ்வர சகத்தும் அதன்காரணமான மாயையும் அநாதியாயிருக்கவேண்டும், அப்போது அதுகளுக்கு நித்தியதத்துவம் வருமேயென்னும் புத்தி விருத்தி பரிகரிக்கும்பொருட்டு அபாவப்பிரமாணமும் விசாரிக்க வேண்டும்.

வினா: அபாவப்பிரமாணமாவதேதென்னில்,

விடை: பிராகபாவம், பிரத்தொம்சபாவம், அன்னியோன்னிய பாவம், அத்தியந்தபாவம் என நான்குவிதம்.

வினா: இவற்றுள் பிராகபாவமாவதேதென்னில்,

விடை: குலாலன் சக்கரத்திருக்கு மிருத்திகா பிண்டத்தைப் பார்த்து இதில் கடகமில்லை யென்றது பிராகபாவம்.

வினா: இதிற் சொரூப வபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: கடமில்லையென்ற அபாவத்திற்கு அநாதித்துவ மனந்த கற்பங்களாயிருந்தும் நித்தியத்துவஞ் சித்திக்கவில்லை, எப்படியென்றால் குலாலன் சக்கரத்தைச்சுற்றி மிருத்திகாபிண்டத் திற் கைவைத்தபோது முன்னில்லாத கடம் உற்பத்தியாயிற்று, ஆதலால் முன்னில்லையென்ற பாவத்திற் கநாதித்துவமிருந்தும் அனித்தியத்துவஞ் சித்தித்தது, அதுபோல மாயையு மதன்காரிய சீவேசுர சகத்தும் அநாதித்துவமென்று சிறிது சாஸ்திரங்களிலும் கூறப்பட்டிருந்தாலும் விசாரஞானமான விருத்தி ஞானத்தினாற் றகிக்கப்பட்டு அனித்தியமாய்விடு மென்பதே பிராகபாவப் பிரயோசனமாயிற்று, விருத்தியிற் பிரதிபலிக்கும் விருத்திஞானத் தினாற் றகிக்கப்பட்ட மாயையும் அதன் காரியமான சீவேசுர சகத் தும் விருத்திஞான மொழிந்தவிடத்து முன்போலப் பிரத்தியட்ச மாய்த் தோற்றுமே யென்ற புத்திவிருத்தி பரிகரிக்கும்பொருட்டு பிரத்தொம்சாபாவமும் விசாரிக்கவேண்டியது.

வினா: பிரத்தொம்சாபாவமாவதே தென்னில்,

விடை: ஓர் தரித்திரனான யாசகன் ஓர்கடமே ஆசத்தியாய்க் கொண்டு பாவவசத்தினால் மனைகடோறுமிரக்துண்ணுங் காலத்தில் அம்மனைகளிலுள்ள சிறுவர்கள் அஞ்ஞானசிரேஷ்ட வுற்சாகத்தினால் கற்கொண்டெறிய அவ்விரப்பன் கடவாஞ்சையி னால் அக்கல்லெறிகளனைத்தும் தன் சரீரத்திற்றாங்கி மறித்துஞ் சகிக்கமாட்டாமல் அவனுக்கே விரத்திதோன்றி அக்கடத்தை ஓர் கற்பாறையின்மோத அக்கடமுடைந்து சில்லுகளாய்ச் சிதறி விட்டது, பிறகு கடவாஞ்சையினால் அவன் புரண்டு புரண்டழுதா லும் உடைந்த கடம்வரமாட்டாதென்பதே பிரத்தொம்சாபாவம்.

வினா: இச்சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: முன் விசாரஞானத்தாற் றகிக்கப்பட்ட மாயையும் அதன் காரியமான சீவேசுர சகத்தும் மீண்டுங் கற்பகாலத்திலும் உண்டாகமாட்டா தென்றறிவதே யபிப்பிராயம், கடமுடைந்தும் அதன் காரியவுபாதி காண்பதுபோல விருத்திஞானத்தா லழிந்த மாயையும் அதன் காரியமான சீவேசுரசகத்தும் காரணமான பிரம மாத்திரமாய்ப் போகாமல் மாயாகாரியமான சிவேசுரசகத்தொன்று அறிவிற்றோற்றக்கண்டிருப்பதால் அந்தமாயையும் வஸ்துத்துவய மாயிருக்கும், ஆகையால் பிரமத்தில் மாயையுண்டு மாயையிற் பிரமமிருக்குமென்ற புத்திவிருத்தி பரிகரிக்கும் பொருட்டு அன்னி யோன்னியபாவமும் விசாரிக்கவேண்டியது.

வினா: அன்னியோன்னிய பாவமாவதேதென்னில்,

விடை: படத்திற் கடமும் கடத்திற் படமுங் காலத்திரயத்திலு மில்லையென்றறிவதே அன்னியோன்னியபாவம்.

வினா: இதிற் சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: அத்துவிதம், அவிநாசம், உவமானரகிதம், அவாங் மனோ கோசரம், மவுனாதீதம், அத்தியாதிப்பிரியலட்சணம் ஆகிய குணங்களையுடையதே பிரமசொரூபம், துவிதம், திரிசமயம், மன, வாக்கு, கோசரம், அனிர்வசனம் ஆகிய குணங்களையுடையதே மாயாசொரூபம், அம்மாயா சொரூபத்திற் பிரமசொரூபமில்லை,

பிரமசொரூபத்தில் மாயாசொரூபமில்லையென்றறிகிற திடம்வந்ததே யபிப்பிராயம், இதுநாம் ரூபமென்றும் மாயையென்றும் நினைவில் தோற்றுகிறது, அந்தமாயையில்லாவிட்டால், நினைவில் தோற்றமாட்டாது, ஆகையினால் மாயையுமிருக்குமென்று வருகிற புத்திவிருத்தி பரிகரிக்கும் பொருட்டு அத்தியந்தபாவமும் விசாரிக்கவேண்டியது.

வினா: அத்தியந்தபாவமாவதேதென்னில்,

விடை: ஒருபுருஷன் தனது சொப்பனத்தில் தான்சாகவும் தன்னை தகனஞ்செய்யவும் மறுநாள் காடாற்றி அஸ்தியெடுத்துக் கும்பத்தில் அடக்கிக் கங்கையில்விடவுங் கண்டு பிறகு விழித்த சாக்கிரத்தில் மனத்தால்நினைக்க வாக்காற்சொல்லவந்தும் மெய்யாகாமற் பொய்யென்றறிவதே அத்தியந்தபாவம்,

வினா: இதிற்சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: மாயையென்றும் சிவேசுரரென்றும் நாமரூபங்களாய்ச் சொன்னாலும் நினைத்தாலும் சுத்தமித்தையே, எப்படியென்றால் ஆகாசத்தில் தாமரை பூத்ததென்று நினைவில் தோற்றினாலும் அது எப்படியில்லையோ அதுபோல மாயையென்று நினைவில் வந்தாலுங் காலத்திரயத்திலும் இல்லையென்ற திடம் வந்ததே யபிப்பிராயம், மாயையென்பது காலத்திரயத்தினு மில்லாதிருக்கச் சகலதேவிகளுக்கும் நானாவாய் பிரசித்தமாய் உண்டு போலத் தோற்றுகிறதற்குக் காரணமேதென்று வருகிற புத்தி விருத்திபரிகரிக்கும் பொருட்டு ஐதிகப்பிரமாணமும் விசாரிக்க வேண்டியது.

வினா: ஐதிகப்பிரமாணமாவதேதென்னில்,

விடை: ஒருவன் ஒரு ஆலமரத்திலேறி இலையும் விறகும் தனக்குப் போதுமானமட்டும் பறிந்துக்கொண்டு இறங்குஞ்சமயத்தில் வேறொருவன்வந்து யாரடா பைத்தியக்காரா இந்தமரத்தில் மகாயட்சனென்றும் பசாசிருக்கின்றதே இதினிடத்தில் ஒருவருஞ் சேருகிறதில்லையே நீ இதிற்கால்வைத்தேறலாமா வென்ற சத்தங் கேட்டமாத்திரத்தில் மனத்திற் பயமும் சரீரத்தில் நடுக்கமு

முண்டாபொடித்த விறகும் பறித்த விலைகளையுமெறிந்துவிட்டு மரத்திலிருந்திறங்கக் கால்தடுமாறிக் கீழேவிழுந்து மூர்ச்சையானதே ஐதிகப்பிரமாணம்.

வினா: இதிற் சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: மாயையும் மாயாகாரியங்களும் காலத்திரயத்தினு மில்லாத சுத்த மித்தையானாலும் பிரத்தியட்சமாய்க்காணுதையட்ச விஷயம், அன்னியன் சொற்கேட்டமாத்திரத்தில் இருக்கிறதென்று சத்தியபுத்திவந்ததுபோல அந்தமாயாகாரியமான ஜீவேசுரசகத்துக்கள் பிரசித்தமாயுண்டுபோல அசம்பாவனையாகிய பிராந்தி மூலப்பிரமையால் தோற்றுமென் றறிகிறதே யபிப்பிராயம், மாயையென்பதில்லையானால் மாயாகாரியமான நாமரூபசகத்தென்றும் சத்தபரிசரூபரசகந்த கரணமென்றும் அனேகவிபரீதங்கள் தோற்றுகிறதற்கு காரணமேதென்று வருகிற புத்திவிருத்தி பரிகரிக்கும் பொருட்டு சம்பவப்பிரமாணமும் விசாரிக்கவேண்டியது.

வினா: சம்பவப்பிரமாணமாவதேதென்னில்,

விடை: ஆயிரமென்னுங்கணக்கில் ஒன்று இரண்டு அஞ்சுபத்து நூறென்னுங்கணக்கு மிருக்கிறதென்றறிவதே சமப்பிரமாணம்.

வினா: இதிற் சொரூபவபிப்பிராயமேதென்னில்,

விடை: சத்தமென்றறியும்போது அவ்வறிவே சத்தரூபமாயிருக்குமன்றிப் பரிசரூபரசகந்த கரணதேகங்களுமில்லை, பரிசமென்றறியும்போது அவ்வறிவே பரிசரூபமா யிருக்குமன்றிச் சத்தரூபரசகந்த கரண தேகங்களுமில்லை, ரூபமென் றறியும்போது அவ்வறிவே ரூபமாயிருக்குமன்றிச் சத்த பரிச ரச கந்ததேககரணங்களுமில்லை, ரசமென்றறியும்போது அவ்வறிவே ரசரூபமாயிருக்குமன்றிச் சத்த பரிசரூபகந்த கரணதேகங்களுமில்லை, கந்தமென்றறியும்போது அவ்வறிவே கந்தரூபமாயிருக்குமன்றிச் சத்த பரிசரூபரசகரண தேகங்களுமில்லை, ஆகையால் இந்திரியசபளிதமாய் சத்த பரிசரூப ரசகந்தங்களாய்த் தோன்றின வெல்லாம் அவ்

வறிவாகிய பிரமமே யதுவதுவாகத்தோற்றியது, ஆனபடியினால் அறிவாகிய பிரமத்தில் அனேகம்போல அறிவாகிய தனக்கே தோற்றலாம் அன்றியும்தான் சர்வசத்திமானாதலின் அனேகமு மிருக்கலாம் அப்படியிருக்கையால் சர்வாதாரபூதமான நிருபாதிகப் பிரமமே யிருக்கிறதென்றறிகிறதே யபிப்பிராயம் இதுவே யபூர் வதை.

வினா: பலமாவதேதென்னில்,

விடை: இந்தச்சகவஸ்துக்களில் ஒருவஸ்துவையறிந்த மாத்திரத் தில் சகலமுமிப்படியே யிருக்குமென்றறிவதுபோல ஆத்ம ஞானமறிந்தமாத்திரத்தில் சகல பிரமாண்டங்களிலும் தானாய் விளங்கும் பிரமமேநாமென்றும் நாமேஆத்மசொரூபமாய் விளங் குவதென்றும் இந்தத் தேகேந்திரியாதி சகலசகத்தும் பிராரத்த முள்ளமட்டும் மித்தையாய்த்தோற்றப்படுகின்றது, பிராரத்தனாசத் தில் சர்வாத்மகமாத்தோற்றாமல் அத்தொய்தாத்மசொரூபமாத் திரமாய்ப் பிரகாசிக்குமென்றும் பிரதிவாதிக்கப்படுகிறதே பலம்.

வினா: அர்த்தவாதமாவதேதென்னில்,

விடை: எந்தவஸ்துவைக் கேட்டமாத்திரத்தில் கேட்கப்படாத வஸ்து கேட்கப்படுகின்றது எந்தவஸ்துவை மனனம் பண்ணின மாத்திரத்தில் மனனம்பண்ணப்படாதவஸ்து மனனம் பண்ணப்படுகின்றது எந்தவஸ்துவை யறிந்தமாத்திரத்தில் அறியப் படாதவஸ்து அறியப்படுகின்றது அதுவே பஞ்சகிர்த்தியங்கட் காதாரபூதமான கர்த்ருத்வமாய் விளங்குவதென்றும் பிரதிபாதிக் கின்றதே அர்த்தவாதம்.

வினா: உற்பத்தியாவதேதென்னில்,

விடை: கடத்திற்குமண்ணும் தந்துவுக்குலண்டும் ஆயுதங்களுக் கிரும்பும் காரணமாவதுபோலத் தோற்றப்பட்ட நாமரூப செகத்துக்குப் பிரமமேகாரணமென்று செகத்துக்கும்பிரமத்துக் கும் அபின்னத்துவம் பிரதிபாதிக்கின்றதே உற்பத்தி இந்த அஷ்டப்பிரமாண ஷட்லிங்கதாற்பரியங்களைச் சற்குரு சாஸ்திர முன்னிலையிற் கேள்விப்படுகிறதே சிரவணம்.

வினா: மனனமாவதேதென்னில்,

விடை: வேதாந்த சாஸ்திரங்களினாற் சிரவணம்பண்ணின அத்துவிதமான பிரத்தியேகாத்மசொரூபத்தை அநுகூலமான புத்தி விருத்தியாலளப்பிட்டு நிச்சயிப்பதே மனனம்.

வினா: நிதித்தியாசனமாவதேதென்னில்,

விடை: விசாதிகமான தேகேந்திரியாதிகளைச் சுசாதிகமான அகண்டாகார விருத்தியோடுகூட்டி மலையினுச்சியில்விட்ட தயில்தாரைபோல இடைவிடாமல் அகண்டாகாரவிருத்தியினாற் சதாதியானித்து நிற்பகதநிதித்தியாசனம், இப்படி ஷட்லிங்கதாற்பரியத்துடன் கேள்விப்பட்ட சிரவணத்தில் ஒருவனுக்கு எதுவரையில் அஞ்ஞானபுத்தி நீங்கவில்லையோ அதுவரையிலும் சிரவணம் பண்ணவேண்டும். இப்படி சிரவணம்பண்ணி நிச்சயித்த பொருளில் எதுவரையில் சமுசயபுத்தி நீங்கவில்லையோ அதுவரையிலும் யுத்திதர்க்கவனுமான வுதவிகளால் மனனம்பண்ணவேண்டும், இப்படி மனனம்பண்ணித் திடங்கொண்டவறிவில் எதுவரையில் யானெனதென்னும் விபரீதபுத்தி நீங்கவில்லையோ அதுவரையிலும் மந்திரயோக முதலியவகை யோகாப்பியாச வுதவிகளால் நிதித்தியாசனம் பண்ணவேண்டும்.

வினா: அதேதென்னில்,

விடை: அபரோட்சசாட்சத்காரசிரவணத்தில் குதர்க்கங்களுடன் கூடிய திரிசயமானது எவ்வளவுகால நாசப்படவில்லையோ அவ்வளவுகாலமுமஞ்ஞானம்போகாது, ஆதலால் மோட்சதாகங்கொண்டவன் தியானசமாதிகளை யவசியம்பண்ணவேண்டியது.

வினா: அந்தத்தியானசமாதிகளெத்தனைவிதமென்னில்,

விடை: சவ்விகற்ப சமாதியென்றும் நிருவிகற்ப சமாதியென்று மிரண்டுவிதமாயிருக்கும்.

வினா: சவ்விகற்பசமாதியாவதேதென்னில்,

விடை: ஞாதுருஞானம்ஞேயம் என்னுந்திரிபுகளுண்டு அவற்றுள் தேகமேதானென்பது அசுத்தஞாதுரு அறிவேதானென்பது சுத்தஞாதுரு, இந்தஞாதுருவே ஞானமென்னு மனத்தோடு

கூடிஞானேந்திரியவழிகளால் விருப்புவெறுப்பென்றறிவது அசுத்தஞானம், இந்திரியவழிகளினறிவாகிய அசுத்தஞானத்தைப் பொய்யறிவென்றறிந்ததே மெய்ஞ்ஞான துரியமாகிய சுத்தஞானம், பூதங்களானது தடித்துவுபதிகங்களாய் எதிரேசத்தாதிவிடயங்களாய்த்தோற்றுவது அசுத்தஞேயம், இந்தச்சத்தாதிவிடயங்களனைத்தையுஞ் சொரூபமாத்திரமாய் காண்பதே, சுத்தஞேயம், ஆதலால் இவ்வசுத்தத்திரிபுடிகளை லயம்பண்ணிச் சுத்தத்திரிபுடிகளுக்கு லயம்வராதபடி ஞேயமாயிருக்கிற கேவலப்பரப்பிரமவஸ்துவினிடத்தில் மனம் நிலைத்துத்தான் பிரமாகாரமாயிருப்பதே சவ்விகற்பசமாதி.

வினு: அதெப்படியென்னில்,

விடை: மண்ணாலாகிய பாண்டம் மண்ணாயிருந்தும் பார்க்கிறவர் கண்களுக்குப் பாண்டமென் றெப்படி காணப்படுகின்றதோ அதுபோல ஞாதுருஞான ஞேயங்களான சுத்தத்திரிபுடியான மனமும் சத்தாகிய சின்மாத்திரமான பிரமனிடத்தில் சின்மாத்திரமாகவே விளங்குகின்றதாதலால் சவ்விகற்ப சமாதியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

வினு: நிருவிகற்ப சமாதியாவதேதென்னில்,

விடை: ஞாதுருஞ்ஞானஞேயங்களான சுத்தத்திரிபுடியென்கிற மனோவாசனைநீங்கி ஞேயமாத்திரமான பரப்பிரமசொரூபந் தானானதே நிருவிகற்பசமாதி.

வினு: அதெப்படியென்னில்,

விடை: அப்பிற்கரைந்தவுப்பானது உப்பென்றுவேருகாமல் அப்புமாத்திரமாயிருந்ததுபோல பிரமாகாரமானமனம் பிரமமாத்திரமாய்நிலைத்துத் திரிபுடி முதலான சங்கற்பவிகற்பங்களின்றிச் சத்தாமாத்திரமான பிரமசொரூபமாய் விளங்குகின்றதால் நிருவிகற்பசமாதியென்று பெரியோர் சொல்லுவார்கள். இவ்விருவகைச் சமாதிகளில் மனோபேதமிருப்பதினாலும் சமாதிசுழுத்தியிரண்டிலுள் மனோநாசஞ் சமமாய்க்காணுமையாலும் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானங் காணப்படுகையினாலும் சமாதியில் அஞ்ஞானங் காணப்படாமையினாலும் அஞ்ஞானமும் அஞ்ஞான காரியமான

சந்தேகவிபரீதமு மற்றுப்பிரமஞானத்திற்கு ஒருவிக்கினமுமின்றிச் சதாசொரூபானந்தமுண்டாகும்பொருட்டு மோட்சதாகியானவன் அகம்புறமென்னும் பேதத்தால் அறுவகைப்பட்டிருக்கின்ற ஷட்வித சமாதிகளிலும் அவசியம் அப்பியாசம்பண்ணவேண்டும்.

வினா: ஷட்வித சமாதிகளாவதேதென்னில்,

விடை: அந்தர் திரிசயானுவித்தம், அந்தர்சத்தானுவித்தம், அந்தர் நிருவிகற்பம், பாகியதிரிசயானுவித்தம், பாகியசத்தானுவித்தம், பாகியனிருவிகற்பம் என அறுவகைகளாம்.

வினா: அந்தர்திரிசயானுவித்தமாவதேதென்னில்,

விடை: அறிவுதானே திரிசயங்களாகிய காமக்குரோதாதி விருத்தியிற்கூடி அவ்விருத்திகட்குச் சாட்சியாகத்தானேயிருக்கிற சொரூபானுசந்தானம் பண்ணுகிறதே அந்தர்திரிசயானுவித்தம், மேலும் நான் எனக்கு என்கிற காமக்குரோதாதிவிருத்திகளை எந்த அறிவினாலறியப்படுகிறதோ அந்தத் திருக்குரூபமான வறிவுக்கு அகங்கார முதலியகாமாதிகளே திரிசயங்கள், இந்தக் காமாதி விருத்திகளையும் அவிகாரியாகப் பார்க்கிற சாட்சியாகத் தன்னைப் பார்க்கிறவன் நிஷக்கிரியனாகவேயிருப்பான், இந்தக்காமாதி விருத்திகட்கெல்லாம் நான்சாட்சி என்னுலிந்தவிருத்திகள் காணப்படுகிறதென்று தன்னைச் சாட்சியாயறிந்தவன் சாட்சியாகவேயிருப்பான், ஆதலாற் றிரிசயமாயிருக்கிற தேகாதிசகத்தையும் ஆத்மாவாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே லயம்பண்ணவேண்டும்.

வினா: லயம்பண்ணுமனுபவமெப்படியென்னில்,

விடை: நான் தேகமும் பிராணாதிவாயுக்களும் அகங்காரமும் மனமும் புத்தியும் சித்தமும் ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களுமல்ல, இவைகளுக்கெல்லாஞ் சாட்சியாகியும் நித்தியமாகியுமிருக்கிற பிரத்தியேகாத்மசொரூபமே நான், நான் ஸ்தூலமும் சூட்சுமமும் வளர்ந்தவனும் குறைந்தவனும் பாலனும் எழ்வர்ணனும் விருத்தனும் ஊமையும் நொண்டியும் மூக்கரையனும் வந்தவனும் போனவனும் கொன்றவனும் கொல்லப்படாதவனும் கர்த்தாவும் போக்தாவும் சொல்லுகிறவனுஞ் சொல்லப்படுகிறவனும் சுகியும் துக்கியும் யோகியும் நியோகியும் ராகியும் விராகியும் காமியும் குரோதியும் லோபியும் பந்தனும் முத்தனுமல்ல, இதுகளுக்கெல்லாஞ் சாட்சியாகியும் நித்தியமாகியுமிருக்கிற பிரத்தியேகாத்ம சொரூபமே நான், நான் வெளிப்பிரக்கியனுமல்ல, உட்பிரக்கியனுமல்ல, அறியப்படுகிறவனுமல்ல, அறியப்படாதவனுமல்ல, இந்தத் தேகேந்திரியாதிகளுடைய கூட்டரவு மெனக்கில்லை புண்ணிய பாவங்களுமில்லை பசிதாக முதலான ஷூமிகளுக்குமப்பாற்பட்ட சதாவிமுத்தமான கேவலசித்ரூபமே நானென்று

தன்சொரூபத்தைத் தானே கண்டுகொண்டு காணப்பட்ட திரிசயங்களெல்லாம் தனக்குள் லயம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கவேண்டும், பிராந்தியினாற் காணுகிற விபரீத பாவனைகளை விவேகி நீங்கி நிற்பன்.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: செகத்விபரீத பாவநீங்கிச் சுயம்பிரகாசமான ஆத்மசொரூபமானதே முத்தியென்று சுருதிஸ்மிருதிகள் சொல்லுகின்றபடியால் சதா மனசை யொடுக்குகிறவனுக்கே இந்தச்சமாதி சித்திக்கும், இல்லாவிட்டாற் சித்தியாகாது. ஆகையால் சதா மனசை யொடுக்கவேண்டும், இதுவன்றி ஒரு வேஷத்தினாலும் பாஷையினாலும் இந்த அகண்ட சச்சிதானந்த வனுபவஞ்சித்திக்க மாட்டாது, அது சித்திக்கும் பொருட்டு அத்தியாதிப் பிரியமான தன்னிடத்தில் அகங்காராதிகளையும் அதன்விகாரங்களையும் லயம் பண்ணவேண்டும், எவனொருவன் ஆத்துமதத்துவத்தை யபேட்சித்து பிரகிருதியை நாசம் பண்ணுகிறானோ அவனே முத்தன், அதுவல்லாமல் கோடிசற்கருமங்கள் பண்ணினாலு முத்தனாகமாட்டானென்று யஜூர்வேதத்திலும் சுவேதஸ்வதா வுபநிஷத்திலுஞ் சொல்லுகின்றது, அன்றியும் சுயம்பிரகாசமான வாத்மாவையறிந்தவன் சகல அஞ்ஞான பாவங்களையுமறுத்து செனனமரண சம்சாரமான கிலேசங்களை விட்டொழிவானென்று சகல வேதாந்த சாஸ்திரங்களுஞ் சொல்லுகிறபடியால் சகல கிலேசங்களையும் விட்டொழிகிறதே சென்மமொழிகிறது அஃதே மீண்டும் பிறவாத முத்தி.

வினா: கிலேசத்தையொழிக்கும் விதமெப்படியென்னில்,

விடை: ஆத்மநிஷ்டையினா லொழிக்கவேண்டுமாகையால் மோட்சதாகியானவன் சதாகாலமும் நிஷ்டை பண்ணவேண்டும், சென்மவாசனையைத் தவிர புருஷனுக்கு வேறு விரோதிகளில்லை, ஆதலாற் சகல வாசனைகளும் சமாதிநிஷ்டையாகிய ஞானக்கினியினால் தகிக்கப்பட்டால் மீண்டுஞ் சென்மத்திற் கேதுவாகமாட்டாது.

வினா: அதெப்படியென்னில்,

விடை: அக்கினியினால் வறுபட்டவித்து முளைக்கிறதற் கேதுவாகாததுபோல ஞானக்கினியினால் தகிக்கப்பட்ட வாசனாரூபமான கிலேசங்கள் மறுசென்மத்திற் கேதுவாகமாட்டாது, ஆதலால் முமூட்சுவானவர்கள் அசேஷ்வாசனாட்சயமும் விபரீத பாவனிவிர்த்தியும் உண்டாகும் பொருட்டு பிரயத்தினம் பண்ணியாகிலும் சதா ஞானசமாதியிற் பழகவேண்டியது, இப்படிப்பட்ட ஞானநிஷ்டை யுடையவனுக்குக் கன்மம் வேண்டுவதில்லை கன்மத்துக்கும் ஞான நிஷ்டைக்கு மொன்றான கூட்டரவு சித்தியாது.

வினு: அதெப்படியென்னில்,

விடை: தேகாத்ம புத்தியோடு கூடின கர்த்ருதவ பாவனையைக் கெடுப்பது ஞானம், ஆதலாலொன்றுக்கொன்று விரோதமான ஞான கன்மங்களுக் கெப்படி ஐக்கியங்கூடும், தேஜசதிமிரங்களுக்கெப்படி கூட்டரவில்லையோ மேற்குமுகம் பார்க்கிறவனுக்கு கிழக்குமுகம் பார்க்கிற கண்ணிமைத்து விழிக்கிறதற் கெப்படி கூட்டரவில்லையோ அப்படியே அந்தர்முகதிருஷ்டியான ஞானநிஷ்டாபரனுக்குப் பகிர்முக திருஷ்டியான கன்மங்களிற் கூட்டரவில்லை, ஆதலால் நிஷ்டாபரனு யிருக்கிறவனுக்குக் கன்மதந்திரத் தொழிலி லவகாசமில்லை.

வினு: மற்றெதினுலுண்டென்னில்,

விடை: திரிகரணத்தாற் சாதிக்கப்படுகிற கன்மங்களெல்லாம் சத்தாகையா லசுத்தமித்தையேயென்று சகல திரிசயங்களையுந்தள்ளி திருக்காகிய சிற்சொரூபத்தில் நிலைத்திருப்பதால் அந்தநிலையே சந்தியாவந்தனம், அதுவே யனுஷ்டானம், அதுவே விரதம், அதுவே சகலரமிப்பு மாகையால் சுத்த சத்துவமான பரமார்த்தத்தையடைந்திருக்கிற சற்புருஷாளுக்குச் சகலமும் ஞானநிஷ்டையைத்தவிர வேறில்லை, சகலமும்விட்டு துறந்து ஞானநிஷ்டாபரராயிருக்கிற சந்நியாசிகளுக்கு வேறே கிரியாசாதனங்களொன்றுமில்லை, ஆதலால் கிரியாந்தரங்களான தொழில்களெல்லாமொழித்து நிஷ்டாபரனுகவே யிருக்கவேண்டும், ஞானமேடையிலேறவேண்டியபேக்ஷித்திருக்கிற முமூட்சுவானவன் ஆத்மநிஷ்டையாகிற கன்மஞ் செய்துகொண்டு சஞ்சலரகிதமாய் சதா ஆத்மபாராயணனுய் ஆத்மசொரூபத்தில் நிலைத்திருக்கவேண்டும், ஞானமேடையிலேறவேண்டியபேட்சையுள்ள அப்பியாசிக்கு ஞானநிஷ்டாசாதனங்களே கன்மங்கள், யோகமான மேடையிலேற வேண்டிய முமூட்சுவுக்கு யோகத்தைத் தவிர வேறு கிரியாந்தரங்களெள்ளளவுமில்லை, ஒருவன் யோகியாயிருந்து வேறே கிரியாந்தரங்களை நினைத்தால் மரத்தின்மேலேறித் தவறினவனெப்படி கீழே விழுவானே அப்படியே யதோகதியில் விழுந்துவிடுவான். ஞானமேடையிலேறியிருக்கிற கிருதகிருத்தியனுன விவேகிக்கு வெளியில் செய்காரியமொன்றுமில்லை, இதுவே அந்தர்திரிசயானுவித்த சவிகற்பசமாதி.

வினு: அந்தர்சத்தானுவித்தமாவதேதென்னில்,

விடை: சுத்தசின்மாத்திரமாய்ச் சேஷ்டிக்கப்பட்ட சத்தத்துடன் கூடி தான், அசங்கன், சுயம்பிரகாசன், அத்தொய்தனென்கிற சத்தங்களைப்பொருந்தி அந்தச்சத்தங்களைத் தானுகப்பாவித்த பாவனை யெதுவோ அதுவே அந்தர்சத்தானுவித்தம்.

வினா: இதற்கனுபவமெப்படியென்னில்,

விடை: நான்சுத்தன்சாந்தன் அனந்தன்முன்பின்னெதிரில்லாதவன் உள்ளும்புறனும்நிறைந்தபரிபூரணன் ஆனந்தனுயிருக்கிறவன் செனனமரணமில்லாதவன் நித்தியானந்தமான அத்வைதன் என்றும் பிரத்தியேகவபின்னமென்றும் அகண்டமென்றும் சச்சிதானந்த லட்சணமென்றும் சுத்தமென்றுஞ் சுருதிகளிற்சொல்லப்பட்ட பரஞ்சோதியான பிரமமெதுவோ அதுவே நானென்னுஞ் சத்தாமாத்திரமாயிருக்கிற விருத்தியோடுகூடி சத்தசாமானிய மான சத்தத்தைப் பொருந்தி சஞ்சலமில்லாமல் சமாதிகிரிசயங்களைச் சொரூபத்திலே லயம்பண்ணி சுத்தோக முதலான சத்தங்களுடன் திருக்கே பிரதானமான பாவனையைச் சாதிக்கவேண்டும், இதுவே அந்தர்சத்தானுவித்த சவிகற்பசமாதி.

வினா: அந்தர்நிருவிகற்பமாவதேதென்னில்,

விடை: கிரிசயானுவித்தம் சத்தானுவித்த மிரண்டும் விட்டொழிந்து மனோவியாபாரத்தையுங் கட்டோடே விட்டொழிகிறதே அந்தர்நிருவிகற்பம், எவனொருவன் முன்சொன்ன சவிகற்ப சமாதியை யன்புடன்கூடி இடைவிடாமல் நெடுநாள் பழகுகிறானோ அவனுக்கு வாசனாட்சயமுஞ்சித் தலயமுந் தடையற்ற நிரதிசயானந்தமுஞ் சித்திக்கும், இந்தலட்சணம் பொருந்தின யோகியானவன் உள்ளும் புறனுங் காணுமல் ஆனந்தாமிர்தக் கடலிலமூழ்ந்தினவனாய் தன்னைவிட அன்னியமில்லாதவனாயிருப்பன், ஆதலால் நிருவிகற்பமாகிய பரப்பிரம சொரூபநிஷ்டையைப் பொருந்தினவர்களே சீவன்முத்தர்கள், அவர்களே சீவத்தன்மை பொருந்தியும் பொருந்தாமலிருக்கிறவர்களென்றறிக, ஒருவன் இந்த மூவித சமாதியும் அகமுகத்திற் பழகினதுபோல பகிர்முகத்திலும் துவித நிவிர்த்தியாகும் பொருட்டு பாகியகிரிசயானுவித்த சத்தானுவித்த நிருவிகற்பமென்னு மூவிதசமாதிகளையும் பழகவேண்டும்.

வினா: பாகியகிரிசயானுவித்தமாவதேதென்னில்,

விடை: அதிஷ்டானமாய்ச் சச்சிதானந்தமான பரப்பிரம வஸ்துவில் கற்பிதமாக நாமரூபாதி செகத்து விளங்குகிற தெப்படியென்றால் குளிர்ச்சி வெண்மை நெகிழ்ச்சி நுரை திவலை யென்கிற பேருமொன்றாய்க் கூடினசலத்தை ஆலையென்பதுபோல சச்சிதானந்த நாமரூபங்களைந்து மொன்றாய்க்கூடின சொரூபத்தைப் பிரபஞ்சமென்று சொல்லப்படுகிறதென்று ஆரோபிதமான நாமரூபமிரண்டையுந்தள்ளி அதிஷ்டானமான சச்சிதானந்த சொரூப மாத்திரமாய்க் காண்பதே பாக்கியகிரிசயானுவித்தம், மேலும் சச்சிதானந்த பிரமத்தைத்தவிர நாமரூபங்களில்லையென்று நாமரூபங்

களை வேறுபடுத்தி அதிஷ்டான சொரூபத்தி லாரோபிதங்களை லயம்பண்ணி அய்தொய்த வஸ்துவே நாமென்று சதாபஜனை பண்ணவேண்டும்.

வினா: பாகியசத்தானுவித்தமாவதேதென்னில்,

விடை: அதிஷ்டானமான சச்சிதானந்தத்தில் கற்பிதமான நாம ரூபங்களை லயம்பண்ணி நிரும்லமாகியும் அத்தொய்தமாகியும் பரமானந்தமாயுமிருக்கிற பிரமமே நானென்கிற பாவனையைப் பொருந்திநிற்பது பாக்கியசத்தானுவித்தம்.

வினா: பாகியநிருவிகற்பமாவதேதென்னில்,

விடை: பிரமானந்த பரவசத்தினால் சொரூபத்தோடேகமாய்க் கலந்து புறத்திற் சகல கிரியைகளுமற்று நிச்சலமாயிருப்பதே பாகியநிருவிகற்பம், இப்படிப்பட்ட யோகியானவன் எழுந்திருக்கும்போதும் இருக்கும்போதும் மறவாமலிந்திரிய நிக்கிரகம் பண்ணிச் சாவதானமாய் இந்தச்சமாதி யாவையுஞ் செய்ய வேண்டும்.

வினா: எவ்வளவு காலஞ் செய்யவேண்டுமென்னில்,

விடை: எவ்வளவு காலம் விபரீதபாவனை போகவில்லையோ அவ்வளவு காலஞ்செய்யவேண்டும், மேலும் மோட்சதாகியானவன் அந்தர் பாகியமான ஷட்விதசமாதிகளையும் ஒருக்காலு மறந்திருக்கப்படாது, மறப்பானாகில் சூரியனில்லாதவிடத்திருள்மூடுவது போல சொரூபமான தற்பிரகாசத்தை மாயையாகிய இருள்மூடிக் கொள்ளும், ஆதலால் மறதியின்றிச் சதாகாலமும் அறுவகைச் சமாதிகளையும் நன்றாய் அப்பியாசித்து இருதயக் கிரந்தியை ஞானாக்கினியினால் தகித்து நிரந்தரம் பிரமானந்தாமிர்த சமுத்திரத்தில் அழுந்தி விளையாடிக்கொண்டு சந்தோஷகரமாய் விருத்தி சஞ்சலமின்றித் தாகாரமாயிருக்கிறதே நிருவிகற்பசமாதி, இந்த நிருவிகற்ப சமாதியிலிருப்பவனே குணத்திரயங்களையுங் கடந்தவன், இஃதில்லாதவன் யோகியாயிருந்தாலும் குணத்திரய வசத்தனாய் சம்சாரத்திற் சுழன்று திரிவன்.

வினா: குணத்திரயங்களைக் கடப்பதெப்படியென்னில்,

விடை: நேத்திரங் கண்ட மிருதயமான சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தியாகிய வவஸ்தாத்திரய விலட்சணனாயிருப்பது, இப்படி குணாதீதமான சுகசமாதியானது சீவன் முத்தனுக்கே சித்திக்குமன்றி மற்றொருவருக்குஞ் சித்தியாது, அசத்தாகிய விடயங்களை யனுசந்தானம் பண்ணுகிறவன் பந்தன், சத்தாயிருக்கிற வஸ்து சொரூபத்தை யனுசந்தானம் பண்ணுகிறவன் முத்தனென்று சுருதிகளிற் சொல்லுகின்றது, ஆதலால் மோட்சதாகியானவன்

பிரயாசைப்பட்டாகிலும் சதா பிரயத்தனம்பண்ணி நிருவிகற்ப சமாதி யடையவேண்டும், இதை யடைந்தவனே பவபந்தச் சுழலி னின்று விடுபட்டவன்.

வினா: பவபந்தமாவதேதெதன்னில்,

விடை: அவித்தை, ஆகம, கன்மமாகிய மூன்றும் சீவர்களுக்குப் பவபந்தமென்று சொல்லப்படும், இது நிருவிகற்ப சமாதியி னாலின்றி வேறொன்றினாலும் நீங்காது, இதற்கு நான்கு விரோதமுண்டு.

வினா: நான்கு விரோதமாவதேதெதன்னில்,

விடை: லயம், விட்சேபம், காஷயம், ரசாஸ்வாதம் என்பதுகளாம்.

வினா: லயமாவதேதெதன்னில்,

விடை: அகண்டாகாரவிருத்தி தமோகுணத்துடன்கூடி அகண்ட வஸ்துவிற் கூடாமல் நித்திரை வருகிறதே லயம்.

வினா: இதற்கு நிவிர்த்தி யெப்படியென்னில்,

விடை: யூகபுத்தியினால் லயத்தைப்போக்கி விருத்தியை நிருமலம் பண்ணிப் பிரத்தியேகாத்ம அபிமுகமாய்க் காட்டவேண் டியது.

வினா: விட்சேபமாவதேதெதன்னில்:

விடை: அப்படி வஸ்துநிலையில் நாட்டுகிறபோது அகண்டாகார விருத்தி ராசதகுண தோஷத்தினால் அந்த நாட்டத்தில் நிலைக்காமல் விடயநாட்டத்தி லபிமுகப்படுத்துவதே விட்சேபம்.

வினா: இதற்கு நிவிர்த்தியெப்படியென்னில்,

விடை: அகண்டாகார விருத்தியினால் தானே விடயங்களிலுள்ள தோஷங்களை யாரோபித்து அதைப் பிரத்தியேகாத்ம வபிமுகத்தில் நிற்கவேண்டும்,

வினா: இதற்கு நிவிர்த்தி யெப்படியென்னில்,

விடை: அகண்ட வஸ்துவின் சுகத்தையும் அதன் மகிமையையும் சொல்வதாகவும் திரிசயங்களெல்லாந் துச்சமென்று போதிப்பதாகவுமிருக்கிற வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங்களை அடிக்கடி வாக்கினாற் சொல்லவேண்டியது.

வினு: ரசாஸ்வாதமாவதேதென்னில்,

விடை: அகண்டாகார விருத்தியானது தான்வைத்த காட்டத்தி லிராமல் பூர்வவாசனுவேகத்தினுல் சகவிகற்பமான விஷய ரசங்களைப் பொசிக்கப்போகிறதே ரசாஸ்வாதம்.

வினு: இதற்கு நிவிர்த்தி யெப்படியென்னில்,

விடை: வைராக்கிய புத்தியினுல் விஷயங்களி லபிமுகப்பட்ட விருத்தியைத் திருப்பிப் பிரத்தியேகாத்த லபிமுகமாய் நிறுத்தவேண்டும், இந்த விரோதங்களன்றிப் பின்னும் பலவிரோ தங்கள் வந்தாலும் தியான சமாதிகளால் இந்த விக்கினங்களைப் போக்கி நிருவிகற்ப சமாதியையே அப்பியாசிக்கவேண்டும், விடயங் களில் இந்திரியங்கள் செல்லாதபடி மனுநிக்கிரகம் பண்ணுகிற வனே தீரன், அவனே திவிரதரமோட்சதாகியும் சகல விருப்ப வெறுப்பற்றவனுமாயிருப்பன், அவனைக்கண்ட மாத்திரத்திற் ருபத்திரயாதி சோக மோகங்களெல்லாம் பறந்தோடிப்போம், அப்பால் சகல விக்கினங்களையும் போக்கி ரட்சிக்கிறவராயிருக் கின்ற பரமேஸ்வரன் அவனிடத்தில் எப்போதும் உன்மன்னிய ராய்நின்று அவனு லருச்சிக்கப்பட்டு விளங்குவர், ஆதலால் மோட்ச தாகியானவன் சகல விக்கினங்களையுமொழித்து ஈஸ்வரனைப் பரமாக வைத்துக்கொண்டு ஈஸ்வர சகாயத்தினுல் நிருவிகற்ப சமாதியைச் செய்யவேண்டும், இப்படிப்பட்ட ராசயோகியானவன் உள்ளும் புறம்புஞ் சொரூபத்தைத்தவிர அன்னியமில்லாத பரப் பிரம சொரூபக் தானேயாய் சகல தொழிலுமற்றுச் சும்மாவிருப் பன், இதுவே முத்திசாதனநிலை, இதை உன்மன்னியாவஸ்தை யென்று சொல்லப்படும்.

வினு: உன்மன்னியாவஸ்தையாவதேதென்னில்,

விடை: நிருவிகற்பமாயிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்தி லாத்மாகாரமாய் ஏகரூபமாயிருக்கிற அகண்டாகார விருத்திஞானமே யுன்மன்னியாவஸ்தையென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள், இந்தப்பிரகாரம் அத்தொய்த பரப்பிரமப் பிரகாசத்தினுல் அஞ் ஞானந்தகார நிவிர்த்தியாகி தானே பரப்பிரம சாட்சாத்கார சொரூபமாய் விளங்கும்போது தேகேந்திரியாதிகளில் நானென தென்றெழுகிற இருதயக்கிரந்தியும் சொரூபத்தைத் தெரிய வொட்டாமல் மறைந்திருந்த சம்சயங்களும் சகல கன்மங்களும் அஞ்ஞான துக்கமாதலா லதை யடியோடு நாசம் பண்ணினவனே பிரமவித்து அவனே சிரேஷ்டன், அவனே சகல பந்தங்களு மொழிந்தவன், இந்த நிருவிகற்ப சமாதியினுல் தொய்ததோற்றங் கள் லேசமுமில்லாமல், விடுபட்டு கேவலசொரூபானந்த மாத்திர மாய் நினைப்பு மறப்பாகிய சுத்தத்திரிபுடியக் தோற்றுதிருப்பதே அபரோட்ச சாட்சாத்காரநிலை, இந்தச் சுவானுபூதியாகிய நடுநிலை யில் விடமுமில்லை புசிப்பவனுமில்லை யாதலால் இதைத் தானே

பதிஞானமென்றும் பரஞானமென்றுஞ் சொரூபாஞானமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.

வினா: இன்னம் பலவகையாகச் சொல்லுகின்ற முத்தி நிச்சயங்களேதென்னில்,

விடை: அசைவறத் தெளிந்தவிடமே முத்தியென்றும் மும்மலம் நீங்கினவிடமே முத்தியென்றும் சாக்கிராதீதமே முத்தியென்றும் நினைப்பறநினைந்தழுந்திப் பரமாணுவாய்ப் பேரொளியாய் நின்றவிடமே முத்தியென்றும் முப்பாழுங்கடந்தவிடமே முத்தியென்றும் சுத்தத்திரிபுடி நீங்கினவிடமே முத்தியென்றும் சகல கேவலமாகிய நினைப்பு மறப்பற்றவிடமே முத்தியென்றும் மனோலயமானவிடமே முத்தியென்றும் இன்பாதீதமே முத்தியென்றும் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னு முக்குற்றங்களும்நீங்கின விடமே முத்தியென்றும் பல ஞானசாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது, இதுகளெல்லாம் அபரோட்ச சாட்சாத்கார வானந்தானுபவத்திற் சமமாயிருக்கும்,இதுவுமல்லாமல் வேதபாகியமாகிய புறமதங்களில் ஸ்திரீசையோகமே முத்தியென்றும் கந்தமைந்துமறிவதே முத்தியென்றும் திரிகுணமடங்குவதே முத்தியென்றும் இருவினையுங் கெடுவதே முத்தியென்றும் பாஷாணமாயிருப்பதே முத்தியென்றும் விவேகமுண்டாவதே முத்தியென்றும் சீவத்துவங்கெடுவதே முத்தியென்றும் பலவிதங்களாகச் சொல்லுவதெல்லாம் முத்தியல்லவென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள், அபரோட்சசொரூப சாட்சாத்காரமாகிய பிரமானந்த பரவசத்தினால் சொரூபவியாபகத்திலே சீபாவமாய் புறம்பிற் சகலதொழிலுமற்று நிச்சலானந்தமாயிருப்பதே மவுனாதீதமாய் விளங்கும் நிருவிகற்பமான விவேகமுத்தி யென்றறியவேண்டியது சித்தம், மோட்சவிருப்பங்கொண்ட அதிதீவரபக்குவனான ஒருவன் நிஷ்காமியமாய் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யவதனால் இருவினையொப்புண்டாகி மலரிபாகம் பிறந்து அதனாற் சத்தினிபாதம் பதிந்து சற்குருதரிசின வபேட்சையுண்டான காலத்தில் அவனுக்குயிர்க்குயிராய்நின்ற ஆனந்ததீதமான பிரமமே கிருபையினாற் சகளீகரித்து ஆசிரிய மூர்த்தமாயெழுந்தருளிவந்து பிரமோபதேசமான ஞானதீக்ஷைசெய்து ஞானசாஸ்திரார்த்தங்களைப் போதித்தருளும், அதைக்கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து ஞானநிஷ்டைகூடி நிருவிகற்ப'சமாதிபொருந்தி மோக்ஷசாந்தியடைந்து தான்பெற்றபேறு உலகம்பெறவேண்டுமென்னுங் கருத்தால் உலகத்தில் சதாநிஷ்டாபரனாகிய சீவன்முத்தனாய் வசித்திருப்பன், அந்த மகானுபாவனால் பின்னுள்ள பக்குவர்களுக்கும் உபதேச முதலானதுகளுண்டாம், இதிற் சந்தேகமில்லை யென்றறியவேண்டியது சித்தம். ஆறாவது நிருவாணப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

வேதாந்த நவநீதசாரம் சம்பூரணம்.

விஞ்ஞாபனம்.

"இந்நூல் மிகவும் பழமைபட்டது" யாதவகுல குருவாம் ஸ்ரீலஸ்ரீ நாச்சிமுத்து சுவாமிகளென்னும் சிவநாராயண தேசிகரின் பரம்பரையால் கிடைக்கப்பெற்றது.

இந்நூல் இயற்றினர் இன்னரென அறியப்படாதமையினு லும், கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள ஷை சுவாமிகள் காலமாகிவிட்ட படியினாலும் நூல் இயற்றினர் இன்னரெனத் துலக்கப் படவில்லை.

இது சம்பந்தமாக ஏதேனும் ஆதாரங்கள் வைத்திருக்கப் பட்டவர்கள் எமக்குத் தெரியப்படுத்தினல் அடுத்த பிரசுரத்தில் துலக்கமாக இப்புத்தகம் வெளிவரும்.

இப்புத்தகத்தில் ஏதேனும் சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம் இருப்பின் கற்றறிந்த மேலோர் தெரிவிக்கும்படி வினயபூர்வமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கும் நன்றிசெலுத்த என் றென்றும் கடமைப்பட்டவனக இருக்கிறேன்.

பதிப்பாளர்.